

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Kærlighedens Almagt (A.W. Sandberg, DK, 1919).
Nordisk Films Kompagni.

Ns 1727/a (pdf: p. 2-85)

Ns 1727/b (pdf: p. 86-155)

Det Danske Filminstitut
/ Danish Film Institute

Kærlighedens Almagt.

~~Handwritten scribbled text~~

Skuespil i 5 Akter.

Personer:

Carl Weldaui.

Victor, Dr. med., hans Søn.

Baron Lanthol (alias Baron Liequindt)

Pedro, hans Nephø.

Giua.

Jeanne.

Martha Weldaui.

1.

Afskedssupper'eu.

(Elegant Restaurationslokale) Den unge Dr. med.
 Victor Weldaui, ^{der fader af Professor Wiedings Børneklinik} skal samme Aften begive sig ud på en
 Studierejse, ja de efter at overtage ledelsen af en
 af de første Klinikker i Byen, og indtage sin
 det sidste Måltid sammen med sin Fader...

De er udt til Kaffen, og Victor kalder Tjeneren til
 ja at behøve... Imidlertid betragter Faderen
 det mindre end de ser sig i Kaffen, - og plud-
 selig gør han en Dagpagelse, der lader til at gøre
 et tydeligt Indtryk på ham, at ~~han~~ faderen fælder ud af hans Hånd.

2.

(Nærb. ved en Dør, der føies ind på et af de andre So-

10

25

kaler) Den midtaldende og vordende elegante
Baron Sankhol og hans Knev' Pedro, kommer ind
fra et af Kabinetterne og bliver et Øjeblik stå-
ende i Døren, medens de får Ild på deres Ligamenter...
5

(Restaurationslokalet) ^{J. Weldaun} ~~Weldaun~~ bliver med lidt
opmærksomhed og ser på de to Herrer, - rejser sig halvt
op i Stolen og kigger Hænderne hårdt om Stole-
ryggen.... Han ser Herrerne roligt gå ind i Be-
skedelses - og giverde efter for en pludselig Ind-
skydelse følger han efter dem.... Victor har
overrasket betragtet Faderen, er ikke blevet klar
over hvad det er, der har givet dem i en
høj Grad, - betaler hurtigt Tjeneren og går så
gå ind i
4

(Hotellens bestibule) Baron og Pedro går op ad
den buede Trappe, der fører op til de andre Eta-
ger.... ~~Weldaun~~ Weldaun går hen til Portieren og
i de første øjeblikke, det han siger efter de
to Herrer: Baron Siegmundt, ikke sandt?....
Portieren rykker på Hovedet: Herr Weldaun ta-
ger fejl!... Det er to af Hotellens Gæster, - Baron
Sankhol og hans Knev'!.... Weldaun står et
øjeblik tvivlende, - ~~han skynder han sig op ad~~
~~Trappen...~~ Victor, der er kommen ind fra Re-
8

gaar tent til Faderen, og den Sløander paa hans Skulder, den gamle
Mand gaaer sammen, forstjer at
bekæmpe sin Vro - De lager ~~sammen med Faderen~~

43

staurationslokalet, følger hovedgæstene efter
Faderen. Overstj paa og gaar hurtigt ind
5.

(Kotelgangs), Baronen og hans Kærs forsvinder
ind ad en Dør, - og Woldau følger hovedgæstene efter.
Victor kommer lige bide nok og paa bestibuleu
til et se, hva Faderen er gaaet paa.
4.

(Kotellets Spilleaal) Baronen og Pedro, der lader
til at være kendte Gæster i Spilleaalen, begynder
straks at spille... Woldau stiller sig således, at
han får Lejlighed til på næst Hold at iagt-
tage Baronen. --- Victor kommer ind.
6.

(Woldau's Ansigt) Man forstår, at han har gen-
kendt Baronen, og at han er interesseret i sin Sag...
Han bider Læberne sammen, - og der kommer et
kædetudt Udtryk i hans Ansigt.
7.

(Spilleaalen) Victor går stille hen til Faderen, -
forstår, at den eller så højrægtige Mand på en
eller anden Måde ~~de~~ må være blevet mindet
mangt ubegyndigt, der hører Fortiden til, - og han
lægger blidt sin Hånd på hans Arm. Den gamle
8.

3

56

skab....

(Frem tæner)

(Salmen hos Weldaun) Et elegant Selskab kommer ind fra Spidestruen... Weldaun forlader sin Dame og går hen til sin Hustru, der står og taler med ~~hans smukke~~ sin Badkavallei, den smukke og elegante Baron Liequindt (ehi: Baron Lanthol).

5

X. 8

... En Baron Liequindt, som din Moder og jeg havde truffet ved et Badested, var blevet en hyggelig Gæst i vort Hjem...

(Karb. af de 3) Weldaun kysser ~~sin smukke~~ ^{betrakter sin Hustru med et Blik, der lyser af Kærlighed og Smilhed} ~~sin~~ Hånd, veksler lidt reuerer et Par Ord med Baroness og siger så til Martha: Du undskylder mig nok hos Gæsterne... Men jeg har meget Arbejde, jeg må have færdigt!... Kan sin ge Hustru forsige et holde sin Mand tilbage, - men det lykkes hende ikke.. Kan gå gennem

betrakter sin Hustru med et Blik, der lyser af Kærlighed og Smilhed

10

X. 9

(Salmen) ind i sit

X. 10

(Arbejdsreulre), hun har ombyttet sin ~~st~~ Kjoleklædning med en betoven Hjemmejakkede - og sætter sig hen ved sit Skrivebord. (Bill. under bort.)

3

5

16. 11

... Da jeg noget senere på Aftenen vendte til-
bage til Selskabet, sarnede jeg min Kæstrie...
(Salmen) der danser... Weldaun ser sig og gen'de
om efter Martha, - kan ikke få sig på benene og
går så ud i

5

17. 12

(Kall'en), hvor han udspejler en af Tjenerne, der
svarer: Tjener og Baron Siequindt gik for lidt
tiden ind i Brudekammeret... Weldaun står
et Øjeblik ubesluttet, - så går han hurtigt
ind i Brudekammeret..

5

18. 13

(Inden for Døren til Brudekammeret) Han stand-
ser, ser sig uroligt om og går så ind

2

19. 14

(Mellem væggen) Pludselig ser han noget,
der får ham til et Jæst sammen... Han ser:

3

20. 15

(ved en Bænk i Brudekammeret) Baronen be-
stormer Martha med hede Kærlighedserklæ-
ringer, - dyser hende, - uden at hvinde Mod-
stand.

3

21. 16

(Nært af Weldaun), der lækker Gjennem i smerte

g en en Fortvivlelse naar... Lisei han abter
ken mod de to.

22. 17

(ved Bænken) Martha kommer til Besindelse
igen, - går sig fri og siger tungt åndende: De må
ikke få mig til at glemme, at jeg er en andens
Kærlig! Fa mit Barm... og fa min Mands
Skyld må jeg være stærk... Jeg vil ikke gøre ham
Lag!... og him forger at få Barmen til at hold
de op med sine lidenskabelige Kærlighedseklø-
ninger...

23. 18

(Kærl. af Uhelden) Selvom hans Kærlighed
læse ham, at him ikke ~~de~~ er nogen skamtes
Kunde, er han dy dybt bedrevet ved Tanken
om, at hans Kærlighedsdrom er endt... Han
gænder et Øjeblik, - tager en Beslutning
og går så roligt hen

24. 19

(ved Bænken), hvor hans Tilsynskomst kom-
mer ganske overraskende fra de to... Martha støtter
sig tungt Bænken og sænker sit Blik, - Barmen ser
herdigt på Uhelden, - der siger, - hen sendt til begge:
Følg mig!... Han går, - og de andre følger tvende
efter.

25. 20

(Kall'en) Uhelden går gennem Kall'en og hen mod

Det Arbejdsstøulset, hvis Døren slås op, - lader
Kunstneren gå først ind og følger så selv efter...

26. 21

(Arbejdsstøulset) Wellaun ser på de to andre
med et Blik, som vilde han læse deres hemmelige
Tænker... Så griber han Martha om Hånd
Leddet, siger, i det han går en Hovedbevægelse
mod Baronen: Svar mig ædelt, Martha... Elsker
Du ham?...

27. 22

(Marthas Ansigt), hvis Udtryk er forpint og
ulykkeligt... Hun har svært ved at holde Tårerne
tilbage, - ser ned med Gult... Så tager hun
sig med en villevanspendelse sammen, - ser på
sin Mand og nikker bejaende.

28. 23

(Arbejdsstøulset) Så søger hun hiltende ned i
en Stol, - og de to mænd står et Øjeblik tavse.
Wellaun er uhyggelig at se til i sine smættelige
Ro... Han siger langsomt og bestemt til Mar-
tha: Så er din Plads hos ham, - og jeg giver Dig
derfor fri!... I Morgen må du bejvise ~~at~~ Dig til
din Søster, hos hvem du så boer til Skilsmidten
er ordnet, og til du kan ægte Baron Siegmundt!
... Baronen går en Bevægelse, - som vilde han pro-

festere, - men Lyset af Weldaun's blye som forstenele
 Ansigt holder ham tilbage. - Martha rejser
 sig - nærmest apathisk, - kaster sig på Knæ foran
 sin Maud og - i Beundring over hans Uegens-
 mykke - prøver him sin Læbe med hans
 Hånd! - Men han gør sig lempeligt fri og føler
 hende hen mod Døren... Da denne lukker sig ef-
 ter hende, - vil hun Barmen trække sig tilbage, men
 Weldaun holder hende med en Håndbevægelse og går
 hen til hende.

20

24

(Kærl. af de to Mænd) Weldaun i gemmentænget
 de på Liegenidtet og siger så med dybt berøvet Stem-
 me: Nu giver jeg Dem, det kære, jeg ejer - ~~men~~ Gud
~~håb~~ nåde Dem, hvis De svigter min Tillid! ~~håb~~
~~Da kommer der nu de kommer de at stå mig til Regn-~~
~~...~~ Den anden staver ikke og drister sig ik-
 ke engang til at møde Weldaun's stærke Blik.

6

25

(Arbejdsstæulset) L^o åbner Weldaun Døren for
 sin Gæst, - som med et let Blik forvinder. -
 Men sin er det prævide med Aghemændens selv-
 beherskelse. Han synker ned i en Stol og begra-
 ver sit Ansigt i sine Hænder. (Bill. om bort)

5

26

... Inden Martha den næste Morgen dog bort,

Ly him afsked med Dig, der den Gang var i Aar
omtrent ---- (Hem tone:)

(Barnescellet) Den rejseklædte Martha kunde
se ned ved siden of Barnets seng og tager en hjerte-
gribende afsked med sin lille Dreng... ved sen-
gens Fodeende står Weldaun og sin dybt berøget
til.... Den unge Moder rejser sig, - trykker kramp-
agtigt sin Mand's Hånd til Farvel og skynder
sig så vid... Weldaun sin efter behende med et
Smerte fyldt Blik og lægger sig på Kuden ved si-
den of Barnesengen og kaster sig om til den vil-
le... (Bill. tone bort)

32. 27

... Jeg fik ademt Skilsmisken, og nogen Tid efter erfa-
rede jeg, at Martha var blevet Barnets Besøgindt,
og at Paret gik ned til Uddlandet... sig fik der
omtrent 4 Aar ---- (Hem tone)

(Gade) Weldaun kommer sig frem mod Sne-
stormen, - kommer hen til Trappen, der fører
op til hans Stue...

33. 28

(På Trappen) Overst på Trappen ligger der
en uberegetlig, blomstret Skikkelse... ~~Der~~ Wel-
daun bøjer sig overrasket ned over Skikkelsen
og slår det Shawl tilbage, der dækker dens Ansigt.

34. 29

(Kvindens Ansigt) Det er Martha. Hun er

bleg og udtødt, - meget fattigt kledt på - og
berøstles.

3

25. 30

(På Trappen) Weldaen er dybt grebet. - Han
går åbnet dæm til Hall'en, - løfter sig den
ulykkelige Kvinde op i sine Arme og bærer
hende ind i

5

26. 31

(Hall'en), hvor han giver den tilfældige Tjener
faste Ordre... Så går han op ad Trap-
pen med den berøstlede Martha i sine Ar-
me. (Bill. tone bort)

7

27. 32

... Først den sidste Møgen kom him til Be-
vidsthed... (Frem tone:)

(Loverscene) Martha ligger, - hvilet og ubere-
gelig, - i Sengen... Weldaen, den gamle Hustru-
gestår bøjet ned over ^{hende}... Hvidsløj skal Martha
Opvæne op, - sæt sig forvundet omkring, - og et
lykkeligt Smil spiller om hendes Læber, da hun
går op på Weldaen... Løgen går stille ind, -
og Weldaen bøjer sig ned over sin tabte Hustru,
som kæmpagtig holder hans Hånd fast.
... Så forsøger hun at samle sine Tanker... og
siger da vemodigt: Jeg tog jo fejl... både af ham
og af mine Foretæller for ham... Han bedrog mig,
og det er snart 2 Aar siden, jeg forlod ham... Da

jeg sin usæthed, at jeg ikke havde længe igen, sigte
 sig til dig!... Woldemar knyttede Hænderne i af-
 magthg Haare ved Tanken om den Uslugt,
 som han har betruet sin Hustru til, - men
 straks efter hindker Martha: Victor... Uha!
 jeg se lille Victor, ... den g mine sin!... Wel-
 dan nikke berøget g skynder sig ind i

15

No. 33

(Barnerørelset), hvor han med Tæren i Øjnene
 fortæller den ontrent 6-årige Dreng, at "Mor"
 er vendt tilbage... Han løfter sinne g i
 sine Arme g bærer ham ind i

5

No. 34

(Loverørelset) g rækker ham g ind Martha,
 der knuger ham ind til sig... Selv knuder
 Woldemar med ved siden af Benene g folder
 Hænderne i Bøien... (Bill. Fønt bort)

10.

No. 35

... Nogle Timer efter udsændede den Moder... I de
 mange Aar, der er gået, er mit Had til den
 Mand, der ødelagde hendes liv, vokset g vokset...
 g mig i Aften så jeg ham igen... (Frem Fønt!)

(I Bilen) Woldemar slutter sin Beretning g
 slører med fast sammenknebne Læber frem for
 sig... Victor betragter kærligt g medlidende

245

Fader og hylker sammt hans Hånd... Løpda-
ger han, at de har nået deres Mål.

10

41. 36

(Fruen Banevæiden) Billeu standser, - dens
Passagerer stiger ud og går ind på Banevæi-
den.

5

42. 37

(Perron) Tzjet holder, og en del Rejsende er
ved at stige ind. - Weldaun og Victor kommer
og tager ind en hjertelig Afsked med hende.
Victor siger: Jeg vilde ønske, at jeg ikke
skulde lade dig ene nu... Der mig - at prøve
på at glemme Fortiden og hilske, at Herren
ikke tror os Mennekeske til!... Faderen nik-
ker, - et sidste Håndtryk og Victor skynder
sig ind i sin Kuffet... Tzjet kører.

10

43. 38

(Kuffet-væiden) Victor vrirker til Faderen.

44. 39

(Korb. af Weldaun), der med Tæne i Øjnene
skæner efter den elskede Kvinde... Da Tzjet er for-
svundet, - står han et Øjeblik og græder... Så
nikker han langsomt og besluttet... Han ved nu, hvad
han vil - og går... (Bill. tones bort.)

5

№. 40

Næste Dag.

(Hotelkæulst) Baronen sidder i Høllø og læser ugle Heddelbrændes da Pedro kommer ind på Riderskullet og forsøger at slå Inkten for ugle Penge, - hvilket imidlertid ikke lykkes ham. -- I det samme kommer Tjeneren ind med et Brev, - som Baronen sætter sig til at læse. Det lyder:

Endelig er det lykkedes mig at finde Dem, og jeg kan kræve Dem til Regnskab for det onde, De har gjort. Giv mig De mig ikke, løbet af Formiddagen, kommer jeg til Dem.

15

Carl Weldon.

Følgende har en, bliver Baronen meget nervøs og irriteret ved Tanken om, at Kæmpe Ture er ude, - han læser hurtigt læse Brevet og overvejer imidlertid, hvorefter han bedst kan slippe ud af Klemmen.

47. 41

(Weldons Arbejdsstæulst ved Skrivebordet) Weldon sidder henseunker i mørke Tanker.... Han stirer frem for sig og munder:

(Billedet tæner over i:)

3

(Arbejdsstæulst - som ~~24~~ 48. 42) Den Scene, hvor han siger til Baronen: "Nu giver jeg Dem det kære, jeg ejer...."

(Bill. 29.) Bill. tæner over i:

3

41 49. 43

(ved Skrivebordet - som ~~27~~) Hadet til den uaccrithigheds-løse Slipsel bliver op: ham med fornyet styrke, og har et mekanisk Løge han er ejendommelig gammel Revolver frem på Skrivebordet til sin egen

stikker den til sig... så kaster han et Blik
påuret - og sætter sig roligt til at vente.

~~NR 50~~ 44

(Hotelsælvet) Pedro udspørger balot di'llente
sei Michel om, hvad han vil gøre. - Denne svarer:
Selvfølgelig skal jeg ikke have noget af at gøre
~~Weldau!~~ Men det vil vist være klægt, et ligeså
a rejseklare med det samme!... og han viser
på Tjeneren... Pedro driver ind i bællet
ved siden af.

Pedro²
Weldau

7

~~NR 51~~ 45

Men da Baronen ikke kom ---
(Hotellens bestyrer) Weldau kommer ind -
spørger Portieren, om Baron Sauthol er på Ho-
tellet. - Portieren ved det ikke, men vil give
Kurttelefonen for at ringe op til Baronen. -
Weldau får hindeen han dy i et gori-
det, får et vide, hva Baronen ~~af~~ bor i sky-
der sig så op ad Trappen... Portieren er hoved-
ryttende efter ham og venter et Par Ord med
Hotellens angående den ghibrede Besynde.

~~NR 52~~ 46

(Hotelgang) En Rengøringskone bygger i kiser
Gangen, da Weldau kommer gående og - gsta-
get af sine Tanker, som han er - er ^{omkring} ved et

318

Jalde over Julepanden. - Med en Underkyld-
ning gik han videre, - standse lyttende uden
for den Dør, der førte ind til Baronens boudoi-
ser og åbner så forsigtigt Døren og går ind... Ko-
nen skæver overrasket efter ham.

55. 58. 47

(Fortællelse eller Lovtale) Weldaun ind, ser
sig undersøgende om og siger sig så hen til
den Dør, der førte ind til Dagligstuen. - Han
åbner forsigtigt Døren og går ind:

56. 54. 48

(Dagligstuen - som 52), hvor Parmen ivrigt
optaget af at pakke en Kluffert, et han
ikke straks lægger Mærke til den Kommende.
Weldaun, der et Øjeblik bliver stående uden for
Døren og betragter sin ~~Mar~~ Fjende med et Blik,
der riber både Had og Foragt, trækker langsomt
værmen, - og Sigtindt ser op. Han skæver af Rædsel
over at se den Mand, han frygter, - og hans Blik
tager angst hen mod Døren, - men han forstår på
Weldaun, at der ikke vil blive Lejlighed for ham
til at redde sig ved Flugt. - Weldaun ser på ham
og siger så: bed De, at De blev herude i Døden, - som var
det kære for mig på Jorden, og som jeg var højmodig
nok til at overgive i Deres Hænder! ... Parmen vil
dige angst - men kan ikke få et Ord over sine Læber,

3 Jort da Uheldaen med en isneende Ro tager sin Re-
 volver frem 3 haaber den, bliver han reet id
 af den Fortvyllelse, der har bemagthet sig haa... Han
 kaster sig på Knæ 3 bjerger 3 bygger en Bæde.
 55. 49

15

(Narb. af de to Mand) Barmen siger stornende: Skæn mig
 ... skæn mig, hæn de, ... for deres Sins Skyld!... Tank på
 ham, som man ventte sig så meget af, 3 hvis Karriere
 de måske ødelægges, hvis de går den til Morder!... Det
 giver et Lat i Uheldaen. Den anden Ord har saamt..
 Han kaster med en pludselig Betægette Resolution
 fra sig 3 siger: De har Ret!... For min Sins Skyld må der
 ikke komme Blod på mine Hænder! Og den Time vil vel
 komme, hvor de alligevel bliver drægt til Ansvar
 for deres Gerninger!
 56. 50

10

(Hotelvaulet) 3 i den et værdige Barmen, - der an-
 der lettet op, et Blik, - går han med bøjet Hoved
 ind i
 57. 51

5

(Forsælet) Han lukker Døren efter sig, - 3 nu vidtkaffer
 Reaktionen efter den stærke Indsættelse, han har vent
 idet for... Han føler sig svimmel 3 strag 3 må støtte sig
 til en Stol for ikke at falde om. Han føler sin frigtige
 Pande med sit dæmmede.
 58. 52

10

(Præudingen af sin Revolver) den affyres et Skud.
 1

54. 55

(Forvæltet) - Weldaun fær forfødet sam-
men... Han bliver stående som fastnaglet til
stedet & skinner med gyppede Øjne mod Døren,
han uds. kom ud af.

371

2

60. 54

(Gangen uden for) Skurkmen rejser sig lyttende
Skurkmen står urolig ~~og~~ i hendes Ansigt...
Lige forvundet hører: Løb hen ad gangen.

2

61. 55

(Forvæltet) Weldaun betvinger sin Neo
& Redsel & går langsomt hen mod Døren, der
før er ind til Dagligstuen.

3

62. 56

(bed Døren) Han åbner tvende Døren... Gen-
nem den åbne Dør ser man ind i Dagligstue-
en, & man ser et Par Fødder, - Baroner, - der
rager frem på Døren... Weldaun skinner gyren-
de ind i Hælet... Han fastsætter, ~~at~~
~~meget sandtydeligt, at~~ ^{en frygghed} ~~for~~ ~~Me-~~
~~det, vil falde på ham, - & ude af sig selv af~~
Forsættelse ved denne frygghede Tanker,
går han bort fra Døren.

63. 57

(Forvæltet) Weldaun skynder sig ud.

2

64. 58

(beskribelsen) Skurkmen står alene &

386

Jataller de Tilstedeværelse, et der må være
sket en Forbyrdelse på N° 14... Hun hørte Skrid
fra Barneul tæller!...

65. 59

(Gæst på Trappen, ved nedg. til bestubilen) Wul-
dan kommer raskende, - klatrer sig ned Rask-
het og kaster et Blik ned i bestubilen. Så faar
han sammen - og lytter ansæendt.

66. 60

(bestubilen) Ludekmen slutter med at sige: ~~Det~~
~~naar, den hofjortypede, der ja lidt siden gik ind til Barneul,~~
~~der var bare ham, der ja lidt siden gik ind til Ba-~~
~~er ikke kommen ind indm... Det er rikkert ham, der...~~
~~men, som i Madam Hans gjaldt ved et~~
~~halvt fastgjort Indtryk!~~ Kone og alle
de andre Tilstedeværende skynder sig hen
ned Trappen, - i den Anfæll af Portieren

67. 61

(Gæst på Trappen) Wuldan rejser sig fortrin-
let fra den lyttende Stilling, han har indta-
get og gævide efter for en pludselig Beslutning
sdykker han sig bag nogle Blanstegninger...
På snart Hotelpersonalet er passeret, skynder
han sig ned ad Trappen.

68. 62

(bestubilen) bestubilen er tom, - men da
Wuldan er kommen ned ad Trappen, og halvt
i Løb nærmer sig Yderdøren, heder Pedes

mid ad demme... Den unge ^{Hand} vi et Øjeblik
efter den Bortlende g går så roligt ned
Trappen...

5

~~Nov.~~ 63

(Hotelverden) Hotelfolkene konstaterer at
Baronen, og hvem man him ser meget lidt,
er død... Pedro kommer ind, får et vide, hvad
der er sket og er dybt grebet... Han sender en
af de Tilstedeværende Brevet Polit og bjer sig
så ned over Mkleu...

5

~~Nov.~~ 64

(Fra en Beretning) Weldaun kommer for-
pustet gående, ser sig angstelig tilbage - og for-
svinder så ind i

3

~~Nov.~~ 65

(Beretningen) Han bestiller en Cognac, som
han sluger i et Drag, får så meget Bled og Pa-
per og Reliener og sætter sig til at skrive.

Mands
gast

5

~~Nov.~~ 66

(Hotelverden - som 64) Politet kommer til og
påbegynder Undersøgelsen. Pedro finder uelleu
~~de~~ Mkleus Korrespondance, der ligger og flyder
på Skrivebadet, Weldaun's Brev og går Poli-
assistenten gmedksom på det... Portieren
fortæller, hvad han ved, - en af Betjentene
finder under Ditanen Weldaun's Revolver ~~et~~

~~briller~~ ~~Følgetavnen C. W. u. indgravet,~~
og Assistenten siger så roligt: Det er ~~ikke~~ rigtig
Trivol om, at denne Carl Woldau er Morde-
ren, og vi har nu blot at sige os hans Navn!
... Kan sende et Par Betjente af sted.

10

~~73.~~ 67

(Bemærkning - som 71) Woldau slutter sit Brev
og lader det en Gang igennem. Det er til sinne,
og Woldau fatter, hvad det er, og at Mir-
stanken uddøendigt må folde på ham. Han
kan umiddelbart ikke tænke sig at tilbringe sine sid-
ste Dage i et Fængsel og vil derfor holde sig skjult,
til Mysteriet er opklaret. Han vil sig ud mel-
lem Bjergene - skriver han til ~~sin~~ ^{sin} ~~hustru~~ ^{hustru} og skjule sig
i "Fingals-hulen", ^{hvor} ~~hvor~~ han beder ~~sin~~ ^{sin} ~~hustru~~ ^{hustru} begi-
ve sig med nogle Peng. --- Den gamle
Mand lukker Brevet, betaler og går.

10

~~74.~~ 74

(Frau Bemærkning) Han kommer ud, læg-
ger Brevet i en Postkasse og siger sig så bort.
II Akt.

5

~~75.~~ 68

Ikke ret langt fra "Fingals-hulen" boede den 20'årige
Guia, hvis gamle Moder lå meget syg ---
(Hue i Hylken) Fattigt - men propert og pilleent.

448
419

Den smukke og blide Gina sidder ved sin yngre Moders
 Seng. Den afkræftede Kone vil have noget vand
 at drikke, får det - men den unge Pige konstaterer, at det ikke er ret meget vandigen, og da Mo-
 deren er faldet hen i en Døs, tager hun det kruk-
 ke og går ud.

76. 69

(Uden for Hytten) Weldaun kommer gående. Han
 er træt og udmattet. Gina, der kommer ud fra Hyt-
 ten, bliver ventligt på ham og forvunder sig så lidt
 til Billedets ene Side... Den gamle Mand ha-
 ster videre.

77. 70

(Uden for Ritte i Bjergene) Gina kommer, får sin
 Krukke fyldt med vand og skynder sig så tilba-
 ge.

78. 71

(Malerisk Bjergparti) Weldaun slæber sig frem
 ad og hen til

79. 72

(Indgangen til "Fingals-hulen") Han ser sig spej-
 dende om og forvunder sig så lidt i

80. 73

(Hulen), hvor han udmattet synker sam-
 men.

81. 74

(Hotel-betribled) Victoria kommer inde fra, får

et Brev af Torbieren. Det er Faderens. -- Victor
blever selvfølgelig dybt grebet; -- giver Torbie-
ren en Ordre & faar så go ad Trappen for at
gaa sig rejseklar.

~~RX~~ 75

Noogle Dage senere.
(Hulen) Meldani er meget forkommen & er
begyndt at lide alle Høngereus Kvaler...
Kan Blik usigt & flakkende....

~~RX~~ 76

(Fruen Hylten) Næst tilbage i Bill. er et Par
ridende Jendamer optaget af et så en Plakat
fast på en Telefonsæl eller et Tid. Fra Bill.
Forsvind kommer den gamle, joviale Landsby-
doktor knænde i sit primitive Reisetøj & stand-
ser i den for Hylten. Han vokter et Par Ord
med Jendamerne, der kommer spændende for-
bi, får af en af dem strikket en Løbeseddel
i hå, -- kikker på den & går så ind i Hylten.

~~RX~~ 77

(Hulen i Hylten) Gina sidder ved Moderens Seng,
da Lægen kommer... Han hilser med jaderlig ven-
lighed på den unge Pige & bøjer sig så ned over
den Syge. -- Gina afventer spændt Resulta-
tet af hans Undersøgelse... Den gamle Dok-

han siger bedrøvet; Måske kunde den Morde kom-
me sig hvis han kom på et Sanatorium ved Ha-
vet... Den så luft her i Bjergene kan han ikke
tåle, - men det andet koster Peuge... mange Peuge.
Og dem kan høre den eller jeg jo det reise
skaffe!... Den unge Pige syker gradende
sammen, - Løgen trøster hende efter bedste
Evne og giver sig så til at tilberede nyt Me-
dicin til Patienter...

15

86. 78

(I Hulen) Weldaun beslutter at være sig
id ja at skaffe sig nyt at spise... Han går
id

5

86. 79

(Foran Hulen), - ser sig spejdende om og slapper
sig så hen mod den nærmeste menneskelige
Bæring...

5

87. 80

(I Hytten - som 84) Løgen skal til at gå, da
han kommer i Tanke om den Lovseddel,
han fik af Jendarmen. Han viser Julia
den. Der står, at Carl Weldaun, der er sig-
tet for Mord, som mener at have skjult
sig i Bjergene, efterfølges... Den Drabter Nevø
Char idlovet en Sum på 2.000 francs for G-
lysminger, der kan føre til Weldaun's Tågrif-
belte... Quert på Papiret er gengivet et

Fotografi af disse Efterlygte... Sagen og Jura veksler
 nogle Ord om Sagen, - hvorefter den gamle Doktor ta-
 ger en hjertelig Afsked med den unge Pige og går. - Ji-
 na sætter sig ned og giver sig eftertænksomt til at
 læse Plakaten igennem.

81

(Penson - som 42:) Tøjt ruller ind, - men ender for
 det standser, springer Victor af - og skynder sig
 bort. -

82

(Frøen Hysten i Bjergene) Ulden kommer
 sikkert gående, - og efter et Øjeblik Betænkning
 går han hen til

83

(Hystens Dø) Han banker på, og Jura åbner
 Døren. Ulden stammer: For Guds Skyld...
 lidt vand og lidt Brød... Jeg har ikke smagt
 Mad i flere Dage!... Jura får Medlidenhed
 med, beder ham vente et Øjeblik og forvinder
 der så... Han kommer straks efter tilbage
 med et Rind vand og nogle skiver Brød...
 Ulden slubber begejstret vandet i sig,
 tager mod Brødet, takker hende roligt for hendes
 Gødhed og forvinder så... Han stammer
 tankfuldt efter og pludselig bliver han

klæd over uget: - Det var jo ham, ... Morde-
ren! udbryder hun og skynder sig ind i

15

~~83~~ 84

(Stuen i Hytten) Hun blev ved at kaste
et Blik på Plakaten, overtydede sig om, at
hun ikke havde taget fejl... Hun overvejede
Situationen et Øjeblik, konstaterede så, at
Morderen sov, - og hun skyndte sig så ind
med Plakaten i Hånden.

8

~~84~~ 85

(Uden for Hytten) Hun så ind, - spejdede efter
Flygtningen, kunne ikke få øje på ham og
løb så hen til et uærliggende Højdepunkt, - efter at have fået en forlignelse
kunde hun ikke
at blive hos
Morderen så
langt.

7

~~85~~ 86

(Et Højdepunkt) Hun skygger farlig med
Højden Hånden over Gæstene og på den
opdager da hun den Fremmede. Hun ser:

5

~~86~~ 87

(Indgangen til "Fingals-hvilen", et pauser Af-
stand) Uheldet forvinder ind i Hvilen.

3

~~87~~ 88

(Højdepunktet) Hun er sin klæd over, hvor
Flygtningen holdes til, - og hun skynder
sig bort i den Retning, hun kom fra.

5

(2 Hülen) Welden giver sig til grædligt at sige de første
Bridokorper, han har fået.

~~88~~ 90

(Fraan Gendarmeriekontoret: Bjergene) En del Gen-
darmier opholder sig foran Bygningene. - Gissa kom-
mer løbende, - farvinder ind i Bygningene.

~~89~~ 91

(Fraan Døren der forer ind til Gendarmeriekontoret) Gissa
kommer, - udløser et Gjiblik, før hun lægger Hænderne på Dør-
håndtaget. - Men så kridsker hun: For Morderes Skyld! og går ind på

~~90~~ 92

(Gendarmeri-kontoret), - hvor hun viser den
bortbavende Plakaten og jakklæder, hvad
hun har opdaget. - Efter at have sekket
uigle Ord med en Kollega, sender ~~ser-
genten~~ sergenten en Gendarm ind med en Ordre
og giver så Telefonen.

~~91~~ 93

(Hotelreception) Pedro bliver på en Døren og læ-
ser og ryger, - hører Telefonen ringe og tager
den. Han får at vide, at man er ved at
fange Morderen og erklærer, at han selv
kommer ind på Gendarmeri-kontoret.

~~92~~ 94

(Kontoret - som 93) Sergenten lægger Telefonen og
giver Gissa Ordre til at afvente Begivenheder.

nes Gang.

~~102~~ 95

(Fraan Jendameribygningen) - En Flok
væbnede Jendamer sadde deres Heste &
sprænger bort.

4

~~102~~ 96

(Et Sted mellem Bjergene) En enlig Ryt-
ter kommer galopperende. - Han springer
af Hesten & ser sig omkring om for at
orientere sig... Det er Victor!... Så skyer
han til Hest igen & rider skyndsomt
videre....

5

~~103~~ 97

(I Nærheden af Fingals-hulen) Jendamerne kom-
mer galopperende, - springer sig af Hestene & en Del
af Mændene marcherer så hen mod Hulen.

10

~~104~~ 98

(I Hulen) Uheldet slutter sit ~~hæderlige Måltid~~ &
vil lægge sig til at rove på sit ubekvemme Leje, - da
han pludselig faar lyttende sammen. Han spej-
der ud af Hulen, just når, at han er fortabt & beslut-
ter så at gå sin Skæbne i Møde. Han går ud

5

~~105~~ 99

(Fraan Hulen) & betyder roligt & resigneret Jen-
damerne, der bunder sig til at fortage et større

614

Augreb, at han godvilligt overgiver sig til dem...
De naar hans Hænder sammen - - -

10

~~100~~ 100

(2 Blyerne) Victor kommer golyppende, - stand-
sen og stører forfærdet ind til Faderen. Han var
opdaget, at han er kommen for sent til at redde
Faderen!... Han sætter sporene i Hertens Sider
og rider videre..

5

~~101~~ 101

(2 Nærheden af Kvilen) Jendarmeine forer Fangeren
hen mod Hertens, - og det samme kommer Victor
til. - Han springer lig of Hertens og styrter hen
til Faderen.

7

~~102~~ 102

(Nærb. af Fader og Son og et Par Jendarmere) Han
kaster sig dybt betaget i Faderens Arme og gædager
så til sin Kæmpe, at den gamle Mand's Hænder
er bundne. - Han vil smitte Båndene over, -
men Uhelden får ham overtalt til at lade
være. Sagen betyder Victor, at han bli-
ver udrøbt til at finde sig i Sagenes Skilling -
da den unge Løve har udført spræger, brødesse
de var fundet Faderen, stam Jendarmene
grinende: Der er altid et Menneske, der vil over-
tage Angiverens Rolle, når det bliver godt be-
fælt!... Victor kuytter Hænderne og Ræveri..

10

XIX. 103

(I Nærheden af Kilden) Så maner Lejgenten til
 Jøbrud, - Ulden bliver placent foran jø Kisten
 hos en af Jendamerne - og Tjet sætter sig i Be-
 vægelse. Victor holder sig i nær Faderen som
 minligt.

XX. 104

(Jendameri-kontakt) Jua sidder urolig og nervøs
 og venter, - da den ridklædte Pedro kommer ind. -
 Han får at vide, hvorteder Begivenhederne har
 udviklet sig, og giver sig så til at minste Jua,
 hvis friske Skæbne ikke undlader at gøre Ind-
 tryk på ham.

XXI. 105

(Frau Kontorbygningen) Jendamerne kommer
 med deres Fange, som han ind i Bygningen. -
 for følger efter.

XXII. 106

(Kontakt) Jua skjuler sig i den fjerneste Krog
 af Lokalet. - De Ankomne træder ind, - og brøder
 forøjer ivrigt at forsvare sin Fader og Jua den til
 at give ham fri. - Men hans Protester hjælper
 intet, - den byghavende tager Arrestanten
 i et ganske kort Fåber og giver så nogle af sine
 Folk Ordre til at jøre ham ind. - Et sidste
 Kåndtryk mellem Fader og Søn, - og de må skil-
 les! - brøder sin med Tårer i Øjnene efter Fa-

deene g vends sig ^o pludselig med Serjenteu:
 Lij udgial Fald, hvore den Uslig, der bar
 forlædt min Fader g dermed er Skyldig; at
 en Uskyldig komme hi at lide!!!.

12

~~XIII.~~ 107

(Kærb. g Guia) Det gveit et Choe i hende g
 hui skæer augsteligst her med de Talerde.

3

~~XIV.~~ 108

(Kontoret) Serjenteu rytter på Hovedet. Det
 miker han ikke at røbe!!!

2

~~XV.~~ 109

(Kærb. g Guia) Hui drager et Lettelser
 Læk.

2

~~XVI.~~ 110

(Kontoret) Vieta vidser, at han intet kan
 udrette her- g går så.. Serjenteu veksler nogle
 Ord med Pedes, - idet han gi' en Berægtelse med
 Guia. Pedes nikker g tager de Penge, han bar
 i dloret som Divoi, frem af sin Tegnebog. -
 For Serjenteu vrider Guia nærmere g lader
 hende underskrive en Kvitning. - Pedes
 minister ender engang den linje Landbyg-
 pige g slenter så ud. - Serjenteu sætter
 Guia Pengene g efter en kort Tøven tager
 hui dem g iler ud.

12

~~XIX.~~ 111

(Frau Rantorbyggeren) Pedro går frem
 og tilbage uden for Rantort, - da Julia kommer
 løbende ad. Hun vil smutte forbi den unge
 Mand, - men han holder hende tilbage og siger
 med et kynisk Smil: Hvorfor det Rantort?!
 ... Det er dig mig, du kan takke for Pengene, og det
 synes jeg bør påskønnes! ... Han lægger sin Arm
 om hendes Liv, - men hun anskæder sig for at
 gå sig fri. - Han siger med et spottende Smil:
 Lad os med et spille kvik! - Når man kan...
 sælge en Mand, - er man vel ude af et Dyds-
 minister! ... Ude af sig selv og Karne får Julia
 gjort sig fri og løber bort. - Pedro bader af
 Angelse over sit Uheld, - sender sin Ligant
 og slenter ind på Rantort igen.

15.

~~XIX.~~ 112

(Frau Kytten) Julia kommer forpustet
 løbende, - skynder sig ind

5

~~XIX.~~ 113

(Kytten), - hvor Rantort holder hende: Møde
 og siger: Du kommer for sent! - Hun er død!
 ... Julia er ved at sege om, - men stykker
 så hun til segen.

6

~~XIX.~~ 114

(ved segen) Hun kaster sig ned over Moderens

afjælede begene - og synder på ~~ham~~; dums Fortviølle-
 ved ved Liden af Beugen. - Him tager de Peugvedler
 him har modtaget, pene og betragter dem med et bit-
 tert Smil... Så smider him dem foragteligt fra
 sig og brister i Gråd... ~~XXXXXXXXXXXX~~

10

115

(Fangehul: Jendameribygningen) Ueldan (der selv-
 fulgely endem er i sit civile Tøj) går indlyt op og ned
 ad Gulvet i den lille Celle, gennem him Gittervæn-
 dis Løse skinner ~~XXXX~~... Den gamle Mand lader
 sig endelig falde ned på Bænken og stirer mørkt
 frem for sig... (Bill. tone bort)

6

116

Beue i beuden...

(Fra en Landsbykirke: Bjergene) Den gamle
 ran Dege ~~der~~ kommer ind på Kirken og vil til
 at gå bort, da Jua, - rejseklædt og med sit Tøj
 i en ^{Håndkuffert} ~~Port~~, - kommer gående. Den gamle Mand
 hilser venligt og deltagende på hende og udspirer
 hende om hendes Fremtidspæner. Jua svarer,
 at him har tænkt at blive Sjællejerke, og
 at Doktoren har givet hende Anvisning på et Bū-
 reau, hvor him vil kunne få et vide, hvor him
 skulige hen... Så ~~for~~ tager him en hjertelig Af-
 sted med Dege og går så ind i

15

117

(Våbenhuset) Hun lægger "Blodpegen": Kirkebør-
 sen, knæler ned og beder om Tilgivelse for den Træk-
 se, hun er faldet for, - og det er som kommer der ~~der~~
~~der~~ Fred; hender Lind mig... Hun rejser sig
 og går langsomt ad Billedet som bort. -

10

118

(Første Kirken) og begriber sig sig selv; Tre Børn.

5

118

(Arbejdsstuen) Berta sidder og forsøger at koncentrere
 sine Tanker om sit Arbejde, men det lykkes hende ik-
 ke rigtig. - Hun falder hen i mørke Grublerier, som
 hun riber sig af, da Tjeneren kommer ind med nogle
 Aviser. - Berta griber febrilsk en af dem og læser
 en Notis om Faderen, der på Indvielsen er blevet
 idømt to Aar Tugtstraffet, og som nu er blevet over-
 ført til det Fængsel, hvor han skal opføre sig.
 --- Berta skjuler fortvivlet Ansigtet bag sine
 Hænder.

10

7. Hovedstaden

119

(Første en Gendann; Børn) Gina kommer gående, - kon-
 staterer, at hun har fundet det Hus, hun søger og
 forsvinder så ind ad Gadedøren.

5

120

(Byplejebureauets Kontor) Gina træder ind, for-
 klarer den tilstedeværende Dame, at hun vil gå

785

ti Sygeplejere og gerne vil vide, om der er nogen Plads ledig... Damen sætter hende en Lurte, som den unge Pige så løber igennem... Man ser nogle Nads. Lillid pauere farti; - så stander der ved følgende de Nads:

På Professor Wildings Børnkleinik (Leder: Dr. med. Victor Weldaun) antages 2 Sygeplejersker...
..... Givna ønsker et offentligt Bistau.
No. 121

10

(Kontou af Givna Ansigt) Hun stiner eftertanke med hem for sig; - så kommer det et bestukt om + Ud-tryk i hendes Ansigt; - og hun nikker...

5

No. 122

Givnae efter for en pludselig Indskydelse beslut-ter Givna et sig ind på Professor Wildings Kleinik for et bare i Nærheden af den Mand, hvis Fader hun har drevet; Ulykke, og som hun håber, hun må få Lej-lighed til et Gai godt...

10

(Kontout - som 127) Givna får af Damen en skriftlig Meddelelse til Kleinikten og skynder sig så bort...

No. 123

(Celle) Weldaun, der er i sit Fængdeagt, sidder hemsint i mørke Griblerie.

5

III Akt

No. 124

Skabner, der uoder---

II Akt = 362

815

[Handwritten scribbles]

(Et Sygerærelse) ved siden af en lille Børnecyng
 i Forgr. står Gina (iført en klædelig Sygeplejedragt)
 & en af hendes nye Kammerater, - den kvine & gode
 men lidt betændte Jeanne. Jeanne er ved at vi-
 se Gina, hvorefter hun skal bare sig ad med at
 made den søde & ret knikke, lille Patient, - & da
 Eleven er meget lænere, rår det ikke længe, før
 Jeanne med rolig Samvittighed kan gå. - I det
 hun nærmer sig Døren, åbner de unge & borte Beldan
 & en Sygeplejerske træder ind. - Gina har, at
 der kommer unge & ser hen mod Døren, hva de
 Indtrædende skolede nogle Ord med Jeanne.

Mærke
 kan
 hun
 være
 den
 længe
 det Post
 i slut af
 15
 frage Okt

125

(Ginas Ansigt) Skönt den unge Pige har været
 forbeholdt på at møde borte, bliver hun dog stærkt
 berøget ved Synet af ham.

126

(Sygerærelset) Med en hilsmingspændelse tager hun
 sig da sammen, - men den hånd, med hvilken hun
 Jori skæler, ryker alligevel, da borte kommer hen
 til hende. Jeanne er gået ind, - & den ældre Syge-
 plejerske, der kom ind, præsenterer Lægen & Gina
 for hinanden. Den unge Piges Skønhed & Gude gør
 straks et vist Indtryk på borte borte, - han hilser
 kærtligt på hende & under sig noget over, at hun til-
 spændende er meget nervøs & usrolig & hjælper ikke
 for at møde hans Blik. - På vejen har nogle Ord

med hende angående den lille Patient, og går så
 hen til de andre Barneenge. -- Sygeplejersken
 overtager Jimas Plads, -- og den unge Pige skynd-
 ser sig så ud.

124. 127

(Jimas Hærelse) Julia kommer ind, sætter sig, og
 hender Tanker beskæftige sig med Fortiden og Tid-
 liden, -- med hendes første Møde med den Mand,
 i hvis Tjeneste, hun nu står, og som hun aner vil
 få en stor Indflydelse på hendes Liv. -- Hun bli-
 ver revet ud af sine Tanker ved at Jeanne-
 i Overbøj - kommer ind og siger: Skal vi ikke tage
 en lille Tur ud sammen! De har jo gjort en
 Traktat!... Julia har ikke noget mod den lille
 Adspredelse og følger ud sammen med hende.

125. 128

Et skabnesrangert Møde.

(ved et Sporvognsstoppested) De to unge Piger
 kommer i livlig Tassiar. -- Jeanne springer først
 op på den Sporvogn, der holder ved stoppestedet,
 -- og Julia følger efter.

136. 129

(2 Bønnen) 2 Forgr. - på den ene Sidebank sid-
 der Pedro, elegant ~~klædt~~. - Jeanne skynder sig
 ind, - sætter sig ^{på} ~~til~~ den ledige Plads, der er ved
 siden af Pedro. - Gina skal til at gå ind i Bønnen
 men standser så overasket i Døren.

5.

137. 130

(Ginas Ansigt) Hun bliver angst & urolig ved
 det Syn, der møder hende.

2

138. 131

(Kærl. af Pedro & Jeanne) Jeanne vrirker efter
 Veninden & ser ikke, at Pedro med et gulemdelbet
 smil rejser sig balot op, - hilsende.

2

139. 132

(Ginas Ansigt) Ginas Gue får et fantastisk
 Udtryk som et jaget Dyrt.

2

140. 133

(Bønnen) & hun skynder sig ind på Bagperoneu-

3

141. 134

(Kj) - & springer af, skont Bønnen er i stærk Fart.
 Angsten præger hende stadig, & hun skynder sig
 bort...

4.

142. 135

(Kærl. af Pedro & Jeanne) Hun smiler epodisk,
 forstår, at ^{Gina} ~~den~~ ~~ikke~~ ~~lyder~~ bange for ham.

3.

Jeanne Ansiget i trykkes Fabrikfelter over
bevidens i fastfælgte Manøvre. - Hun rejser
sig - og glæmmer sin Tasse, - den bliver liggende
på Bordet ved siden af Teds.

~~133~~ 136

4

(Vognen) Hun går ud på Bagperronen og bety-
der Kondektøren, at hun vil af ved det første
Stoppsted... Hun rejser.

~~134~~ 137

5

(Bed et Stoppsted) Sporvognen standser, - og
Jeanne springer af.

~~135~~ 138

4

(Karb. af Teds) Hun opdager den glimende Ta-
ste, - grunder et Øjeblik, jatter en en Bestemt-
ning, - tager Tassen til sig og rejser sig.

~~136~~ 139

3

(Bed et Stoppsted) Jeanne sætter sig rådvild an ef-
ter den forvundne Kvinde, som intet Bedr er at
se. - Sporvognen er begrundt at kai' - da Teds
springer af og går hen og rækker Jeanne Ta-
sten. - Hun takker ham med et venligt Smil.

~~137~~ 140

6

(Karb. af de to) Teds giver sig i Smak med den
kvinde, unge Pige, der er ikke så lidt imponeret
af den elegante Hene. - Hun fortæller om den

913

forvundne bevinde z siger svarende: z der
 havde jeg sådan glædet mig til en lille forre-
 lig Eftermiddagsudflugt... Pedro betragter
 hende et øjeblik prøvende z siger så med et
 bedende Smil: vilde de blot tage til Takke med
 mit Sekret, - så vilde de gå et evigt Meene-
 ske en stor glæde!... Jeanne kommer - nærmest på
 skrant - med nogle Indvendinger, - men det varer
 dog ikke længe, før hun med et glad Smil tager
 mod hans Invitation...

15

148. 141

(bejen) z de to går så hen ad bejen i livlig
 Samtale.

5

149. 142

(Fraan Gaaugen til Klinikken) Julia kommer
 forpustet gående - konstaterer til sin Lethelse,
 at hun ikke bliver forfulgt z skynder sig i
 mid i

5

150. 143

(Klinikker Hall), hvor hun indmattet loder
 sig synke ned i en af Stolene. - Bort, der skal
 til at forløse Klinikken, kommer gående, lægger
 Mærke til, at den unge Pige går et usroligt z op-
 revet Indtryk z bøj sig ventligt ned mod hende:
 De er da vel ikke syge!... Julia rejser sig for-
 vint, får taget sig så meget sammen, at hun
 med et lidt anbrængt Smil kan benægte

det - & med en uindstyldende Kovedbojning styg-
de hun sig bort... Victor & sinne grindende
efter, - medens hun knapper sine Hænder,
& gaa så langsomt ind.

10

151. ~~143~~ 144

(Restaurationskave. Nærb. af Jeanne & Pedro) De sidder
ved en Kaffe & en Rikoi, & Jeanne er helt charmeret
af sin smukke Tilbeder. - Han bøjer sig ned mod
hende, griber hendes Hånd & siger smilende: Skal vi
være enige om at lade dette sort ~~for~~ forste Møde
... & de andre, der må komme, være en hemmelig-
hed mellem os to?... Hun nikker rødmenende,
& han kysser lidenskabeligt hendes Hænder.

10

(Bill. komer bort.)

152. 145

Ugen Tid senere.

(Opholdstid for små Reconvalescerende) Nærb. af
Gina & en 6-7 kerrivende Småpindslinger, som hun
er optaget af at lase at bygge Huse af Klodser.
Man ser, hvor Boine er glade for hende, & hvor
glad, hun er for Boine.

10

153. 146

(Kale Stuen) Ideen at de andre lægger Mærke
til det, træder Victor ind i Stuen. Han bliver
stående inde for Døren.

5

154. 147

(Ked Døren) Nærb. af Victor, der smilede behag-

3

ter

155. 148

(Gwia og Boinegruppen).

3

156. 149

(Karb. af Victor) Der er et Udtryk af Smil og Kærlighed i hans Blik. Han har svært ved at løsne sig fra det smukke og rørende Billede. Men omider lukker han Øind i...

5

157. 150

(Stuen) Gwia rejser sig forvaret, da hun ser, hvem det er, der kommer. Victor hilser sentligt på hende, og har Boleker med til sine små Paketer, der lader til at være benyttede for ham... Han taler så med Gwia om Boine, - og begge to er meget julegne klistrede i deres Gphøden... En lille Puk går hen til Lægen, trækker henni Frakkekøddene og siger: Hvis Frøkenen må få lov til at hjælpe mig lidt, skal jeg bygge et dejligt Slot til hende og til Doktoren, hvis de kan bo og være lykkelige og glade!...

12

158. 151

(Karb. af Gwia og Victor's Ansigt) Victor ser på hende og halvt smilende og lige som påvende. Hun ser julegent ned..

5

159. 152

(Stuen) Så overlader Victor hende til Boine

og trækker sig tilbage. Inden han trækker Doen,
kaster han et sidste drøvlende og længselfuldt
Blik hen mod Gruppen, der igen er ivrigt opta-
get af Byggeriet. --

5

Het. 153

(Kantor) Victor kommer ind, - går gennem
de op og ned ad gulvet, - sætter sig så ned
ned...

6

Het. 154

(Narb. af Victor) Han lader ikke rigtig til
at kunne blive enig med sig selv - men fatte
dog endelig en Bestemmelse.

4.

Het. 155

(Kantor) Han skynder sig ind.

2

Het. 156

(Stuen - som 154) Gina ligger stadig med Doine
ne, da Victor kommer ind... Han siger lidt
stammeude og usikkert til den unge Pige: Jeg kommer
ikke til Striegauzen i Eftermiddag, - så jeg vilde
bede Dem om at bringe Journalerne hjem til
min engang i Aften... Gina er meget overasket
men kommer selvfølgelig ikke med Indvendinger...
Victor skynder sig ind, - glad over at have
fået sagt, hvad han vilde sige, - og Gina ka-
ner eftertanke om efter han. - Hun er lidt
nervøs og usrolig ved Tanken om at skulle

1018

berøge ~~hans~~ ham i hans Hjem, - og meget kær-
ligt lægger Børnene igen Beslag på hendes
Opmærksomhed.---

10

164. 157

Om Aftenen.

(Victor Arbejdsreelse) Der er bilet en Thea-
retning ^{der} på et lavt Bad... Victor går usroligt
op og ned ad Gulvet, - kaster af og til et Blik
påuret - og pludselig fær han lyttende
sammen.

7

165. 158

En Klokke, der ringes.

166. 159

(Kall'en) En Tjener åbner Gyldenløve, og ^{giver} ~~giver~~
de træder ind med Journalerne under Ar-
men... Tjeneren går ind for at melde hende,
og medens hun er borte, læser Giva sig om...
~~Hun er betaget og imponeret af det, hun ser,~~
og navnlig ved Tanken om det forestående Møde.
- Tjeneren kommer tilbage og fører hende ind

1

6

167. 160

(Arbejdsreelse), hvor Victor tager imod hende
og - for hvis hun kommer med Gudvendinger-
hjælper hende og med hendes Overboj, som
han lader Tjeneren tage med sig... Så tager
han Journalerne og beder den unge Pige gå

10

med hen til Skrivebordet.

168. 161

(ved Skrivebordet) Der skedes nogle Bemærkninger om Journalernes Indhold, - så nikker Victor Bøje og siger med et lidt forlegent Smil: Jeg må tilstå, at Journalerne kun var et Påskud for at få dejlighed til at tale med Dem!... Der var nemlig uget... uget for mig meget vigtigt, jeg skulde have spurgt Dem om!... Han standser et Øjeblik og betragter spørgende den unge Pige, der er meget urolig og nervøs, og som ikke for mode kan Blik... Så fortsætter han: - Men for' jeg stiller Dem det Spørgsmål, og hvilken hele min livslykke afhænger, er der uget, jeg må have fortalt Dem... Uget om mig selv... og min Familie...! Han betyder hende, at hun skal gå med ham... Han går gennem

15

169. 162

(Arbejdsstævnet) Han foran et Portæt-maleri af Faderen... Gina følger ham lidt lovente..

3

170. 163

(Foran Maleriet) Han peger op mod Billedet og fortæller, hvem det forestiller. En Gysen gennemrykker Ginas Legeme, da hun kaster et Blik op mod Maleriet... Så siger Victor: Det er min Fader, jeg vil fortælle Dem om... Han er blevet

1070

stemplet som Forbryder.... & han giver sig til
at fortælle, medens Jule idaltende lytter
til.

10

171. 164

(Frøen Gøngene til Klinikken) Et Kioskbud
går op ad Trappen & ringer på.

3

172. 165

(Klinikken's Hall) En Pige hvirker Biddet ind,
og Knægten bliver afventende stående, indtil
Jeanne er blevet hentet. Hende giver han
et Brev, & hun læser:

Kære Frøen Jeanne!

Jeg hvirker, at De forleden fortalte mig, at De
harde Aftenerne fri, & jeg kommer derfor til hen-
se Dem Kl. 8. Jeg skal have et lille Kald
hjemme hos mig, & De må ikke sige!.. Jeg lader
Automobilet holde jaan Nabovillaen for mig
spis at vakte. & så på Jule.

12

Dens beundrende & længselfulde
Pedro L.

Jeanne er altså lidt betænkelig, - men så
går hender derved det af med alle Skrip-
ler. - Hun giver Biddet en Bæst & danser
så vid på sit Jule.

173. 166

(Frøen Maleriet - som 170) Brevet slutter med at

1095

G havde ikke et frægteligt Minde for udsel
 Brudings Skyld overgivet min Fader til Gendar-
 merne, havde jeg fået hjulpet ham ud af døden,
 midt til Sundheden var kommen for en Dag!...
 Han har neppe fået sagt disse Ord for ham
 opdaget, at Gina er blevet ligbleg og en Af-
 magt var... Bestyrket får han hende bragt
 til Sæde i en Stol.

10

~~174~~ 167

(Arbejdsreulret) Men hun tager sig med en
 viljesanspændelse sammen og siger med et smil,
 at hun er all ~~rigt~~ rigtig... Hans Ansigt
 klamrer sig... Han bøjer sig ned over hende og
 griber blidt hendes Hånd.

6

~~175~~ 168

(Korb. af de to) Han siger: Min kender De den
 Plet, der klæber ved mit Navn, - og min kan jeg stille
 Dem det Spørgsmål, du længe har ligget mig
 på Læben... Vil De blive min Hustru?... Det
 giver et Choc i Gina, - hun blinker Gjæmme, -
 Victor tra sig rækker på hendes Brøst og vil drage
 hende ind til sig... Men med Tæner i Gjæmme går
 hun sig lempelig og siger med en Hovedryksten:
 Nej... Nej... Jeg kan ikke blive Deres...! Det koster
 hende en forfærdelig Overvindelse at få sagt det,
 og Victor har en Fornemmelse af, at det ikke er,
 fordi han er hende liggyldig, og hun afriiser ham, -

||||

z denne Modstandighed gav han Mod... Han
 siger indtændende: Der er dog een Ting, de skal
 vide, Givna... Da jeg mistede Far, troede jeg, at dyd
 kun aldrig vilde komme til mig mere... Men vist
 jeg nu har dem, ved jeg, at livet aldrig vil få no-
 getsået værd for mig ~~mere!~~ Givna står et Øje-
 blik i betragtning, - så ser hun på sin Victor, z da
 hun; hans Blik læser en verden af Jomhed
 z Kærlighed, bliver hendes Modstand brudt...
 Med en pludselig Berørelse slår hun sine Arme
 om hans Hals, z giver sig hen; hans Kyss z Kæ-
 ligheds... Med et lykkeligt lende Smil, ^{lagde}
~~hans sine Arme om hendes Hvir z sin hvide hals til Støtte~~
~~hans hvide Hvir z sine Hvir... Hvir...~~

20

176-169

(Arbejdscauser) Men Givna ^{siger} med et
 trist Smil på Hovedet z siger: Du må ikke
 blive ked af det, men jeg tror næsten hellere, jeg
 vil hjem... Det hele er kommen så overraskende
 for mig, z jeg føler mig lidt trist!... Victor
 kysser hende med z deltagende z joen hende
 lid af Stiven.

10

177-170

(Jeanne's causer) Jeanne er ved at gøre sig fin,
 men pludselig kommer Skriplerne z; hende igen:
 Du det er ikke galt det, hun gør?... Men hun
 er ung z hidsygt... z ikke så lidt forelsket, så hun

1141

der Betænkning bliver ikke af lang varighed.
Mindest regnende giver hien sig til at fuld-
føre sin Pakklædning...

8

178. 171

(Fraan Klinikken) Victor & Julia kommer gæende,
mit smilende. De standser foran Lågen for
at tage Afsked. - Lidt tilbage på Villavejen
kommer en Bil kørende; - den standser foran
Naborillaen.

5

179. 172

(ved Bilen) Pedro træder ind, - spejder hen
mod Klinikken - & ser:

3

180 173

(Fraan Lågen) De Kysfulvede lykser hinanden
& har været ved at sige det sidste Farvel.

5

181 174

(ved Bilen) Pedro er meget overrasket, - gænder
et Øjeblik & smiler så underfundigt..

3

182. 175

(Fraan Lågen) Victor tager endelig Afsked &
går. Julia bliver stående ved Lågen & vinker
til ham. Da han er forsvundet, - vil hun gå
ind ad Lågen, - men i det samme kommer
Pedro til fra den anden Side & griber hendes
hånd i Armen... Julia bliver dødbleg, da

hvin genkender ham, og m^o støtte sig til d^ogen for ikke at falde. - Pedro siger med et sp^odet Smil: G^o de har nok f^ost dem en K^oerte!... var han stolt af dem, da han h^ote om alt det gode, de had gjort hans Fader!... Den unge Vige farer sammen ved hans k^ogniske Bem^orkning, ser p^o ham med et halvt forsk^okket og halvt b^onsj^oede Blik, - og b^oer i den at sige uget l^ober hun op mod Klinikk^oen... Pedro ser efter hende med et triumferende Smil: hun har aldrig ikke r^obet sin Hemmelighed!...

10

183. 176

(Klinikkens Hall) Jeanne kommer fra sit b^orelse og stander foran Spejlet i Hall'en og giver sig et kritisk Eftersyn... Julia stormer ind og skynder sig ind til sig selv i den at g^odagge beundre, som overasket sk^oner efter hende og s^o skynder sig ind.

6

184. 177

(Uden for Klinikk^oen) Pedro tager med Jeanne og hj^olper hende ind i Bilen, der s^o k^oer.

5

185. 178

(I Bilen) Pedro drister sig til at lægge sin Arm om h^ovet p^o Jeanne, - og da hun ikke g^o ager M^ordstand, drager han hende ind til

sig & kysser hende stormende... & hun berrarer
villigt han Kys...

8

186. 179

(Ginas søulst) Kærl. af Guia, der skæner frem
Ja sig med et smertefyldt Blik. Hun er bæn-
ge Ja, hvad Fremtiden bærer sit Skød--

5

187. 180

(Salon hos Pedro) Et Selskab af et absolut
demimondaint Jde er samlet, & der drikkes
stædt... Pedro kommer ind med Jeanne,
præsenterer sin nye veninde, som straks ræk-
ker Beundring hos Herrerne... Pedro fylder to
Champagneglas, & rækker Jeanne det ene...
Hun ryster ængsteligt på Hovedet og siger: Ikke
så meget!... Mærk, jeg har kattetagten fra Klok-
ken 12!... Men Pedro kysser hende leende
& får hende til at drikke.

15

188. 181

(Ginas Søulst - som 186) Kærl. af Guia, hvis
Ansigt stadig er præget af Fortvivlelse... Hun
griber et Tørnekraft - men kaster det straks
på sig igen & brisken: Nej, han må aldrig
må Sandheden at vide!... Jeg kan jo ikke
tale at miske ham!... & hun folder sine Hæn-
der i Bøn, beder om at måtte få lov til
at nyde sin Lykke... (Bill. tøser bort)

8

189. 182

Først den næste Morgen sendte Jeanne hjem---
 (Fraan Høngangen til Klinikken) Jeanne
 kommer langsomt gående... Hun er forvåget,
 træt og forvirret id. Det sænker lidt, for hun
 drister sig til at gå op.

190. 183

(Klinikens Hall) Børnsgeplejersken kommer
 ned ad Trappen fra første Sal, da Jeanne
 kommer ind. Den reidige Dame, "måler" den
 unge Pige med et foragteligt Blik og siger skarpt:
 De kan forvint Deres Pligt og kragt skam over
 Dem selv og Deres Stand! Vi kan ingen Brug
 for Dem mere!... Julia, der er kommen til,
 hvor de hårde Ord og forrige efter bedste
 Evne at trøste hinanden, der altogivende
 er sunket sammen i en Stol.

191. 184

(Korv. af de to veninder) Julia siger stille:
 Hvem er hun?... Jeanne tager iden et lille
 uget et Fotografi frem af sin Håndtaske.
 Julia kaster et Blik på det. Det er et Bille-
 de af Pedro!... Denne Gisdagelse fylder hende
 både med Harm og Forældelse, og hun er alt
 for overasket til at kunne sige uget. - Jeanne,
 der har siddet og grændet, siger pludselig bestemt
 som: Jeg kan kun eet Sted at tage hen til!

... 3 him griber Telefonen, der står på Bordet
 Jaan hende. Gina søger angst et få hende
 til et lade være et realisme den Tanke, him
 har fået... Men Jeanne vil ikke høre.

12

192. 185

(Kall'en) Gina går så bedövret bort, - me-
 den Jeanne giver sig til et telefonere.

3

193. 186

(Loverscene hos Pedro) Pedro ligger endnu i
 sove, da Telf., der står på Sengenbordet,
 siger... Han tager den gabende, - bliver
 så interesseret i siger efter et Øjeblik Tø-
 ven: Er du blevet smidt på Porten?
 Kom så til mig!...

5

194. 187

(Kall'en. Nach. af Jeanne), der kommer
 med et Par Bemærkninger i så lægger Tele-
 fonrøret... Him stirrer frem for sig med
 et trist, altopgivende Smil... (Bill.
 fmer bort).

5

IV Akt.

195. 188

Nygifte.

(Spisestue) Victor og Gina sidder ved Deresbordet.
 De er meget fæltskede i hinanden og meget
 lykkelige. Den unge Kone "jodler" sin Mand

1259

brudebrude, som hun først presser mod sine læber. -
 Hun sætter så på Tigen og giver hende en Ordre, og
 straks efter går Mand og Kæstren med hinanden om
 livet ind.

196 189

(Salmen) med Kaffen på en Bakke... Victor og Julia
 sætter sig sædte i hoven sin mugelege Stol, og Kaffeuret
 ringen bliver stillet på en Taburet mellem dem.
 Kaffen og Tigen forvundet ind af Døren, for Julia
 "flyver" hen til sin Mand's Stol, - sætter sig på
 dens Kant og retter den Elskedes Kaffe ud. -

197. 190

(Kærl. af de to) Victor får Ild på en Cigar og Julia
 på en Cigaret, hvis pene Røj hun overbejvent puster
 ind i Ansigtet på sin Mand. - Han straffer
 hende ved at kysse hende så voldsomt, at hun er
 ved at tabe bejret.

198. 191

(Fra Døren) Tigen kommer med et Brev; Kæstren,
 standse ^{lyttende} ja den Døren og skæner fastende en Grimas-
 se. - Så banker hun stærkt på.

199. 192

(Salmen) Julia flygter forisret over i sin egen
 Stol og har neppe fået påtaget sig en sædij Mue,
 for Tigen kommer ind og rækker hende Brevet.

Guia betragter det med bange Minie, - men ba-
ger da endelig Mod til sig & byder det.

200. 193

(Nærb. af Guia), der læser Brevet. Det er fra Pe-
des, - det lyder:

Meget søde Fri! X

Da jeg tænker mig, at De ikke længere vil stille Dem
så afsende over for mig som tidligere, beder jeg Dem for deres egen
ved mig ved Monumentet i Nationalparken Kl. 2. Skylt
ba fælle bevidde, Jeanne, er begyndt at klatre
mig, så jeg trænger til nye Aventyr.

Der beviddende

Pedes S. 8

Guia er en Afmagt uer, - men med en
viljesenspendelse får hin taget sig sammen.

201. 194

(Salmen) Hin rejser sig, & da hin ser, at hendes
Maud spændende betragter hende, siger hin med
påtaget ligegyldighed: Bare en tosset Regning! - Så
drikker hin hurtigt sin Kaffe ud, - kyster det
borte på Paven & skynder sig ud. - Kan se over-
rasket & lidt irrolig efter hende.

202. 195

(Kabinet) Guia kommer ud, - læser endnu en Gang
det skabte unge Brev igennem & synder i
fativlet sammen. 5

~~203.~~ 196

(Pedros Lovroevulke) Pedro står foran Spejlet og underkaster sin Pæklædning et kritisk Efterblik. Sædvanlig hjælper med sig selv og sit Udseende, går han uimodigt og ugenkendt ind i

5

~~204.~~ 197

(Solomon), hvor Jeanne sidder og læser i en Bg. Hendes Ansigt bærer Præg af Skuffelse og Sæger. I den et værdigt hende et Blik, vil Pedro gå gennem Løben, - men hun springer op og stiller sig i vejen for ham, griber ham om Armen og siger: Går Du? Katten har Du tilbragt bide, og nu lader Du mig igen ene! Jeg vilde ikke dette liv ind mere! Pedro skygger hende til Side og prøver: Så kan Du jo gå! og han går roligt ind i Entréen. Den uheldige Korridor synker hælterne de sammen..

X 10

~~205.~~ 198

(Kabinetet - om 202) Gina river langsomt Pedro Bær i Småstumper. - Hun har taget sin Beslutning, men er klar over, at den måske vil medføre, et hendes Lykkeslot styrter i Græs... og ved Tanken derom blænder hendes Øjne og Tårer. (Bill. tone bort)

9

~~206.~~ 199

(Frøen Monumentet; Nationalparken) Pedro går uimodigt og venter... Hans Ansigt er

1335

~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ Hænderne sættes hårdt og hænger
nigt. Han rækker beslutsomt og går så hen
hjt bort.

5.

~~207.~~ 200

(Løgn Salen) I Fagrunderen sidder Gina og
broderen, og lidt længere tilbage Strien sidder
betor, Rose. Urolig og nervøs ser den unge
Frue hen mod Kammeret.

5.

~~208.~~ 201

(Kammeret), der viser 2, 20.

1.

~~209.~~ 202

(Salen) Gina. Uro og frygt, men da hun ser, at
hendes Mand lægger sin Bz fra sig og rejser sig
betommet hen sin Betærelse. Biltor går hen
til hende, - bøjede sig ned over hende og kysser
hende om i det Farvel... Givende efter for en
pludselig Indskydelse, slinger hun sine Ar-
me om hans Hals og knuder... betor... Jeg kun-
de ikke miste Dig for alt i Verden!... Biltor
og betovgende lader han sin Hånd glide
hen over hendes Hår og med sin Arm om
hendes Liv, går han ud af Strien.

10.

~~210.~~ 203

(Frau Villæen) Pedro går og iagttager Villæen,
og da han ser Gina og betor komme id på
Trappen og tager Afsted med hende, går

BT

han tri Side, se han er skjult for dem. — Han
 for gik ind af Lågen, under de Gule, der er
 blevet stående oven på Trappen, og forsvan
 der se. Så snart ~~de~~ Gule er gået
 ind, skynder Pedro sig op

~~203~~ 204

(På Trappen) og siger på

~~204~~ 205

(Kall'en) Gula står foran et spejls glatte
 sit Kå. — Han lytter og går hen og lukker
 op.

~~205~~ 206

(ved Gydedøren) Han er ved at se på os, da
 hun ser, hvem det er, der står uden for. Pe-
 dro hilser på hende med et kynisk smil
 og udtaler roligt, at han må tale med hende.
 Halvt om: Løse lader hun ham træde
 ind i

~~206~~ 207

(Kall'en) og betyde ham se, at de kan gå
 ind i

~~207~~ 208

(Salmen)... Efter et Øjeblik Tavshed siger
 Pedro: Jeg kan se på Dem, at De stadig har
 bebrødt Deres Hemmelighed for Dem selv!...
 Men hvorfor lod De mig se vente forgæves?
 ... ~~208~~ Gula svarer ikke straks. Han ved

hverken ud eller ind, - og vider sig selv af Fortviv-
 lelse kaster hun sig på Knæ foran Pigeplænen og
 beder ham om et skønt bende.

10

~~208~~ 209

(En Villavej) Victor rejser om et Hjørne, - en ned-
 hængende Gren slår Hatten af Hovedet på ham,
 og den falder ned i Røret på Gangstien. - Victor
 betragter den tilsmuskede Plac med et melau-
 kolisk Smil og beslutter sig at gå hjem igen.

8

~~209~~ 210

(Salmen. Verb. af Gine & Pedes) Pedes bøjer sig ned
 over Gine, vi begge kunde go til sig og siger med sit
 mest vridende Smil: De skal ikke være bange for mig!
 .. Jeg vil jo ikke gøre Dem noget nyt!.. Trøstmod.
 Jeg har al Grund til at være Dem taknemlig, for,
 at Deres Angivelser i sin Tid gjorde en hurtig
 Ende på Undersøgelsen!... Gine ser på ham
 med angstfulde Øjne og undtager sig ham Til
 venstre..

10

~~210~~ 211

(Frøen Jerdæn) Victor sukker sig ind i

3

~~211~~ 212

(Hall'en), - hænger sin Hat fra sig og tager
 en anden... Han grunder et Øjeblik, - så

1416

~~3~~ ~~4~~ ~~5~~ ~~6~~ ~~7~~ ~~8~~ ~~9~~ ~~10~~ ~~11~~ ~~12~~ ~~13~~ ~~14~~ ~~15~~ ~~16~~ ~~17~~ ~~18~~ ~~19~~ ~~20~~ ~~21~~ ~~22~~ ~~23~~ ~~24~~ ~~25~~ ~~26~~ ~~27~~ ~~28~~ ~~29~~ ~~30~~ ~~31~~ ~~32~~ ~~33~~ ~~34~~ ~~35~~ ~~36~~ ~~37~~ ~~38~~ ~~39~~ ~~40~~ ~~41~~ ~~42~~ ~~43~~ ~~44~~ ~~45~~ ~~46~~ ~~47~~ ~~48~~ ~~49~~ ~~50~~ ~~51~~ ~~52~~ ~~53~~ ~~54~~ ~~55~~ ~~56~~ ~~57~~ ~~58~~ ~~59~~ ~~60~~ ~~61~~ ~~62~~ ~~63~~ ~~64~~ ~~65~~ ~~66~~ ~~67~~ ~~68~~ ~~69~~ ~~70~~ ~~71~~ ~~72~~ ~~73~~ ~~74~~ ~~75~~ ~~76~~ ~~77~~ ~~78~~ ~~79~~ ~~80~~ ~~81~~ ~~82~~ ~~83~~ ~~84~~ ~~85~~ ~~86~~ ~~87~~ ~~88~~ ~~89~~ ~~90~~ ~~91~~ ~~92~~ ~~93~~ ~~94~~ ~~95~~ ~~96~~ ~~97~~ ~~98~~ ~~99~~ ~~100~~ ~~101~~ ~~102~~ ~~103~~ ~~104~~ ~~105~~ ~~106~~ ~~107~~ ~~108~~ ~~109~~ ~~110~~ ~~111~~ ~~112~~ ~~113~~ ~~114~~ ~~115~~ ~~116~~ ~~117~~ ~~118~~ ~~119~~ ~~120~~ ~~121~~ ~~122~~ ~~123~~ ~~124~~ ~~125~~ ~~126~~ ~~127~~ ~~128~~ ~~129~~ ~~130~~ ~~131~~ ~~132~~ ~~133~~ ~~134~~ ~~135~~ ~~136~~ ~~137~~ ~~138~~ ~~139~~ ~~140~~ ~~141~~ ~~142~~ ~~143~~ ~~144~~ ~~145~~ ~~146~~ ~~147~~ ~~148~~ ~~149~~ ~~150~~ ~~151~~ ~~152~~ ~~153~~ ~~154~~ ~~155~~ ~~156~~ ~~157~~ ~~158~~ ~~159~~ ~~160~~ ~~161~~ ~~162~~ ~~163~~ ~~164~~ ~~165~~ ~~166~~ ~~167~~ ~~168~~ ~~169~~ ~~170~~ ~~171~~ ~~172~~ ~~173~~ ~~174~~ ~~175~~ ~~176~~ ~~177~~ ~~178~~ ~~179~~ ~~180~~ ~~181~~ ~~182~~ ~~183~~ ~~184~~ ~~185~~ ~~186~~ ~~187~~ ~~188~~ ~~189~~ ~~190~~ ~~191~~ ~~192~~ ~~193~~ ~~194~~ ~~195~~ ~~196~~ ~~197~~ ~~198~~ ~~199~~ ~~200~~ ~~201~~ ~~202~~ ~~203~~ ~~204~~ ~~205~~ ~~206~~ ~~207~~ ~~208~~ ~~209~~ ~~210~~ ~~211~~ ~~212~~ ~~213~~ ~~214~~ ~~215~~ ~~216~~ ~~217~~ ~~218~~ ~~219~~ ~~220~~ ~~221~~ ~~222~~ ~~223~~ ~~224~~ ~~225~~ ~~226~~ ~~227~~ ~~228~~ ~~229~~ ~~230~~ ~~231~~ ~~232~~ ~~233~~ ~~234~~ ~~235~~ ~~236~~ ~~237~~ ~~238~~ ~~239~~ ~~240~~ ~~241~~ ~~242~~ ~~243~~ ~~244~~ ~~245~~ ~~246~~ ~~247~~ ~~248~~ ~~249~~ ~~250~~ ~~251~~ ~~252~~ ~~253~~ ~~254~~ ~~255~~ ~~256~~ ~~257~~ ~~258~~ ~~259~~ ~~260~~ ~~261~~ ~~262~~ ~~263~~ ~~264~~ ~~265~~ ~~266~~ ~~267~~ ~~268~~ ~~269~~ ~~270~~ ~~271~~ ~~272~~ ~~273~~ ~~274~~ ~~275~~ ~~276~~ ~~277~~ ~~278~~ ~~279~~ ~~280~~ ~~281~~ ~~282~~ ~~283~~ ~~284~~ ~~285~~ ~~286~~ ~~287~~ ~~288~~ ~~289~~ ~~290~~ ~~291~~ ~~292~~ ~~293~~ ~~294~~ ~~295~~ ~~296~~ ~~297~~ ~~298~~ ~~299~~ ~~300~~ ~~301~~ ~~302~~ ~~303~~ ~~304~~ ~~305~~ ~~306~~ ~~307~~ ~~308~~ ~~309~~ ~~310~~ ~~311~~ ~~312~~ ~~313~~ ~~314~~ ~~315~~ ~~316~~ ~~317~~ ~~318~~ ~~319~~ ~~320~~ ~~321~~ ~~322~~ ~~323~~ ~~324~~ ~~325~~ ~~326~~ ~~327~~ ~~328~~ ~~329~~ ~~330~~ ~~331~~ ~~332~~ ~~333~~ ~~334~~ ~~335~~ ~~336~~ ~~337~~ ~~338~~ ~~339~~ ~~340~~ ~~341~~ ~~342~~ ~~343~~ ~~344~~ ~~345~~ ~~346~~ ~~347~~ ~~348~~ ~~349~~ ~~350~~ ~~351~~ ~~352~~ ~~353~~ ~~354~~ ~~355~~ ~~356~~ ~~357~~ ~~358~~ ~~359~~ ~~360~~ ~~361~~ ~~362~~ ~~363~~ ~~364~~ ~~365~~ ~~366~~ ~~367~~ ~~368~~ ~~369~~ ~~370~~ ~~371~~ ~~372~~ ~~373~~ ~~374~~ ~~375~~ ~~376~~ ~~377~~ ~~378~~ ~~379~~ ~~380~~ ~~381~~ ~~382~~ ~~383~~ ~~384~~ ~~385~~ ~~386~~ ~~387~~ ~~388~~ ~~389~~ ~~390~~ ~~391~~ ~~392~~ ~~393~~ ~~394~~ ~~395~~ ~~396~~ ~~397~~ ~~398~~ ~~399~~ ~~400~~ ~~401~~ ~~402~~ ~~403~~ ~~404~~ ~~405~~ ~~406~~ ~~407~~ ~~408~~ ~~409~~ ~~410~~ ~~411~~ ~~412~~ ~~413~~ ~~414~~ ~~415~~ ~~416~~ ~~417~~ ~~418~~ ~~419~~ ~~420~~ ~~421~~ ~~422~~ ~~423~~ ~~424~~ ~~425~~ ~~426~~ ~~427~~ ~~428~~ ~~429~~ ~~430~~ ~~431~~ ~~432~~ ~~433~~ ~~434~~ ~~435~~ ~~436~~ ~~437~~ ~~438~~ ~~439~~ ~~440~~ ~~441~~ ~~442~~ ~~443~~ ~~444~~ ~~445~~ ~~446~~ ~~447~~ ~~448~~ ~~449~~ ~~450~~ ~~451~~ ~~452~~ ~~453~~ ~~454~~ ~~455~~ ~~456~~ ~~457~~ ~~458~~ ~~459~~ ~~460~~ ~~461~~ ~~462~~ ~~463~~ ~~464~~ ~~465~~ ~~466~~ ~~467~~ ~~468~~ ~~469~~ ~~470~~ ~~471~~ ~~472~~ ~~473~~ ~~474~~ ~~475~~ ~~476~~ ~~477~~ ~~478~~ ~~479~~ ~~480~~ ~~481~~ ~~482~~ ~~483~~ ~~484~~ ~~485~~ ~~486~~ ~~487~~ ~~488~~ ~~489~~ ~~490~~ ~~491~~ ~~492~~ ~~493~~ ~~494~~ ~~495~~ ~~496~~ ~~497~~ ~~498~~ ~~499~~ ~~500~~ ~~501~~ ~~502~~ ~~503~~ ~~504~~ ~~505~~ ~~506~~ ~~507~~ ~~508~~ ~~509~~ ~~510~~ ~~511~~ ~~512~~ ~~513~~ ~~514~~ ~~515~~ ~~516~~ ~~517~~ ~~518~~ ~~519~~ ~~520~~ ~~521~~ ~~522~~ ~~523~~ ~~524~~ ~~525~~ ~~526~~ ~~527~~ ~~528~~ ~~529~~ ~~530~~ ~~531~~ ~~532~~ ~~533~~ ~~534~~ ~~535~~ ~~536~~ ~~537~~ ~~538~~ ~~539~~ ~~540~~ ~~541~~ ~~542~~ ~~543~~ ~~544~~ ~~545~~ ~~546~~ ~~547~~ ~~548~~ ~~549~~ ~~550~~ ~~551~~ ~~552~~ ~~553~~ ~~554~~ ~~555~~ ~~556~~ ~~557~~ ~~558~~ ~~559~~ ~~560~~ ~~561~~ ~~562~~ ~~563~~ ~~564~~ ~~565~~ ~~566~~ ~~567~~ ~~568~~ ~~569~~ ~~570~~ ~~571~~ ~~572~~ ~~573~~ ~~574~~ ~~575~~ ~~576~~ ~~577~~ ~~578~~ ~~579~~ ~~580~~ ~~581~~ ~~582~~ ~~583~~ ~~584~~ ~~585~~ ~~586~~ ~~587~~ ~~588~~ ~~589~~ ~~590~~ ~~591~~ ~~592~~ ~~593~~ ~~594~~ ~~595~~ ~~596~~ ~~597~~ ~~598~~ ~~599~~ ~~600~~ ~~601~~ ~~602~~ ~~603~~ ~~604~~ ~~605~~ ~~606~~ ~~607~~ ~~608~~ ~~609~~ ~~610~~ ~~611~~ ~~612~~ ~~613~~ ~~614~~ ~~615~~ ~~616~~ ~~617~~ ~~618~~ ~~619~~ ~~620~~ ~~621~~ ~~622~~ ~~623~~ ~~624~~ ~~625~~ ~~626~~ ~~627~~ ~~628~~ ~~629~~ ~~630~~ ~~631~~ ~~632~~ ~~633~~ ~~634~~ ~~635~~ ~~636~~ ~~637~~ ~~638~~ ~~639~~ ~~640~~ ~~641~~ ~~642~~ ~~643~~ ~~644~~ ~~645~~ ~~646~~ ~~647~~ ~~648~~ ~~649~~ ~~650~~ ~~651~~ ~~652~~ ~~653~~ ~~654~~ ~~655~~ ~~656~~ ~~657~~ ~~658~~ ~~659~~ ~~660~~ ~~661~~ ~~662~~ ~~663~~ ~~664~~ ~~665~~ ~~666~~ ~~667~~ ~~668~~ ~~669~~ ~~670~~ ~~671~~ ~~672~~ ~~673~~ ~~674~~ ~~675~~ ~~676~~ ~~677~~ ~~678~~ ~~679~~ ~~680~~ ~~681~~ ~~682~~ ~~683~~ ~~684~~ ~~685~~ ~~686~~ ~~687~~ ~~688~~ ~~689~~ ~~690~~ ~~691~~ ~~692~~ ~~693~~ ~~694~~ ~~695~~ ~~696~~ ~~697~~ ~~698~~ ~~699~~ ~~700~~ ~~701~~ ~~702~~ ~~703~~ ~~704~~ ~~705~~ ~~706~~ ~~707~~ ~~708~~ ~~709~~ ~~710~~ ~~711~~ ~~712~~ ~~713~~ ~~714~~ ~~715~~ ~~716~~ ~~717~~ ~~718~~ ~~719~~ ~~720~~ ~~721~~ ~~722~~ ~~723~~ ~~724~~ ~~725~~ ~~726~~ ~~727~~ ~~728~~ ~~729~~ ~~730~~ ~~731~~ ~~732~~ ~~733~~ ~~734~~ ~~735~~ ~~736~~ ~~737~~ ~~738~~ ~~739~~ ~~740~~ ~~741~~ ~~742~~ ~~743~~ ~~744~~ ~~745~~ ~~746~~ ~~747~~ ~~748~~ ~~749~~ ~~750~~ ~~751~~ ~~752~~ ~~753~~ ~~754~~ ~~755~~ ~~756~~ ~~757~~ ~~758~~ ~~759~~ ~~760~~ ~~761~~ ~~762~~ ~~763~~ ~~764~~ ~~765~~ ~~766~~ ~~767~~ ~~768~~ ~~769~~ ~~770~~ ~~771~~ ~~772~~ ~~773~~ ~~774~~ ~~775~~ ~~776~~ ~~777~~ ~~778~~ ~~779~~ ~~780~~ ~~781~~ ~~782~~ ~~783~~ ~~784~~ ~~785~~ ~~786~~ ~~787~~ ~~788~~ ~~789~~ ~~790~~ ~~791~~ ~~792~~ ~~793~~ ~~794~~ ~~795~~ ~~796~~ ~~797~~ ~~798~~ ~~799~~ ~~800~~ ~~801~~ ~~802~~ ~~803~~ ~~804~~ ~~805~~ ~~806~~ ~~807~~ ~~808~~ ~~809~~ ~~810~~ ~~811~~ ~~812~~ ~~813~~ ~~814~~ ~~815~~ ~~816~~ ~~817~~ ~~818~~ ~~819~~ ~~820~~ ~~821~~ ~~822~~ ~~823~~ ~~824~~ ~~825~~ ~~826~~ ~~827~~ ~~828~~ ~~829~~ ~~830~~ ~~831~~ ~~832~~ ~~833~~ ~~834~~ ~~835~~ ~~836~~ ~~837~~ ~~838~~ ~~839~~ ~~840~~ ~~841~~ ~~842~~ ~~843~~ ~~844~~ ~~845~~ ~~846~~ ~~847~~ ~~848~~ ~~849~~ ~~850~~ ~~851~~ ~~852~~ ~~853~~ ~~854~~ ~~855~~ ~~856~~ ~~857~~ ~~858~~ ~~859~~ ~~860~~ ~~861~~ ~~862~~ ~~863~~ ~~864~~ ~~865~~ ~~866~~ ~~867~~ ~~868~~ ~~869~~ ~~870~~ ~~871~~ ~~872~~ ~~873~~ ~~874~~ ~~875~~ ~~876~~ ~~877~~ ~~878~~ ~~879~~ ~~880~~ ~~881~~ ~~882~~ ~~883~~ ~~884~~ ~~885~~ ~~886~~ ~~887~~ ~~888~~ ~~889~~ ~~890~~ ~~891~~ ~~892~~ ~~893~~ ~~894~~ ~~895~~ ~~896~~ ~~897~~ ~~898~~ ~~899~~ ~~900~~ ~~901~~ ~~902~~ ~~903~~ ~~904~~ ~~905~~ ~~906~~ ~~907~~ ~~908~~ ~~909~~ ~~910~~ ~~911~~ ~~912~~ ~~913~~ ~~914~~ ~~915~~ ~~916~~ ~~917~~ ~~918~~ ~~919~~ ~~920~~ ~~921~~ ~~922~~ ~~923~~ ~~924~~ ~~925~~ ~~926~~ ~~927~~ ~~928~~ ~~929~~ ~~930~~ ~~931~~ ~~932~~ ~~933~~ ~~934~~ ~~935~~ ~~936~~ ~~937~~ ~~938~~ ~~939~~ ~~940~~ ~~941~~ ~~942~~ ~~943~~ ~~944~~ ~~945~~ ~~946~~ ~~947~~ ~~948~~ ~~949~~ ~~950~~ ~~951~~ ~~952~~ ~~953~~ ~~954~~ ~~955~~ ~~956~~ ~~957~~ ~~958~~ ~~959~~ ~~960~~ ~~961~~ ~~962~~ ~~963~~ ~~964~~ ~~965~~ ~~966~~ ~~967~~ ~~968~~ ~~969~~ ~~970~~ ~~971~~ ~~972~~ ~~973~~ ~~974~~ ~~975~~ ~~976~~ ~~977~~ ~~978~~ ~~979~~ ~~980~~ ~~981~~ ~~982~~ ~~983~~ ~~984~~ ~~985~~ ~~986~~ ~~987~~ ~~988~~ ~~989~~ ~~990~~ ~~991~~ ~~992~~ ~~993~~ ~~994~~ ~~995~~ ~~996~~ ~~997~~ ~~998~~ ~~999~~ ~~1000~~ ~~1001~~ ~~1002~~ ~~1003~~ ~~1004~~ ~~1005~~ ~~1006~~ ~~1007~~ ~~1008~~ ~~1009~~ ~~1010~~ ~~1011~~ ~~1012~~ ~~1013~~ ~~1014~~ ~~1015~~ ~~1016~~ ~~1017~~ ~~1018~~ ~~1019~~ ~~1020~~ ~~1021~~ ~~1022~~ ~~1023~~ ~~1024~~ ~~1025~~ ~~1026~~ ~~1027~~ ~~1028~~ ~~1029~~ ~~1030~~ ~~1031~~ ~~1032~~ ~~1033~~ ~~1034~~ ~~1035~~ ~~1036~~ ~~1037~~ ~~1038~~ ~~1039~~ ~~1040~~ ~~1041~~ ~~1042~~ ~~1043~~ ~~1044~~ ~~1045~~ ~~1046~~ ~~1047~~ ~~1048~~ ~~1049~~ ~~1050~~ ~~1051~~ ~~1052~~ ~~1053~~ ~~1054~~ ~~1055~~ ~~1056~~ ~~1057~~ ~~1058~~ ~~1059~~ ~~1060~~ ~~1061~~ ~~1062~~ ~~1063~~ ~~1064~~ ~~1065~~ ~~1066~~ ~~1067~~ ~~1068~~ ~~1069~~ ~~1070~~ ~~1071~~ ~~1072~~ ~~1073~~ ~~1074~~ ~~1075~~ ~~1076~~ ~~1077~~ ~~1078~~ ~~1079~~ ~~1080~~ ~~1081~~ ~~1082~~ ~~1083~~ ~~1084~~ ~~1085~~ ~~1086~~ ~~1087~~ ~~1088~~ ~~1089~~ ~~1090~~ ~~1091~~ ~~1092~~ ~~1093~~ ~~1094~~ ~~1095~~ ~~1096~~ ~~1097~~ ~~1098~~ ~~1099~~ ~~1100~~ ~~1101~~ ~~1102~~ ~~1103~~ ~~1104~~ ~~1105~~ ~~1106~~ ~~1107~~ ~~1108~~ ~~1109~~ ~~1110~~ ~~1111~~ ~~1112~~ ~~1113~~ ~~1114~~ ~~1115~~ ~~1116~~ ~~1117~~ ~~1118~~ ~~1119~~ ~~1120~~ ~~1121~~ ~~1122~~ ~~1123~~ ~~1124~~ ~~1125~~ ~~1126~~ ~~1127~~ ~~1128~~ ~~1129~~ ~~1130~~ ~~1131~~ ~~1132~~ ~~1133~~ ~~1134~~ ~~1135~~ ~~1136~~ ~~1137~~ ~~1138~~ ~~1139~~ ~~1140~~ ~~1141~~ ~~1142~~ ~~1143~~ ~~1144~~ ~~1145~~ ~~1146~~ ~~1147~~ ~~1148~~ ~~1149~~ ~~1150~~ ~~1151~~ ~~1152~~ ~~1153~~ ~~1154~~ ~~1155~~ ~~1156~~ ~~1157~~ ~~1158~~ ~~1159~~ ~~1160~~ ~~1161~~ ~~1162~~ ~~1163~~ ~~1164~~ ~~1165~~ ~~1166~~ ~~1167~~ ~~1168~~ ~~1169~~ ~~1170~~ ~~1171~~ ~~1172~~ ~~1173~~ ~~1174~~ ~~1175~~ ~~1176~~ ~~1177~~ ~~1178~~ ~~1179~~ ~~1180~~ ~~1181~~ ~~1182~~ ~~1183~~ ~~1184~~ ~~1185~~ ~~1186~~ ~~1187~~ ~~1188~~ ~~1189~~ ~~1190~~ ~~1191~~ ~~1192~~ ~~1193~~ ~~1194~~ ~~1195~~ ~~1196~~ ~~1197~~ ~~1198~~ ~~1199~~ ~~1200~~ ~~1201~~ ~~1202~~ ~~1203~~ ~~1204~~ ~~1205~~ ~~1206~~ ~~1207~~ ~~1208~~ ~~1209~~ ~~1210~~ ~~1211~~ ~~1212~~ ~~1213~~ ~~1214~~ ~~1215~~ ~~1216~~ ~~1217~~ ~~1218~~ ~~1219~~ ~~1220~~ ~~1221~~ ~~1222~~ ~~1223~~ ~~1224~~ ~~1225~~ ~~1226~~ ~~1227~~ ~~1228~~ ~~1229~~ ~~1230~~ ~~1231~~ ~~1232~~ ~~1233~~ ~~1234~~ ~~1235~~ ~~1236~~ ~~1237~~ ~~1238~~ ~~1239~~ ~~1240~~ ~~1241~~ ~~1242~~ ~~1243~~ ~~1244~~ ~~1245~~ ~~1246~~ ~~1247~~ ~~1248~~ ~~1249~~ ~~1250~~ ~~1251~~ ~~1252~~ ~~1253~~ ~~1254~~ ~~1255~~ ~~1256~~ ~~1257~~ ~~1258~~ ~~1259~~ ~~1260~~ ~~1261~~ ~~1262~~ ~~1263~~ ~~1264~~ ~~1265~~ ~~1266~~ ~~1267~~ ~~1268~~ ~~1269~~ ~~1270~~ ~~1271~~ ~~1272~~ ~~1273~~ ~~1274~~ ~~1275~~ ~~1276~~ ~~1277~~ ~~1278~~ ~~1279~~ ~~1280~~ ~~1281~~ ~~1282~~ ~~1283~~ ~~1284~~ ~~1285~~ ~~1286~~ ~~1287~~ ~~1288~~ ~~1289~~ ~~1290~~ ~~1291~~ ~~1292~~ ~~1293~~ ~~1294~~ ~~1295~~ ~~1296~~ ~~1297~~ ~~1298~~ ~~1299~~ ~~1300~~ ~~1301~~ ~~1302~~ ~~1303~~ ~~1304~~ ~~1305~~ ~~1306~~ ~~1307~~ ~~1308~~ ~~1309~~ ~~1310~~ ~~1311~~ ~~1312~~ ~~1313~~ ~~1314~~ ~~1315~~ ~~1316~~ ~~1317~~ ~~1318~~ ~~1319~~ ~~1320~~ ~~1321~~ ~~1322~~ ~~1323~~ ~~1324~~ ~~1325~~ ~~1326~~ ~~1327~~ ~~1328~~ ~~1329~~ ~~1330~~ ~~1331~~ ~~1332~~ ~~1333~~ ~~1334~~ ~~1335~~ ~~1336~~ ~~1337~~ ~~1338~~ ~~1339~~ ~~1340~~ ~~1341~~ ~~1342~~ ~~1343~~ ~~1344</~~

den beudelig, Lagen har taget, lirkker Pedro
si hen med Dren. - bicta følger efter, haan,
id gennem

~~227~~. 217

(Kall'en) g'iden at lige et brd lirkker haan
Hjuzlen id g'gar si bilbage hi

4

~~225~~. 218

(Salmen) Han gar hen hi Gina, lægger sin
Hånd på hendes Skulder g' sprizer hørt: Det er
altså sandt, at du...?.. Hun rirkker dempt,
g' rirkker irvøgt frem g' bilbage. Stoleu men
sige intet... bicta stimer frem for sig: Smee-
ke - g' siger id hårdt: Si kan du vist forstå, at
altu forbi mellem a!.. Harde jeg i sin Tid
fået Landheden et vide af din egen Mund,
harde jeg mærke kiunnet tilgive Dig - men
nu... nu kan jeg ikke!.. g' han sender sig
fra hende for et skjulle sin Berørelse... Gina
rejser sig langsomt... Hendes Ansigt er kindt
g' ubetøgeligt... Hun har nigen Tåner et grødes,
id - g' som en Springende glider hen id
af stæu... bicta bliver stående ubetøgelig.

15.

~~226~~. 219

(Ginas Lovordelse) Gina kommer, sætter sig på
Lengen g' vider sine Hænder i demis Fortæl-
else... Hun gennemgar i Erindringen, hvad

5.

der er passeret, - og pludselig får hendes Ansigt
et ansædnt Udtryk.

~~227.~~ 220

Hun minder Pedro's Ord: Jeg har fundt ti et væk den
taknemlig for, at deres Ansigter... og hun fortæller, at Pedro
må sidde inde med en vis bide om Sagen...

(Gina's Ansigt) Hendes Hjerne arbejder med det
Problem, der bærer sig, - og hurtigt fatter hun en Be-
slutning...

~~228.~~ 221

... og hun beslutter at jage et kamme i Forberedelse
med sin tidligere bevidste...

(Loverskædet) Hun går hen til Sengen, på
hvilket Telefonen står, - blader febrilsk i Telefonbo-
gen og finder så det Navn, hun søger... Hun
ringer op...

~~229.~~ 222

(Lolita hos Pedro) ^{Jeg} ~~han~~ der ligger - hvilende - på Ø-
vænen, rejser sig og går hen til Telefonen. Hen-
des Ansigt klæder op, da hun borer, borer det
er, hun taler med.

~~230.~~ 223

(Karl og Gina) Hun forklarer opløst bevidst,
hvordan Sagen står og slutter med at sige: Men
du må kun hjælpe mig, hvis du intet mere har til
overs for Pedro's Landhol! Har du ikke det, lodde
så under: "Den lille Kafe" om et Kvart...

~~XXX. 224~~ 224

(Karl. of Jeanne), der ikke samtykke
 & efter en vidtse Bemærkning sager Røst...
 Hun bider Laberne sammen & et bittert Smil
 spiller om hendes Mund: - Hej, hun har sand-
 delig ikke længere øjet tilovers for Pedes!...

4

~~XXX. 222~~ 225

(Gina's Lovord) Gina har travet ind et jak-
 ke... Hendes Blik lyser af Energi & Bestlutsomhed...
 Hun har sat sig et Mål, som hun vil nå, - lige
 meget så hvad det vil koste!... Hun tager en
 elegant Selskabstjole frem & lægger den efter
 et Øjebliks Betænkning med sin Klæffert...
 Så samler hun sine Penge & sine Smykker...

6.

~~XXX. 223~~ 226

(Salomon) brænder går og med ad Julevet i dennes
 Fortvivlelse... Han ved ikke, hvad han skal...
 Hans Blik søger fra Maleriet of Faderen til Gi-
 nas Portræt, & han lader sig træt synke ned i
 en Stol... Mordskidelende Følelser kæmper
 om Nægten i hans Sind.

5.

~~XXX. 224~~ 227

(Koll'en) Gina kommer hurtigt ned ad Trap-
 pen med sin Klæffert i Hænderne... Hun
 standser et Øjeblik, - betragter med Følelse i

10.

Gjæmme de kunde y hore Angivelser - y stygn-
der sig i id... Deu jelder ti efter hende.

~~225~~ 228

(Solmen) Victor faar Lyttende go, - fastaa,
at hans Kunstnir er gaert y staaet Gjeblig
som bedoret... ~~La gas han bid ad daen...~~
V Akt.

5

~~226~~ 229

(Hilfærdig Kasi) Jeanne sidder y venter på
benniiden, su straks efter kommer. - De to
hærdt prøvede unge Kniiden hiler kærligt
på hinanden, bestiller en Kops Kaffe y set-
ter sig i te at tale sammen.

8

~~227~~ 230

(Kærl. af de to) Gina begynder at fortælle
y Jeanne lytter dybt interesseret til --

3

~~228~~ 231

(Gina's Lovtaelse) Victor kommer ind, får be-
shed for, at hans Kunstnir virkelig er gledet id
af hans Tilværelse - y giver sig hen i sin Sorg
y Smerte.

6

~~229~~ 232

(Kasiens Kærl. af benniiden - som 218) De
taler jærstoligt sammen. Gina har fortælt
Jeanne sin Plac, y hun tilliger den fuldt

vid. - Guia siger: Du siger altså ja, at han er i "Astoria" ved 11 Tiden i Aften! - Jeanne nikker, - og forbundsfællene optaler så de uærmere Eukeltbeder.

10

~~232~~ 233

(Arbejdsal i Tugthuset) I Forgr. sidder Meldan beskæftiget med uget Kuvæflekningsarbejde. - Hans Hænder ryster, og Kraftene svigter ham. - Men i det samme kommer en Gysningsmand til og beder ham i en blank Tone passe sit Arbejde... Redbrødt og jaternet let anstrængte den gamle Mand sig ja et gæd det. - (Bill. tone bort)

8

~~233~~ 234

Kampen ja davis lykkel.

(Hoteltraulke) Guia er ivrigt optaget af et forvandle sig til en smuk og bemærende Dame af Kaloverdeene. - Hun smiler og junder sig og giver sin Selskabskjole en uget stors Udruining. Halsen. - Hun ser sig i Spejlet, - sammen ved sig selv og den Komædi, hun skal spille, - men tager sig dog Sammen, og over sin Kåbe m sig og gav.

8

~~242~~ 235

(Kafe "Astoria") ved et Bord i Forgr. sidder Pedro og Jeanne. - Han har dårligt nok et Blik tilover for sin Ledsageriske men knæerverer ivrigt en idemøjet Dame, der sidder ved et Sidebord. - Jeanne ser på ham med et foragteligt og hadefuldt Blik, - og spejler så iv -

8

nigt hen mod Indgangen til Lokalet.

~~235~~ 236

(ved Indgangen) Julia kommer frem i Døren, betragter med et Udtryk af Modbydelighed det Selskabsdigheds Forum, hvori er trængt ind... Det er kun ved Anspændelse og hele sin Sjælsstyrke, at hun kan få sig selv til at gå ned i Lokalet.

3.

~~237~~ 237

(Kafeen) Hun går langsomt ned gennem Kafeen og vækter bevidst Gmæksomhed. Fastfæstede Læmmer følger et fange hen - men hun smiler underfundigt til dem, og sig beende for sig deres Tilværelser og går hen mod Fruinden... Jeanne, der har fået Gips i hende, går med godt frembykket Overaskelse opmærksom på sin Gdage, - og Pedro vil ikke tro sine egne Øjne, da han ser den stolte og åbenlyse Kvinde hen... Hun sætter sig ned ved et Bord og tænder sig en Cigaret.

15

~~238~~ 238

(Køb. af Pedro og Jeanne) Pedros Nygerrighed tager Overmagt over ham og han bøjede sig hen mod Jeanne og hidsker: Få et vide, hvad hun vil her!... Jeanne vil ikke lyde

5

~~242~~ 243

(bed Juvas Bord) Deu kommer Champagne på Bordet, & Juva & hendes Kavalier hilser på hvidvæden. - Lovmanden er stærkt betaget af den skønne Kvinde & presser grædigt sine Læber mod hendes Hånd. - Uden at fortrække en Mine lader hui ham gøre det. -

~~243~~ 244

(bed Pedros Bord) Pedro nikker smilende & tømmer sit Glas. En Bekendt af ham, kommer hen & giver sig i Sæt med ham. - Jeanne hilser smilende. Pedro siger med et spydigt Smil: Det er smukt med Dames Hæder for Tiden! - Jeg tror, hun bruger til Fraudering! Har du ikke lyst til et tagt Øjeblik af hende!... Men Jeanne, Blik er så foragteligt & bredsindskende, et brenner med et forskækket Smil trækker sig tilbage. - Jeanne rejser sig & siger bittert til Pedro: Liden du så gerne vil af med mig, - skal du gøre komme det!... & kælende Julader hui ham. - Pedro smiler tilpids: - det passer ham iderædet!...

~~244~~ 245

(Kaffien) Jeanne går hen mod Udgangen & kommer forbi Juvas Bord.

~~245~~ 246

(bed Juvas Bord) Hui giver et betydningfuldt Blik til Juva, som forstående bestaar det med

en roag Hovedbojning. -

~~247~~ 249

(Kafien) 3 Jeanne skynder sig så vid. - Pedro
betragter stadigt og markant Juia, og hvad hun
fæltager sig...

~~248~~ 248

(ved Juia's Bord) Juia's Karalei bliver stadig
mere og mere udegående, og den unge Korinde har
svært ved at skjule sin Sammelre. - Hennes
bojning med oven hende og blikket hende med
et underfundigt Smil uget i Gæst, der får
Juia til at rødme og gyse. - Men hun betoviger
sig og nikker med et forjættende Smil.

~~249~~ 249

(Kafien) La rejser Loremanden sig og tilholder Pe-
nere, og medens han går op med dem, - går Juia
hen mod Udgangen. - Pedro rejser sig, - fatter
en Beslutning og går hurtigt efter den unge
Korinde.

~~250~~ 250

(ved Udgangsdøren) Juia kommer, - ~~se~~ sig
forbigående tilbag, - lader hende et ræd hjælpes
med at se, at Pedro følger efter hende, - og går så
vid

~~251~~ 251

(Kestriblen). Pedro kommer snart efter og ser, at

Min
hænde, han siger, er gået hen foran et spejl for at
rette øjet ved sin Pålædering... Peder går
hurtigt hen

~~257~~ 252

(Frau Spejlet) Hun fæse sammen, skæks da
hun ser ham, - men så smiler hun og ~~lyder~~
genzylder ham. Håndtryk. - Peder bryer sig
hen mod hende og siger: Her er ikke Tid til mange
Ord!.. Men vil De ikke fortrække mit Selskab
jem for... den anden!.. De ved jo, at jeg længe
har elsket Dem!.. Julia lader, som hun er lidt
forægt, - men da går enden et Øretalede-forsøg,
trækker hun med en halvt liggyldig Mine
på Skulderen...

10

~~260~~ 253

(berkibilen) Peder betyder hende, at hun skal
stygde sig id, - griber sit Øretøj og stygder sig
efter hende. - Læremanden kommer lige tid-
nok til at se dem forvilde og fæse ham fuld-
sende efter dem.

6

~~261~~ 254

(Frau Hotellet) Peder puffer Julia ind i en Bil,
sprænger selv ind, - og Bilen kører. Læremanden
kommer styrtende og glæder i vidt Raseri, da
han forbi, et han er blevet taget ved Hæsen.

5

~~262~~ 255

(I Bilen) Julia austrænger sig ~~for~~ jueløbig at

256a ~~263~~ a.

(Victas Lovereelse) Victor kommer ind, ~~og~~ sig
sin fakte og sigte at vende sit Skibs op, -
men så ser han sig om i Sælet, der- med da
han har mistet Jern- Jakten han så
komt og træt, - og har ubestemt sig. - Han
trækker i Hjemmejakten igen og sætter sig til at
lære en By. ---

holdt sin Tilbeder på Afstand. Him siger smilende: Det er helt normalt at se Dem, - nu da jeg har kastet alle Bæver og y ikke behøver at se Chantage fra Dem mere!... Him lader ham kysses sin Hånd, - men da han vil drage hende ind til sig, siger him med påtaget Frargelse: Ikke nu!... og han anser det for bløst at ~~præde~~ vabne sig med lidt Tålmodighed... Han følger sig jo sikker på Sejren.

8

~~253~~. 256

(Pedros Salen) Lyset bliver kært, - og Jeanne (da det er hende, der er kommen ind) ser sig om med et bittert Smil, - slukker så igen og går hen mod Døren til Lovetænderet.

5

~~254~~ 257

(Trappeafkater) Pedro og Juia kommer op ad Trappen i minuter Passiar, - men da han hender sig fra hende for at lukke Døren op, kommer der et usigeligt hat og trist Udtryk i hendes Øjne... Det overviger hendes Kræfter, siger him, at spille Komedien til Ende. - Men him tager sig dog med en viljeranspændelse sammen. - Pedro åbner Døren for sin Ledvagerste og følger efter hende ind.

7

~~255~~. 258

(Solmen) De to ind. Han hjælper hende af

hendes Brevtøj og går ind med det. — Da Guine
er blevet alene, kommer Augusten og henvendte-
sen over hende, — men de hender ~~Augusten~~ Lettel-
se på hende, at ~~den~~ Portierene, der dækker
Loversællersdøren, berøge sig... Hun går hen
til døren...

~~256.~~ 259

(Frøken Portierene) En Kænde kommer til Lyne
mellem Portierene, og Guine trykker den varmt. —
Så trykker hun Jærkedet og går så hurtigt
 bort fra døren.

~~257.~~ 260

(Selvnen) Pedro kommer ind med en Fløjte-
Champagneanretning, som han stiller på sig
 på et højt Bord. Han sætter sig i den ene
 Stol, og vil drage ned på sit Sted, — men med
 et "Heugt" Samil viser hende ham, hvordan
 de skal sidde: han i den ene Stol, huden i den
 anden. — og Pedro må bøje sig for hendes Gu-
 ske.

~~268.~~ 261

(Kærb. af de to) Pedro tænker Champagne og
 vil den på sin Gæst. — Så siger han med et drill-
 leude Samil: Hvad tror De Deres Mand vilde
 sige, hvis han vidste... Et Blik på Guine's
 Ansigt får ham til at se. Hendes Ansigt bli-
 ver som Jærket, — hun sætter Glasset højt

fra sig og siger: Min Maud!... Kæm ikke kæm!
 Jeg hader ham, - og kunde jeg brænde ham dekke,
 Kon jeg brægte hans Fader, gjorde jeg det!...
 Pedro bliver lidt overmættet over hendes Ud-
 brud - men smiler sig tilpæds... Guia bøjer sig
 frem imod ham, - knytter tænde sine Hænder
 og siger med storrønde Øjne, som ser lige ud i Rumi-
 met: Vidste jeg blot med Sikkerhed, at hans
 Fader var uskyldig!... Så vilde jeg dog have den Til-
 ped. ^{shilleke} at have gjort uget virkelig mad - til
 Genæld for det onde, han har gjort mig!...

20

Pedro siger ikke uget - men fylder i Glasene.
 Guia griber automatisk sit Glas, - tager om
 det med hele Hånd, - for det til sine Læ-
 ber og så ned.

~~267.~~ 262

(ved siden af stolen) Hun lader Glassets Ind-
 hold, som hun ikke har robt, løbe ud over
 Tæppet.

X

~~270.~~ 263

(Karlilledet - som 268) Så sætter hun glasset og
 lader det stå roe helt optaget af sine egne
 Tanker... Pedro iagttager hende, bøjer sig
 hen mod hende og siger med et underfundigt
 Smil: Trøst Dem. Han er virkelig uskyldig!
 ... De kommer et glimt i Guinas Øjne, - men
 hun bøjer sig sig til et roe rolig og svarer med en

Skuldertækning: Ja, det siger de... og det siger
 min Maud, men hvordan får jeg bished
 for det!... og med en pludselig Betærelse
 rejser hun sig, går hen til Pedro, bøjer sig
 ned mod ham og siger med skinnende Øjne: -
 Skaf mig denne Bished, - og de kan bede mig om
 det. alt!... Pedro skærer betaget på hende
 og vil drage hende ned til sig, - men Julia på-
 tager sig en Mini som en Jansomet skolepi-
 ge - og giver sig til at gå og med af Jilvet
 i

10

~~277.~~ 264

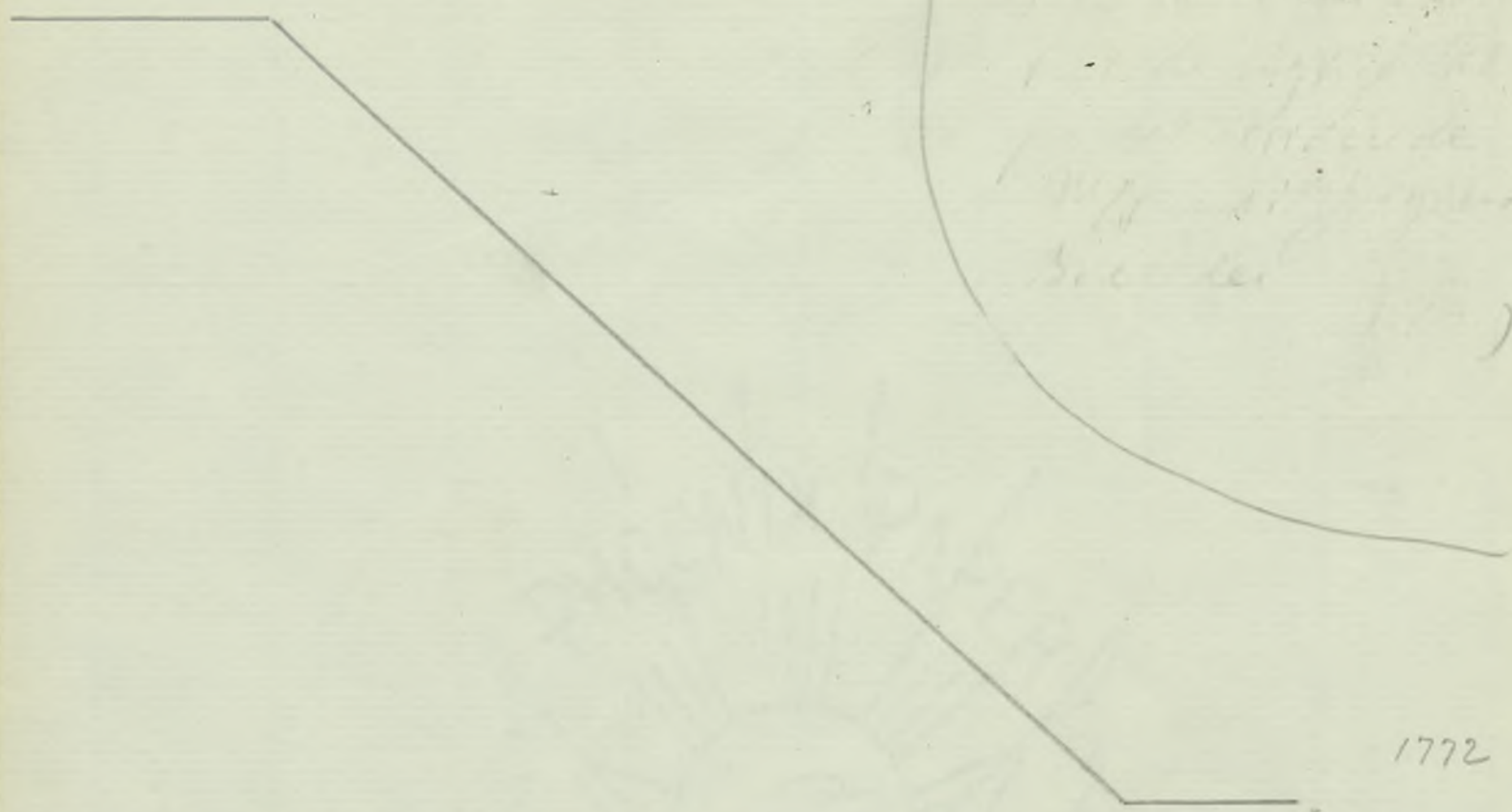
(Solmen).. Pedro skærer efter hende med et
 glødende Blik, - og i et Spræng er han henne
 hos hende og tager hende i sine Arme.

3

~~277.~~ 265

(Kærb. af Pedro og Julia) Han vil kysse hendes
 Læber, men hun gør en Betærelse, så Kysset be-
 fæler hendes blottede Skulder. Hendes Ansigt
 er præget af et Udtryk af barmhertig og Foragt,
 men det ser hun ikke... Med en Kæmpesæ-
 delse går hun sig fri og siger med en høj og fa-
 narduet Mini: Lad mig væk, hører de!... Som om
 jeg ikke godt kan mærke, at de ikke har den
 mindste Tillid til mig!... og hun går sig fri
 for hans favnende Arme..

7

1772

(Bacm Sankhals Hotelreelse ~~1000~~ 400) Pedes
 ni have Penge of maktu - men får det ikke -
 Brevet fra Weldaui kommer, - Pedes får g.
 så Lejlighed til at læse det... ~~Kon skætte~~
~~vå et... (Hvornigt Bill 50)... Bill. kom bort.~~

10

~~276~~ 269

... lidt efter horte jeg, at Weldaui kom ---
 (Frem komer!)

(Kærb. ved en Dør) Pedes lybter, - bræjer sig ned
 mod Nøglehullet.

2

~~277~~ 270

(Nøglehulbilledet af Sankhals kule) Slutningen
 af den Scene (Bill. ~~50~~), hvor Weldaui lader

5.

~~273~~ 266

(Salmen) Heri går bort ja g ludee sig Jelle
ned i en stol... Han + Fruen på benene med
funktende Gine - g kaster sig så på Rude foran
bender stol.

3

~~274~~ 267

(Kærb. af de to) Han griber bender Hænder g
overdænger dem med hede Kys... "Giv, - jeg
kender ingen Kvinde som Dig!... Du gør mig gal!
... Jeg elsker Dig, hvor du... elsker Dig!... g han
griber om hende... Heri nærmer sit Ansigt
mod hant g siger blødt: g så for de ikke kæn-
te mig Deres Fortrolighed... Mig, den forladte,
den af Samfundet udstødte!... Jeg skulde må-
ste slade af stole...! g heri den højt med
Tanken... Vedes så på hende... så på hende,
som fortvillet g rækker så langsomt... g når
jeg mig fortælle dem alt, - så får jeg min Dri.
-spisger han hest... Heri rækker med et forjet-
tende Smil - g med Hovedet i bender skrid giver
han sig så til at fortælle... Heri lytter med
bændende Hjerte h... (Bilt. Fruen bort)

10

~~275~~ 268

... Det var den Dag, den blev min Væls sidste.
Jeg vilde have nogle Tæus af ham... Han
Hente Fruen i Spil... (Fem tæus)

Revolveren faldte og gik ---
~~278~~ 271

(bed Dæni - som ~~ikke~~) Pedro rejser sig, kvinderne og
fatter så en Bestemmelse... (Bill. Foner bort)

3

~~279~~ 272

... Jeg skulde og måtte have Penge... Inkel var rig, og
jeg havde Arving, - så jeg besluttede at benytte
mig af den gunstige Lejlighed... (Frem Foner:)

(Santobals Hotel skulde) Pedro siger sig ~~hvor~~
vid på sit værelse - inden at Inkel sei ham.
- Han brikker sig med og tager Revolveren op...

5

~~280~~ 273

(Karb. af Pedro), der havde Revolveren...
(Bill. Foner bort)

3

~~281~~ 274

... Jeg smittede ved ad en Bagtrappe og skyndte
mig ind igen ad Hotellets hovedindgang...
(Frem Foner:)

(Hotellets bestubte - som ~~ikke~~) Pedro kommer
ind, - i ~~den~~ ^{weldan} flygte og skynder sig ~~ind~~ ^{op} ad
Trappen... (Bill. Foner ~~bort~~)

5

~~282~~ 275

(Pedro Solon. Karb. som ~~ikke~~) Pedro slutter med
et stige: Hvad der videre skete, ved De... og min ken

De altså Sandheden!... Og så kan jeg have min
 Belønning!... Og han vil med et af bieder-kol-
 faderet Andagt slutte hende sine Arme,
 men him sig med en Kæftbræk-hængelse fri
 og springer go... Nu lægger him ikke længere
 Hænt på sin Sammelte og Fragt... Pedros hæn-
 der forløppet på hende..

~~XXX. 283.~~ 276

(Solmen) Him stuyger¹³ hen over sine Arme som
 vilde him indslutte sporene af hans Belønning,
 og da han udsmer sig hende, - strækker him by-
 dende Hænder frem og siger: Lov mig, ^{ikke} vilde Kryb!
 ... Nu har jeg fået Deres Tilståelse, og jeg skal vilde
 at benytte den!... Pedros Opne er ved at
 springe ud af deres Hüller - men så slår han en
 kindig latter go: Hvad vil de benytte?!... De
 har jo ingen brøder!... Og deruden har jeg Dem i
 min Magt her!... Og han udsmer sig knev-
 de Gura... I det samme kommer Jeanne
 frem i Døren til Lovestuelet.

~~XXX. 284.~~ 277

(I Døren) Jeanne siger: Jeg har købt alt, - og jeg
 har ikke til Hensigt at ståe sig!

~~XXX. 285.~~ 278

(Solmen) Jeanne's Tilstedeværelse kommer helt

bag på Pedro, og inden han kommer sig af sin
Bensættelse, har Gina betydet bevidnen, at
hun skal skynde sig ud... Jeanne stormer ind,
inden Pedro kan forhindre, - men inden Gi-
na har bragt sig selv i sikkerhed, er Pedro
kommen til bevidnelser og vide af sig selv og Ra-
seri kaster han sig over hende... Han tvun-
ger hende hen mod skrivebudenet..

10

~~286~~ 279

(ved skrivebudenet) Medens han med sin ene
Hånd holder Ginas Hænder fast bag hendes
Ryg, famler han med den anden ved munden
af skrivebudenetskuffen --

3

~~287~~ 280

(Købt af skrivebudenetskuffen) Han får famlende
åbnet skuffen, - finder en Revolver frem fra
den..

2

~~288~~ 281

(ved skrivebudenet) Gina opdager hans Manøvre,
får gjort sin ene Hånd fri og griber ham om
den Hånd i hvilken, han har Revolveren...

4

~~289~~ 282

(Fra en Kirke) En Betjent står i Nærheden af
Kirken... Jeanne kommer løbende, - sætter han
hurtigt ind i Litanieme, - og Betjenten skynder
sig bort... Jeanne stormer ind

5

~~287-290~~ 283

(2 Rækker), hvor hun febrilsk giver sig til at lide i Telefonbozen.

3.

~~288-291~~ 284

(Pedro Leulle. ved Skrivebadet.) Ganske kort Billede af den rarende Kamp mellem Gna og Pedro. - Fortvilelsen giver den unge kvinde Kampkraften, og det lykkes hende faeløbigt at hindre ham i at bruge Revolveren.

3.

~~289-292~~ 285

(2 Rækker. Nach. af Jeanne), der hun fundet, hvad hun søger og hurtigt sætter sig...

2.

~~293-296~~ 286

(Lettas Lovensalle - ~~293-296~~) Vita sidder ~~XXXXX~~ og læser, - da Telf. rimer. - Hun griber den og lytter overmasket til den Meddelelse, hun får.

3.

~~297-299~~ 287

(2 Rækker. Nach. af Jeanne), - der med få Ord fortæller ham, hvad der er sket og giver ham en Betsked.

3.

~~299-295~~ 288

(Lettas Lovensalle) Vita kommer med en Bemærkning, - smider Telefonrøret og styrter gshidtet ned.

4.

~~XX 285~~ 289

(Pedros baulse. ved skrivebædet) Pedro har fået
Hånden fri - og hæver. ide af sig af Angst og Føhid-
selse - Revolveren, - men i det samme klipper Gina
sig til hans Arm og trykker denne og Revolveren
ned...

5.

~~XX 287~~ 290

(Kædb. af Revolveren på Baggr. af Pedro beside
skjortebyxet). Gina fanger et riste Revolveren
id af hans Hånd, - da Skuddet går af..

3.

~~XX 288~~ 291

(Pedros baulse). Pedro seer nu, og Gina
skinner forfærdet og angst ned mod ham...
I det samme styrtet en 2-3 Betjente ind,
får med et Par Ord at vide, hvad der er fore-
gået - og lægger så varsomt den sårede op på
D'ranen..

8.

~~XX 289~~ 292

(Fraan Ejendommen) Jeanne går angst og ventet,
ånder lettet op, da en Bil kommer løbende. Bista
sprænger ind af bogen, ender i inden denne
er standset, - Jeanne griber ham om Ar-
men og trækker ham med ind i Ejendommen..

5.

~~XX 300~~ 293

(Pedros baulse) På D'ranen: Forgrunden ligger

Pedro bendes... Han slår Gjæne sig
 forvildet om... En af Betjentene bøjer sig ned
 over ham og siger indtrængende: Det hellere
 Dees Lærlinghed, end du det bliver for sent!
 og siger en jo klar, så de nu ikke uget ved at
 tie!... Pedro svarer ikke uget skaks... Jeanne
 og Peter er kommen ind og bliver stående lidt
 tilbage... Alle de andre har bøjet sig ned
 over Pedro, - der stannende: Ja, det var altså
 mig, du gjorde det af med min søn!.....

15

De Gula have sine tævedede Gje mod
 Himlen: - det lykkedes hende altså et brunt
 Sandheden for en Dag... Så får hun Gje på sin
 Mand, - er ved at ralle, men da hun ser, at
 han går væk mere hen mod hende, - slår hun
 Blikket ned og går hurtigt hen mod Døren
 med rødt Hoved... Han stirrer et Øjeblik
 efter hende, så skynder han sig ind i

~~293~~ 294

(Den stilsiddende Eufie), ^{Gina} ~~Pedro~~ skal netop tie
 og gå ud af Døren, da Peter kommer fra
 Salonen... ~~Pedro~~ "Gina" - udbryder han, og
 hun går sammen og bliver stående. I et
 øjeblik er han ~~staa~~ henne hos hende..

8

~~294~~ 295

(Kærl. og de to) Han slukker hende sine

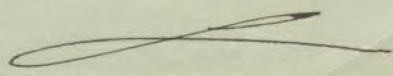
Arme z siger mit: Tilgode mig, mine ~~de~~ onde
 Ord! Jeg har ikke haft et lykkeligt Øjeblik,
 siden du gik fra mig, ... z jeg ved jo, hvad jeg
 kan takke dig, stærke z modige lille Kvinde for!
 ... z han kvinger hendes Ansigt op mod
 det... Tårerne pibler frem i hendes Øjen-
 krog, - men nu er det Gledetårer, ... z jublen-
 de slår hin sine Arme om hans Hals.

~~NR 303~~ 296

(Pedro kulture. ved Divanen) Pedro har indæn-
 det, - z den uheldige Jeanne er sunket ned
 ved siden af Divanen.... Hun kan ikke græde -
 men ubevidst folder hun sine Hænder z beder
 for ham, der ikke er mere, z som hun har skæn-
 ket sin første Kærlighed... (Bill. tone bort.)

~~NR 304~~ 297

Efter Regn kommer Solen...
 (Slutbillede) lille Idyl med Melba, Peter,
 Gina z Jeanne.

Neg. no: 1727 1919

Kærlighedens Almagt

Nr. D-Ns, 1727

KÆRLIGHEDENS ALMAGT (DK, A.W.
Sandberg, 1919)

Kærlighedens Almagt.

Stk. Nr. _____

Skuespil i 5 Akter.

PERSONERNE:

Carl Weldon.

Victor, Dr. med. hans Søn.

Baron Lanthol (alias Baron Liegundt)

Pedro, hans Nevø.

Gina.

Jeanne.

Martha Weldon.

.....

1. Buskads.- (Natbillede)

Paakl.

Pers. Rekv:

Carl Weldon bøjer Grenene tilside, ser angst til begge Sider - hans Paaklødning er meget defekt, han gør Indtryk af at være forfulgt. Han løber gennem Buskadset og ud af Billedet.

2. Skov. (Natbillede)

Paakl.

Pers. Rekv:

Carl Weldon flygter gennem Skoven, hans underlige silhouetagtige Skikkelse gør et uhyggeligt Indtryk.

3. Samme Nat opskræmtes Beboerne i et enligt Hus ved Trone= skoven.

Paakl.

Pers. Rekv:

Gina sidder let blundende ved sin syge Moders Seng. Hun vaagner, lytter.

Landberg

M

4. Udenfor Vinduet.Paakl.Pers. Rekv:

Weldon, som staar i Lysstriben udenfor Vinduet, banker.

5. I Stuen.Paakl.Pers. Rekv:

Gina rejser sig, gaar angst hen mod Vinduet, ruller Gardinet et Stykke op.

6. Nærbillede af Vinduet indefra.Paakl.Pers. Rekv:

Hans Ansigt ses igennem R uden. Han beder om Mad.

7. Udenfor HusetPaakl.Pers. Rekv:

Lyset falder forstærket ud over ham. Der panoreres henimod Døren som aabnes. Han gaar besværligt henimod den. Hun staar i Lysskæret, ser ud imod ham.

8. Inde i Stuen.Paakl.Pers. Rekv:

Hun nikker, gaar, henter et Krus med Mælk og noget Brød, han staar i Døren saalænge.

9. Udenfor i Lysskæret.Paakl.Pers. Rekv:

Hun giver ham Kruset som han begærligt tømmer og Brødet som han tager med sig idet han mumler en Tak, gaar. Hun staar og ser medlidende efter ham, lukker. Billedet toner bort.

10. Nogle Dage senere. Hulen.Paakl.Pers. Rekv:

Weldon er meget forkommen og ryster af Feber. Hans Blik er sygt og flakkende....

11. Foran Hytten.Paakl.Pers. Rekv:

Noget tilbage i Bill. er et Par ridende Gendarmere optaget af at slaa en Plakat fast paa en Telefonpæl eller et Træ. Fra Billedets Forgrund kommer den gamle joviale Landsbydokter kørende i sit primitive Køretøj og standser udenfor Hytten. Han veksler et Par Ord med Gendarmene, der kommer sprængende forbi, faar af en af dem stukket en Løbeseddel ud, kigger paa den og gaar saa ind i Hytten.

12 77 Styen i Hytten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Gina sidder ved Moderens Seng, da Lægen kommer... Han hilser med faderlig Venlighed paa den unge Pige og bøjer sig saa ned over den Syge. Gina afventer spændt Resultatet af hans Undersøgelse. Den gamle Doktor siger bedrøvet: Maaske kunde din Moder komme sig, hvis hun kunde komme paa et Sanatorium ved Havet.. Den raa Luft i Bjergene kan hun ikke taale, men det andet koster Penge...mange Penge, og dem kan hverken du eller jeg jo desværre skaffe... Den unge Pige synker grædende sammen, Lægen trøster hende efter bedste Evne og giver sig til at tilberede noget Medicin til Patienten.

13 78 I Hulen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Welden beslutter at vove sig ud for at skaffe sig noget at spise. Han gaar ud.

14 79 Foran Hulen.

Paakl.

Pers. Rekv.

ser sig spejdende om og slæber sig saa hen mod den nærmeste menneskelige Væning.... *udenfor skranken ses Røgen fra Ginas Hus*

15. I Hytten som 12.Paakl.Pers. Rekv:

Lægen skal til at gaa, da han kommer i Tanker om den Løbeseddel, han fik af Gendarmerne. Han viser Gina den. Der staar, at Carl Weldon, der er sigtet for Mord, og som menes, at have skjult sig i Bjergene, eftersøges... Den Drabtes Neve har udlovet en Ducør paa 2,000 franc for Oplysninger, der kan føre til Weldons Paagribelse.. Øverst paa Papiret er gengivet et Fotografi af den Eftersøgte.. Lægen og Gina veksler nogle Ord om Sagen, hvorefter den gamle Doktor tager en hjertelig Afsked med den unge Pige og gaar. Gina sætter sig ned og giver sig eftertænksomt til at læse Plakaten igennem. Pludselig studser hun.

16. Nærb. af Fotografiet,Paakl.Pers. Rekv:

der toner over i Ansigtet udenfor Ruden.

17. Foran Hytten i Bjergene.Paakl.Pers. Rekv:

Weldon kommer usikkert gaaende og efter et Øjeblik's Betsnkning gaar han hen til

18. Hyttens Indre .Paakl.Pers. Rekv:

Gina staar med Løbesedlen, farer sammen, kaster den, gaar mod Døren.

19. Udenfor Hytten.Paakl.Pers. Rekv:

Gina aabner Døren. Weldon stønner: For Guds Skyld... Hjælp mig - jeg er syg..... Gina giver ham samme Ration som sidst, saa

godt som det er muligt skjuler hun sig Rædsel. Han gaar -
Hun ser efter ham, gaar ind.

20. I Stuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Ved Sengen. Nærb. af hende. Hun ser atter paa Løbesejleren og paa Moderen, og Tanken om at frelse Moderens Liv ved at angive Morderen, slaar ned i hende. Hun kæmper en kort Kamp med sig selv, Kærligheden til Moderen overvinder hendes Skrupler, hun hygger lidt ved den Sovende - gaar.

21. Udenfor Hytten.

Paakl.

Pers. Rekv:

Gina ud, spejder efter Flygtningen, kan ikke faa Øje paa ham og løber saa hen til et nærliggende Højdepunkt.

22. Et Højdepunkt.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hun skygger for sig med Haanden for Øjnene opdager da ogsaa den Fremmede. Hun ser

23. Indgangen til "Fingols-Hulen, set fra nogen Afstand.

Paakl.

Pers. Rekv:

Weldon forsvinder ind i Hulen.

24. Højdepunktet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Gina er nu bleven klar over, hvor Flygtningen holder til, og hun skynder sig bort i den Retning hun kom fra.

25~~99~~ i Hulen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Weldon giver sig til graadigt at spise de tørre Brødskorper, han har faaet.

26~~99~~ Foran Gendarmerikontoret i Bjergene.

Paakl.

Pers. Rekv.

En Del Gendarmen opholder sig foran Bygmången. Gina kommer løbende, forsvinder ind i Bygningen.

27~~91~~ Foran Døren, der fører ind til Gendarmerikontoret.

Paakl.

Pers. Rekv.

Gina kommer, nøler et Øjeblik før hun lægger Haanden paa Dørhaandtaget. Men saa hvister hun: For Moders Skyld, og gaar ind paa

28~~97~~ Gendarmerikontoret.

Paakl.

Pers. Rekv.

hvor hun viser den vagthavende Flakaten og forklarer, hvad hun har opdaget. Efter at have vekslet nogle Ord med en Kollega, sender Sergenten en Gendarm ud med en Ordre og griber Telefonen.

29~~93~~ Hotelværelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Pédro ligger paa en Divan og læser og ryger, hører Telefonen ringe og tager den. Han faar at vide, at man er ved at fange Morderen og erklærer, at han selv kommer ud paa Gendarmerikontoret.

30~~94~~ Kontoret som 92~~98~~

Paakl.

Pers. Rekv.

Sergenten lægger Telefonen og giver Gina Ordre til at afvente Begivenhedernes Gang.

31-95 Foran Gendarmoribygningen.

Paakl.

Pers. Rekv.

En Flok væbnede Gendarmer sadler deres Heste og sprænger afsted.

32-96 Et Sted mellem Bjergene.

33 de Bagniden

Paakl.

Pers. Rekv.

En enlig Rytter kommer galopperende. Han springer af Hesten og ser sig opmærksomt om for at orientere sig... Det er Victor. Saa stiger han til Hest igen, og rider skyndsomst videre....

34 35-97 I Nærheden af "Fingolshulen".

Paakl.

Pers. Rekv.

Gendarmerne kommer galopperende, svinger sig af Hestene og en Del af Mændene marcherer saa hen mod Hulen.

36-98 I Hulen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Weldon vil lægge sig til at sove paa sit ubekvemme Leje, da han pludselig farer lyttende sammen. Han spejder ud af Hulen, forstaar, at han er fortabt og beslutter saa at gaa sin Skæbne i Møde, han gaar ud

37-99 Foran Hulen.

Paakl.

Pers. Rekv.

og betyder røligt og resigneret Gendarmerne, der bærer sig til at foretage et større Angreb, at han godvilligt overgiver sig til dem... De snører hans Hænder sammen...

2

Faded text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

31

Faded text in the middle section of the page.

32

33 Mark of Brev.

33 Mark of Brev.

Den Fungelshuler

Den Ulykkelige Fader.

33

34

Faded text in the lower middle section of the page.

35

Faded text in the lower section of the page.

36

Faded text at the bottom of the page.

38 ~~100~~ I Bjergene.

Paakl.

Pers. Rekv.

Victor kommer galopperende, standser og stirrer forfærdet ud til Siden. Han har opdaget, at han er kommet for sent til at redde Faderen... Han sætter Sporene i Hestens Sider og rider videre.....

39 ~~101~~ I Nærheden af Hulen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Gendarmerne fører Fangen hen mod Hestene, og i det samme kommer Victor til. Han svinger sig af Hesten og styrter hen til Faderen.

40 ~~102~~ Nærb af Faderen og Sønnen og et Par Gendarmmer.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han kaster sig dybt bevæget i sin Faders Arme og opdager tik sin Harme, at den gamle Mands Hænder er bundne. Han vil snitte Baandene over, men Weldon faar ham overtalt til at lade være. Sergenten betyder Victor, at han bliver nødt til at finde sig i Sagens Stilling og da den unge Læge harmfyldt spørger, hvordan de har fundet Faderen, svarer Gendarmerne grinende: Det er altid et Menneske, der vil overtage Angiverens Rolle, naar det bliver godt betalt.... Victor knytter Hænderne i Raseri....

41 ~~103~~ I Nærheden af Hulen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Saa maner Sergenten til Opbrud. Weldon bliver placeret foran paa Hesten hos en af Gendarmerne, og Toget sætter sig saa i Bevægelse. Victor holder sig saa nær Faderen som muligt.

42 ~~104~~ Gondarmerikontoret.

Paakl.

Pers. Rekv.

Gina sidder urolig og nervøs og venter, da den rideklædte Pedro kommer ind. Han faar at vide, hvorledes Begivenhederne har udviklet sig, og giver sig saa til at mønstre Gina, hvis friske Skønhed ikke undlader at gøre Indtryk paa ham.

43-105 Foran Kontorbygningen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Gendarmerne kommer med deres Fange, fører ham ind i Bygningen, Victor følger efter...

44-106 Kontoret.

Paakl.

Pers. Rekv.

Gina skjuler sig i den fjerneste Krog af Lokalet. De Ankomne træder ind, og Victor forsøger ivrigt at forsvare sin Fader og faa dem til at give ham fri. Men hans Protester hjælper intet, den Vagthavende tager Arrestanten i et ganske kort Forhør og giver saa nogle af sine Folk Ordre til at føre ham ud. Et sidste Haantryk mellem Fader og Søn, og de maa skilles. Victor ser med Taarer i Øjnene efter Faderen, og vender sig saa pludselig mod Sergenten: Sig mig i al Fald, hvem er den Usling der har forraadt min Fader og derved er Skyld i at en Uskyldig kommer til at lide.....

45-107 Nærb af Gina.

Paakl.

Pers. Rekv.

Det giver et Choc i hende og hun stirrer ængsteligt hen mod de Talende.

46-108 Kontoret.

aakl.

Pers. Rekv.

Sergenten ryster paa Hovedet. Det ønsker han ikke at røbe....

46 a. Nærb. af Gina.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hun drager et Lettelsens Suk.

47. Kontoret.

Paakl.

Pers. Rekv:

Victor som indser, at han intet kan udrette, faar udvirket at han faar Tilladelse til at tale ene med Faderen, og gaar saa fulgt af Gendarmen. Sergenten veksler nogle Ord med Pedro, idet han gør en Bevægelse mod Gina. Pedro nikker og tager de Penge, han har udlovet som Ducør, frem af sin Tegnebog. Sergenten vinker Gina nærmere og lader hende underskrive en Kvittering. Pedro mønstrer endnu en Gang den unge Landsbypige og slentrer saa ud. Sergenten rækker Gina Pengene og efter en kort Tøven tager hun dem og iler ud.

48. Fangehul.

Paakl.

Pers. Rekv:

Weldon ene, Victor føres ind. Gendarmen gaar, Stor Scene.

49. Foran Kontorbygningen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Pedro gaar frem og tilbage udenfor Kontoret, da Gina kommer løbende ud. Hun vil smutte forbi den unge Mand, men han holder hende tilbage og siger med et kynisk Smil: Hvorfor det Hastværk? Det er dog mig Dukan takke for Pengene, og det synes jeg bør paamindes... Han lægger sin Arm om hendes Liv, men hun anstrenger sig for at slippe fri. Han siger med et spottende Smil: Lad være med at spille knibsk. Naar man kan sælge en Mand er man vel næppe noget Dydsmønster... Ude af sig selv af Harme faar Gina gjort sig fri og iler bort. Pedro bander over sit Uheld, tænder saa en Cigaret og gaar ind paa Kontoret igen.

50. Fangehullet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Fader og Søn staar overfor hinanden. Victor ser forpint spørgende paa Faderen, der siger (i Titel) :Jeg maa rive op i det

øndeste Minde i mit Liv; for at Du kan forstaa mig.- toner bort.

51. Salon hos Weldon's toner frem.

Paakl.

Pers. Rekv:

Et elegant Selskab kommer ud fra Spisestuen. Weldon forlader sin Dame og gaar hen til sin Hustru, der staar og taler med sin Bordkavaller, den smukke Baron Liegundt.

52. En Baron Liegundt, som din Moder og jeg havde truffet ved et Badested, var bleven en hyppig Gæst i vort Hjem...

Nærb. af de 3.

Paakl.

Pers. Rekv:

Weldon betragter sin Hustru med et Blik, der lyser af Kærlighed og Æmhed, kysser hendes Haand, veksler lidt reserveret et Par Ord med Baronen og Billedet toner bort.

53. Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Der danses.. Weldon ser sig søgende om efter Martha, kan ikke faa Øje paa hende, gaar saa ud i Vinterhaven.

54. Indenfor Døren til Vinterhaven.

Paakl.

Pers. Rekv:

Han standser, ser sig uroligt om og gaar saa ind

55. Ved en Bænk i Vinterhaven.

Paakl.

Pers. Rekv:

Baronen bestormer Martha med hede Kærlighedserklæringer, kysser hende, uden at hun gør Modstand.

56. Nærbillede af Weldon.

Paakl.

Pers. Rekv:

der lukker Øjnene i Smerte og er en Fortvivlelse nær. Saa ser han atter hen mod de to.

57-17 Ved Bænken.Paakl.Pers. Rekv.

Martha kommer til Besindelse igen, gør sig fri og siger tungt aandende: De maa ikke faa mig til at glemme, at jeg er en andens Hustru. Formigt Barns Skyld og for min Mands Skyld maa jeg være stærk. Jeg vil ikke gøre ham Sorg, og hun forsøger at faa Baronen til at holde op med sine lidenskabelige Kærlighedserklæringer...

58-18 Nærb af Weldon.Paakl.Pers. Rekv.

Selv om hans Hustrus Ord lærer han, at hun ikke er nogen skamløs Kvinde, er han dog dybt bedrøvet ved Tanker om, at hans Kærlighedsdrøm er endt... Han grunder et Øjeblik, tager en Beslutning og gaar saa roligt hen

59-19 Ved Bænken.Paakl.Pers. Rekv.

hvor hans Tilsynekomst kommer ganske overraskende for de to.. Martha støtter sig tungt til Bænken og sænker sit Blik, Baronen ser trodsigt paa Weldon, der siger, henvendt til begge: Følg mig... Han gaar, og de andre følger tøvende efter.

60-20 Hall'enPaakl.Pers. Rekv.

Weldon gaar igennem Hall'en og hen mod sit Arbejdsværelse, hvis Dør han slaar op, lader Hustruen gaa først ind og følger selv efter.....

60-21 Arbejdsværelset.Paakl.Pers. Rekv.

Weldon ser paa de to andre med et Blik, som vilde han bese deres hemmeligste Tanker. Saa griber han Martha om Haandleddet og siger idet han gør en Hovedbevægelse mod Baronnen:

Svar mig ærligt Martha, elsker Du ham ?.....

61-22 Marthas Ansigt

hvis Udtryk er forpint og ulykkeligt... Hun har svært ved at holde Taarerne tilbage, og ser ned mod Gulvet... Saa tager hun sig med en Viljeanspændelse sammen, ser paa sin Mand og nikker bejaende.

62-23 Arbejdsværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Saa synker hun hulkende ned i en Stol, og de to Mænd staar et Øjeblik tavse. Weldon er uhyggelig at se til i sin unaturlige Ro. Han siger langsomt og besværligt til Martha: Saa er din Paaads hos ham, og jeg giver dig derfor fri. I Mørgen maa du begive dig til din Søster, hos hvem du maa bo, til Skilsmissen er ordnet, og til du kan ægte Baron Siegundt. Baronnen gør en Bevægelse som vilde han protestere, men Synet af Weldons ligesom forstenede Ansigt holder ham tilbage. Martha rejser sig, nærmest apathisk kaster sig paa Knæ foran sin Mand og, i Beundring over hans Uegen- nytte, presser hun sine Læber mod hans Haand. Men han gør sig lempeligt fri for hende og fører hende mod Døren.. Da denne lukker sig efter hende, vil ogsaa Baronnen trække sig tilbage, men Weldon holder ham med en Haandbevægelse og gaar hen til ham.

63-24 Nærb. af de to Mænd.

Paakl.

Pers. Rekv.

Weldon ser gennemtrængende paa Liegundt og siger saa med dybt bevæget Stemme: Nu giver jeg Dem det kæreste jeg ejer, men Gud naade Dem, hvis De svigter min Tillid. Den anden svarer ikke

og drister sig ikke engang til at møde Weldon's stærke Blik.

64-25 Arbejdsværelset.

Paakl.

Pærs. Rekv.

Saa aabner Weldon Døren for sin Gæst, som med et let Buk forsvinder. Men nu er det ogsaa ude med Egtemandens Selvbeherskelse. Han synker ned i en Stol og begraver sit Ansigt i sine Hænder. Billedet toner bort.

65-26 Inden Martha den næste Morgen drog bort, tog hun Afsked med Dig, der den Gang var 1 Aar omtrent..... Frem toner.

Barneværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Den rejseklædte Martha knæler ved Siden af Barnets Seng og tager en hjertegribende Afsked med sin lille Dræng. Ved Sengens Fødder staar Weldon og ser bevæget til.... Den unge Moder rejser sig, trykker krampagtigt sin Mands Haand til Farvel og skynder sig saa ud... Weldon ser efter hende med et smertefyldt Blik og lægger sig paa Knæ ved Siden af Sengen og kærtegner ømt den lille. Billedet toner bort.

66-27 Jeg fik ordnet Skilsmisjonen og nogen Tid efter erfarede jeg, at Martha var blevet Baronesse Biegundt og at Parret opholdt sig i Udlandet .. Saa gik der omtrent 4 Aar..... Frem toner.

Gade.

Paakl.

Pers. Rekv.

Weldon kæmper sig frem mod Snestormen, kommer hen til Trappen, der fører op til hans Hus.

67-28 Paa Trappen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Øverst paa Trappen ligger der/^{en}ubevægelig tilsneet Skikkelse..
Weldon bøjer sig overrasket ned over Skikkelsen og slaar det
Shawl tilside, der dækker dens Ansigt.

68-29 Kvindens Ansigt.

Paakl.

Pers. Rekv.

Det er Martha. Hun er bleg og udtøret, meget fattigt klædt paa
og bevidstløs .

69-30 Paa Trappen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Weldon er dybt grebet. Han faar aabnet Døren til Hall'en,
løfter saa den ulykkelige Kvinde op i sine Arme og bærer hende ind i

70-31 Hall'en

Paakl.

Pers. Rekv.

hvor han giver den tililende Tjener forskellige Ordre.. Saa gaar
han op ad Trappen med den bevidstløse Martha i sine Arme.
Billedet tæner bort.

71-32 Først den næste Morgen kom hun til Bevidsthed.....

Soveværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Martha ligger hvid og ubevægelig i Sengen. Weldon og den gamle
Huslæge staar bøjet ned over hende. Pludselig slaar Martha
Øjnene op, ser sig forundret omkring, og et lykkeligt Smil spiller
om hendes Læber, da hun faar Øje paa Weldon....Løgen gaar stille
ud, og Weldon bøjer sig ned over sin tabte Hustru, som krampagtig
holder hans Haand i sin. Saa forsøger hun at samle sine Tanker...
og siger saa vemodigt. Jeg tog jo fejl.. baade af ham og af mine
Følelser for ham... Han bedreg mig.. og det er snart 2 Aar siden,

jeg forlød ham ... Da jeg nu mærkede, at jeg ikke havde længe igen, søgte jeg til dig... Weldon knytter Hænderne i afmægtig Harne ved Tanken om den Usling, som han har betrøet sin Hustru til. men straks efter hvisker Martha: Victor, Maa jeg se lille Victor... din og min Søn. Weldon nikker bevæget og skynder sig ind i

92 ~~33~~ Barneværelset.

Paakl.
Pers. Rekv.

hvor han med Taarer i Øjnene fortæller den omtrent 6-aarige Dreng at "Mor" er vendt tilbage.. Han løfter Sønnen op i sine Arme og bærer ham ind:

93 ~~34~~ Soveværelset.

Paakl.
Pers. Rekv.

og rækker ham op mod Martha, der knuger ham ind til sig... Selv knæler Weldon ned ved Siden af Sengen og folder Hænderne i Bøn. Billedet toner bort.

94 ~~35~~ Nogle Timer efter udaandede din Moder. I de mange Aar, der er gaaet, er mit Had til den Mand, der ødelagde hendes Liv, vokset og vokset... og nu i Aften saa jeg ham igen.... Frem toner.

95 I Bilen. bellen

Billedet rører bare

Paakl.
Pers. Rekv.

Weldon slutter sin Beretning og stirrer med fast sammenknebn
Løber frem for sig. Victor betragter kærligt og medlidende sin Fader og trykker varmt hans Haand.. ~~Saa opdager han, at de har maaget deres Maal.~~

36 Foran Banegaarden.

Paakl.
Pers. Rekv.

Bilen standser, dens Passagerer stiger ud og går ind paa Banegaarden

76. Udenfor Hytten.Paakl.Pers. Rekv:

Gina kommer forpustet løbende, skynder sig ind i

77. I Hytten.Paakl.Pers. Rekv:

Hun kommer ind, lykkelig over Pengene. Gaar hen mod Sengen, brjer sig over Moderen, som ligger i en underlig Stilling, Hun er død. Gina er ved at segne om.

78. Ved Sengen. Nærbillede.Paakl.Pers. Rekv:

Hun kaster sig ned over Moderens afsjælede Legeme, og synker saa i dump Fortvivlelse ned ved Siden af Sengen. Hun tager de Penge, hun har modtaget, frem og betragter dem, saa smider hun dem fra sig og brister i Graad.

79. Fangehul i Gendarmeribygningen.Paakl.Pers. Rekv:

Weldon gaar uroligt op og ned ad Gulvet i den lille Celle, gennem hvis Gittervindue Solen skinner ind paa ham og Sønnen.

Den Gamle lader sig endelig falde ned paa Briksen og stirrer mørkt frem for sig og fortsætter sin Fortælling (Billedet toner bort)

80. Elegant Hotel-Spisesal.Paakl.Pers. Rekv:

Carl Weldon sidder ved et Bord i Frogrunden betragtede det Liv, der rører sig i Kafeen pludselig gør han en Iagttagelse, der gør et stærkt Indtryk paa ham, Glasset falder ud af hans Haand.

81. Nærb. ved Døren, der fører ind fra et af de andre Lokaler.Paakl.Pers. Rekv:

Den middelaldrende og særdeles elegante Baron Liegundt og hans Nevø Pedro, kommer ind fra et af Kabinetterne og bliver staaende

et Øjeblik i Døren, medens de faar Ild paa en Cigaret.

82. Restaurationslokalet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Weldon stirrer med vidt opspærrede Øjne paa de to Herrer, rejser sig halvt op i Stolen og knuger Haanden haardt med Stole=RYGGEN. Han ser Herrerne roligt gaa ud i Vestibulen, og givende efter for en pludselig Indskydelse følger han efter dem...

83. Hotellets Vestibule.

Paakl.

Pers. Rekv:

Baronen og Pedro gaar op ad den brede Trappe, der fører op til de andre Etager. Weldon gaar hen til Portieren og udspørger ham ivrigt, idet han peger efter de to Herrer: Det er to af Hotellets Gæster, Baron Liegundt og hans Nevn, svarer Portieren.

Weldon staar et Øjeblik tøvende. Billedet toner bort.

84. Næste Dag. Arbejdsværelset toner frem.

Paakl.

Pers. Rekv:

Weldon sidder og skriver et Brev. Det lyder:

85. Nærbillede af Brevet.

Endelig er det lykkedes mig at finde Dem, og jeg kan krøve Dem til Regnskab for det onde, De har gjort. Opsøg

De ikke mig i Morgen Formiddag, kommer jeg til Dem.

Carl Weldon.

toner bort.

86. Men da Baronen ikke kom. (Toner frem)

Hotellets Vestibule.

Paakl.

Pers. Rekv:

Weldon kommer ind, spørger Portieren, om Baron Liegundt er paa Hotellet. Portieren ved det ikke, men vil gribe Hustelefonen for at ringe op til Baronens Værelse. Weldon forhindrer

det, faar at vide, hvor Baronens Værelse er og skynder sig op ad Trappen. Portieren ~~er~~ ser hovedrystende efter ham og veksler et Par Ord med Hotelkarlen angaaende den ophidsede Besøgende.

87. Hotelgang.

Paakl.

Pers. Rekv:

En Rengøringskone ligger og skurer Gangen da Weldon kommer gaaende op, optaget af sine egne Tanker, som han er, er han omtrent ved at falde over Gulvspanden. Med en Undskyldning gaar han videre, standser lyttende udenfor den Dør, der fører ind til Baronens Værelse og aabner saa forsigtigt Døren og gaar ind.. Konen stirrer overrasket efter ham.

88. Forværelse eller Soveværelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Weldon ind ser sig undersøgende om gaar saa hen til Døren, der fører ind til Dagligstuen. Han aabner den forsigtigt gaar ind i

89. Dagligstuen i Hotellet.

Paakl.

Pers. Rekv:

hvor Baronnen, der har været ivrigt optaget af at pakke Kuffert, ser raadvildt paa Weldon, der et Øjeblik bliver staaende indenfor Døren og betragter sin Fjende,

med et Blik, der røber baade Had, Foragt og træder langsomt nærmere, og Liegundt ser op. Han stivner af Rædsel over, at se den Mand, han frygter, og hans Blik søger angst hen mod Døren, men han forstaar paa Weldon, at der ikke vil blive Lejlighed for ham til at reddé sig ved Flugt. Weldon ser paa ham og siger saa: Ved De, at De drev hende i Døden, som var det kæreste for mig paa Jorden, og som jeg var højmodig nok til at overgive i Deres Varetægt.... Baronnen vil sige noget, men kan ikke faa et Ord over sine Læber, og først da Weldon med en isnende Ro, tager en Revolver frem og hæver den, bliver han revet ud af den Fortryl- lelse, der har bemægtiget sig ham... Han kaster sig paa Knæ og tigger og trygler om Naade.

90-49 Nærb. af de To Mænd.

Paakl.

Pers. Rekv.

Baronen siger stønnende: Skaan mig,....skaan mig.. hører De, for Deres Søns Skyld... Tænk paa ham, som man venter sig saa meget af, og hvis Karriere De maaske ødelægger, hvis De gør Dem til Morder... Det giver et Sæt i Weldon.. Den Andens Ord har ramt. Han kaster med en pludselig Bevægelse Revolveren fra sig og siger: De har Ret,...for min Søns Skyld maa der ikke komme Blod paa mine Hænder.. Og den Time vil vel komme, da De vil blive draget til Ansvar for Deres Gerninger.

91-50 Hotelværelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Og uden at værdige Baronnen, der aander lettet op, et Blik, gaar han med bøjet Hovede ind i

92-51 Forværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han lukker Døren efter sig, og nu indtræffer Reaktionen efter den stærke Sindsbevægelse, han har været udsat for... Han føler sig svimmel og svag og maa støtte sig til en Stol for ikke at falde om. Han tørrer sin fugtige Pande med Lommetørklæde

93. Munden af Revolveren.

der affyrer et Skud.

94. Forværelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Weldon farer forfærdet sammen. Han bliver staaende som fastnaglet til Stedet og stirrer med opspilede Øjne mod Døren, som han nys kom ud fra, han betvinger sin Uro og Rædsel og gaar langsomt hen mod Døren, der fører ind til Dagligstuen.

95. Ved Døren.

Paakl.

Pers. Rekv:

Han aabner tøvende Døren.. Gennem den aabne Dør ser man ind i Dagligstuen, og man ser et Par Fødder, Baronens, der rager frem paa Døren. Weldon stirrer gysende ind i Værelset... Han forstaar, at en uhyggelig Mistanke vil falde paa ham, og ude af sig selv af Forfærdelse ved denne uhyggelige Tanke, gaar han bort fra Døren,

96. Forværelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Weldon skynder sig ud.

97. Øverst paa Trappen ved Nedgangen til Vestibulen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Weldon kommer vaklende, støtter sig mod Rækværket og kaster et Blik ned i Vestibulen

98. VestibulenPaakl.Pers. Rekv:

hvor han ser Skurekonen staar altereret og fortæller de Tilstede-
værende at der maa være sket en Forbrydelse paa Nr. 14. Hun
hørte Skud fra Baronens Værelse, hun slutter med at sige: Og
ham den halvforstyrrede, der for lidt siden gik ind til Baronen,
er ikke kommet ud endnu... Det er sikkert ham der.... Konen
og alle de andre Tilstedeværende skynder sig hen mod Trappen,
under Anførsel af Portieren.

99. Øverst paa Trappen.Paakl.Pers. Rekv:

Weldon rejser sig fortvivlet fra den lyttende Stilling, han
har indtaget og givende efter for en pludselig Indskydelse
skjuler han sig bag nogle Blomstergrupper... Saa snart Hotel-
personalet er passeret, skynder han sig ned ad Trappen.

Billedet toner bort.

101. Beværtning.Paakl.Pers. Rekv:

Weldon slutter et Brev og løber det en Gang igennem, toner bort.

102. Nærbillede af Brev.

Kære Victor! Der er hændt noget forfærdeligt. Jeg har maattet
flygte! Opsøg mig i Fingoshulen ved Traneskoven, som Du jo ken-

der - Kom straks... Din ulykkelige Fader (Toner bort)

103. toner frem Celle.

Gendarmen kommer ind og afbryder. Afsked, Victor gaar - Weldon
synker sammen.

104. Ene i Verden. Foran en Landsbykirke i Bjergene.

Den gamle rare Degn kommer ud fra Kirken og vil til at gaa bort,
da Gina, rejseklædt og med sit Tøj i en Haandkuffert kommer
gaaende. Den gamle Mand hilser venligt og deltagende paa hende,
og udsperger hende om hendes Fremtidsplaner. Gina svarer, at
hun har tænkt paa at blive Sygeplejerske, og at Doktoren har

blivet hende Anvisning paa et Bureau, hvor hun vil kunne faa at vide, hvor hun skal søge hen... Saa tager hun en hjertelig Afsked med Degnen og gaar saa ind i

105-17 Vaaben huset.

Paakl.
Pers. Rekv.

Hun lægger "Blodpengene" i Kirkebøssen, knæler ned og beder om Tilgivelse for den Fristelse hun er faldet for, og det er som kommer den Fred i hendes Sind nu..... Billedet toner bort.

106-118 Arbejdsværelset. *Nogen Tid senere*

Paakl.
Pers. Rekv.

Victor sidder og forsøger at koncentrere sine Tanker om sit Arbejde, men det lykkes ikke rigtigt for ham. Han falder hen i mørke Grublerier, som han rives ud af, da Tjeneren kommer ind med nogle Aviser. Victor griber febrilsk en af dem, og læser en Notits om Baderen, der paa Indicier er blevet idømt til 10 Aars Tugthusstraf, og som nu er blevet overført til det Fængsel, hvor han skal afsone Straffen. Victor skjuler fortviv'et Ansigtet bag sine Hænder.

107-119 I Hovedstaden.

Foran en Ejendom i Byen.
Paakl.
Pers. Rekv.

Gina kommer gaaende, konstaterer, at hun har fundet det Hus, hun søger og forsvinder saa ind ad Gadedøren.

108-120 Sygeplejerbureauets Kontor.

Paakl.
Pers. Rekv.

Gina træder ind, forklarer den tilstedeværende Dame, at hun vil gaa til Sygeplejen, og gerne vil vide om der er nogen Plads ledig...

hende en Liste, som den unge Pige saa løber igennem...
Damen rækker
Man ser nogle Pladstilbud panorere forbi, saa standses der ved
følgende Notits:

Paa Professor Wildings Børneklirik (Leder Dr.med Victor Weldon)
antages 2 Sygeplejeelever....

Gina sænker et Øjeblik Listen.

109-121 Nær af Ginas Ansigt.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun stirrer eftertænksomt frem for sig, saa kommer det er beslut-
somt Udtryk i hendes Ansigt og hun nikker.....

122 Givende efter for en pludselig Indskydelse beslutter Gina
at søge ind paa Professor Wildings Klinik for at være i Nærheden
af den Mand, hvis Fader hun har drevet i Ulykke, og som hun haaber
hun maa faa Lejlighed til at gøre godt.....

110 Kontoret som 120

Paakl.

Pers, Rekv.

Gina faar af Damen en skriftlig Meddelelse til Kliniken og
skynder sig saa bort.....

111 123 Celle.

Paakl.

Pers. Rekv.

Weldon , der nu er iført Fangedragt, sidder hensunken i mørke
Tanker.

3! Akt.

112 124 Skabnen der mødes.....

Et Sygeværelse.

Paakl.

ers. Rekv.

Ved Siden af en lille Barneseng i Forgrunden staar Gina iført en kladelig Sygeplejedragt og en af hendes nye Kammerater, den kønne og gode men lidt letsindige Jeanne. Jeanne er ved at vise Gina, hvorledes hun skal bære sig ad med at made den søde og ret kvikke lille Patient, og da Eleven er meget læremem, varer det ikke længe, før Jeanne med rolig Samvittighed kan gaa... Idet hun aabner Døren, træder Victor Welden og en Sygeplejerske ind. Gina hører at der kommer nogen og ser hen mod Døren, hvor de Indtrædende veksler nogle Ord med Jeanne.

113 ~~125~~ Ginas Ansigt.

Paakl.

Pers. Rekv.

Skønt den unge Pige har været forberedt paa at møde Victor, bliver hun dog stærkt bevæget ved Synet af ham.

114 ~~130~~ Sygeværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Med en Viljeanspændelse tager hun sig sammen, men den Haand, med hvilken hun fører Skeen, ryster alligevel, da Victor kommer hen til hende. Jeanne er gaaet ud, og den ældre Sygeplejerske der kom ind, præsenterer Lægen og Gina for hinanden. Den unge Piges Skønhed og Ynde, gør straks Indtryk paa Victor, han hilser venligt paa hende og undrer sig over, at hun tilsyneladende er noget nervøs og urolig og ligesom ikke tør møde hans Blik.... Saa veksler han nogle Ord med hende angaaende den lille Patient og gaar saa hen til den andre Barnesenge... Sygeplejersken overtager Ginas Plads, og den unge Pige skynder sig saa ud.

115 ~~137~~ Ginas Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

-01. 36

Gina kommer ind, sætter sig, og hendes Tanker beskæftiger sig med Fortiden og Nutiden, med hendes første Møde med den Mand i hvis Tjeneste, hun nu staar, og som hun aner vil faa en stor Indflydelse paa hendes Liv. Hun bliver revet ud af sine Tanker ved, at Jeanne i Overtøj kommer ind og siger: Skal vi ikke tage en lille Tur sammen... De har jo ogsaa et Par Fri-
inden Nærvægen
timer... Gina har ikke noget med den lille Adspredelse og følges ud sammen med Veninden.

116-128 Et skøbnesvangert Møde.

Ved et Sporvognsstoppested.

Paakl.

Pers. Rekv.

De unge Piger kommer i livlig Passiar. Jeanne springer først op paa den Sporvogn, der holder ved Stoppestedet, og Gina følger efter.

117-129 I Vognen.

Paakl.

Pers. Rekv.

I Forgrunden paa den ene Sidebænk sidder Pedro elegant klædt. Jeanne skynder sig ind, sætter sig saa paa den ledige Plads, der er ved Siden af Pedro. Gina skal til at gaa ind i Vognen, men standser saa overrasket i Døren.

118-130 Ginas Ansigt.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun bliver angst og urolig ved det Syn, der møder hende.

119-131 Nærb. af Pedro og Jeanne.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jeanne vinker efter Veninden og ser ikke, at Pedro med et Genkendelses-smil rejser sig halvt op, hilsende.

120 ~~132~~ Ginas Ansigt.

Paakl.

Pers. Rekv.

Ginas Øjne faar et forskræmt Udtryk som et jaget Dyrs.

121 ~~133~~ Vognen.

Paakl.

Pers. Rekv.

og hun skynder sig ud paa Bagperronen,

122 ~~134~~ Vej.

Paakl.

Pers. Rekv.

og springer af, skønt Vognen er i stærk Fart. Angsten præger hende stadig, og hun skynder sig bort....

123 ~~135~~ Nærb. af Pedro og Jeanne.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han smiler spodsk, forstaar, at Gina er bange for ham. Jeanne's Ansigt udtrykker Forbløffelse over Venindens uforstaaelige Manøvre. Hun rejser sig, glemmer sin Taske, der bliver liggende paa Sædet ved Siden af Pedro.

124 ~~136~~ Vognen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun gaar ud paa Bagperronen og betyder Konduktøren at hun vil af ved det første Stoppested... Han ringer.

125 ~~137~~ Ved et Stoppested.

Paakl.

Pers. Rekv.

Sporvognen standser, og Jeanne springer af.

126 ~~138~~ Nærb. af Pedro.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han opdager den glømte Taske, grunder et Øjeblik, fatter saa en Beslutning, tager Tasken til sig og rejser sig

127-139 Ved Stoppestedet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jeanne ser sig raadvild om efter den forsvundne Veninde, som intet Steds er at se. Spørvognen er begyndt at køre, da Pedro springer af og gaar hen til Jeanne med Tasken. Hun takker ham med et venligt Smil.

128-140 Nærb. af de to.

Paakl.

Pers. Rekv.

Pedro giver sig i Snak med ~~Konnen~~ den kønne unge Pige, der er ikke saa lidt imponeret af den elegante Herre. Hun fortæller om den forsvundne Veninde og siger surmulende. Og der havde jeg saadan glædet mig til en lille fornøjelig Eftermiddagsudflugt...Pedro betragter hende et Øjeblik prøvende og siger saa med et bedende Smil. Vilde De blot tage til Takke med mit Selskab, saa vilde De gøre et ensomt Menneske en stor Glæde.... Jeanne kommer nærmest paa Skrømt, med nogle Indvendinger, men det varer ikke længe før hun med et glad Smil tager mod Invitationen

129-141 Vejen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Og de to gaar saa hen ad Vejen i livlig Samtale.

130-142 Foran Indgangen til Kliniken.

Paakl.

Pers. Rekv.

Gina kommer forpustet gaaende, konstaterer til sin Lettelse, at hun ikke bliver forfulgt og skynder sig saa ind i

131 143 Klinikens Hall.Paakl.Pers. Rekv.

hvor hun udmattet lader sig synke ned i en af Stolene. Victor der skal til at forlade Kliniken, kommer gaaende, lægger Mærke til, at den unge Pige gør et uroligt og oprevet Indtryk og bøjer sig, venligt ned mod hende. De er da vel ikke syg..... Gina rejser sig forvirret, faar taget sig saa meget sammen, at hun med et lidt anstrengt Smil kan benægte det og med en unskyldende Hovedbøjning skynder hun sig bort...Victor stirrer grundende efter, medens han knapper sine Handsker, og gaar saa langsomt ud.

132 144 Restaurationshave. Nærb. af Jeanne. og Pedro.Paakl.Pers. Rekv.

De sidder ved en Kaffe og en Likør og Jeanne er helt charmeret af sin smukke Tilbeder. Han bøjer sig ned mod hendes Haand, og siger smilende: Skal vi være enige om at lade dette vort første Møde... og de andre, der maa komme, være en Hemmelighed mellem os to?... Hun nikker rødmende, og han kysser lidenskabeligt hendes Hænder. (Billedet toner bort)

133 145 Nogen Tid senere.....Opholdsstue for smaa Reconvalescenter.Paakl.Pers. Rekv.

Nærb. af Gina og en 6-7 henrivende Smaapuslinger, som hun er optaget af at lære at bygge Huse af Klodser. Man ser, hvor Børnene er glade for hende, og hvor glad hun er for Børnene.

134 146 Hele Stuen.Paakl.Pers. Rekv.

Uden at de andre lægger Mærke til det, træder Victor ind i Stuen. Han bliver staaende inden for Døren.

135-147 Ved Døren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Nærb af Victor, der smilende betragter

136-148 Gina og Børnegrubben.

137-149 Nærb af Victor

Paakl.

Pers. Rekv.

Der er et Udtryk af Æmhed og Kærlighed i hans Blak. Han har svært ved at løsrive sig fra det smukke og rørende Billede. Men omsider lukker han Døren.

138-150 Stuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Gina rejser sig forvirret, da hun ser, hvem det der, der kommer... Victor hilser venligt paa hende, og har Bølcher med til sine smaa Patienter, der lader til at være henrykte for ham..... Han taler saa med Gina om Børnene, og begge to er noget forlegne kunstlede i deres Optræden.... En lille Purk gaar hen til Løgen, trækker ham i Frakkeskøderne og siger: Hvis Frøkenen maa faa Lov til at hjælpe mig lidt, skal jeg bygge et dejligt Slot til hende og til Doktoren, hvor de kan bo og være lykkelige og glade...

139-151 Nærb. af Gina's og Victors Ansigter.

Paakl.

Pers. Rekv.

Victor ser paa hende, halvt smilende og lige som prøvende. Hun ser forlegent ned.

140-152 Stuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Saa overlader Victor hende til Børnene og trækker sig tilbage. Inden han lukker Døren, kaster han et sidste dvalende og længselsfuldt Blik hen mod Gruppen, der igen er ivrigt optaget af Byggeriet.....

141 ~~153~~ Kontor.

Paakl.

Pers. Rekv.

Victor kommer ind, gaar grundende op og ned ad Gulvet, sætter sig saa omsider ned....

142 ~~154~~ Nærb. af Victor.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han lader ikke rigtig til at kunne blive enig med sig selv, men fatter dog endelig en Beslutning.

143 ~~155~~ Kontoret,

Paakl.

Pers. Rekv.

Han skynder sig ud....

144 ~~156~~ Stuen som 152

Paakl.

Pers. Rekv.

Gina leger stadig med Børnene, da Victor kommer ind... Han siger lidt stammende og usikkert til den unge Pige. Jeg kommer ikke til Stuegang i Eftermiddag, saa jeg vilde bede Dem om at bringe Journalerne hjem til mig i Aften... Gina er noget overrasket men kommer selvfølgelig ikke med Indvendinger... Victor skynder sig ud, glad over at have faaet sagt, hvad han vilde sige, og Gina stirrer eftertænksomt efter ham. Hun er lidt nervøs og urølig ved Tanken om at skulde besøge ham i hans Hjem,

og meget hurtigt lægger Børnene igen Beslag paa hendes Opmærksomhed

145 ~~157~~ Om Aftenen.

Victors Arbejdsværelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Der er stillet en Theanretning frem paa et lavt Bærd...

Victor gaar uroligt op og ned ad Gulvet, kaster af og til et Blik paa Uret, og pludselig farer han lyttende sammen,

146 ~~158~~ En Klokke der ringer..

147 ~~159~~ Hall'en.

Paakl.

Pers. Rekv.

En Tjener aabner Yderdøren, og Gina træder ind med Journalerne under Armen, Tjeneren gaar ind for at melde hende, og medens han er borte, ser Gina seg om.... hun ser, og nervøs ved Tanken om det forestaaende Møde. Tjeneren kommer tilbage og fører hende ind i

148 ~~160~~ Arbejdsværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

hvor Victor tager imod hende og, før hun kommer med Indvendinger hjælper hende af med Overtøjet, som han lader Tjeneren tage med ud.... Saa tager han Journalerne og beder den unge Pige gaa med hen til Skrivebordet.

Paakl.Pers. Rekv:

De veksler nogle Bemærkninger om Journalens Indhold - saa lukker Victor Begærne i og siger med et lidt forlegent Smil: Jeg maa tilstaa, at Journalen kun var et Paaskud for at faa Lejlighed til at tale med Dem!.... Han standser et Øjeblik og betragter spørgende den unge Pige, der er meget urolig og nervøs og som ikke tør møde hans Blik.... Saa fortsætter han:- Men før jeg stiller Dem det Spørgsmaal, af hvilken hele min Livslykke afhænger, er der noget, jeg maa have fortalt Dem.... Noget om mig selv....og min Familie...! Han betyder hende, at hun skal gaa med ham. Han gaar gennem

150 ~~162~~. Arbejdsværelset.Paakl.Pers. Rekv:

han foran et Portræt-Maleri af Faderen. Gina følger ham lidt tøvende....

151 ~~163~~. Foran Maleriet.Paakl.Pers. Rekv:

Han peger op mod Billedet og fortæller, hvem det forestiller. En Gysen gennemryster Ginas Legeme, da hun kaster et Blik op mod Maleriet... Saa siger Victor:... Det er min Fader, jeg vil fortælle Dem om... Han er blevet stemplet som Forbryder.... Og han giver sig til at fortælle, medens Gina skælvende lytter til.

152 ~~164~~. Foran Opgangen til Klinikken.Paakl.Pers. Rekv:

Et Kioskbud gaar op ad Trappen og ringer paa.

153 165. Klinikens Hall.

Paakl.

Pers. Rekv:

En Dige lukker Budet ind, og Knægten bliver afventende staaen indtil Jeanne er blevet hentet. Hende giver han et Brev, og han læser:

Kære Frøken Jeanne!

Jeg husker, at De forleden fortalte mig, at De havde Aft fri, og jeg kommer derfor og henter Dem Kl. 8. Jeg skal have en lille Kalas hjemme hos mig, og De maa ikke svigte!...Jeg lade Automobilet holde ved Nabovillaen for ingen Omsigt at vække. Og saa saa Gensyn.

Deres beundrende og længselsfulde

Pedro S.

Jeanne er stadig lidt betænkelig - men saa gør hendes Livslyst det af med alle Skrupler. Hun giver Budet en Besked og danser saa ind paa sit Værelse.

154 166. Foran Maleriet - som 163.

Paakl.

Pers. Rekv:

Victor slutter med at sige: Og havde ikke et foragteligt Menneske for ussel Vindings Skyld overgivet min Fader til Gendarmerne, havde jeg faaet hjulpet ham ud af Landet til Sandheden var kommen for en Dag!.... Han har næppe faaet sagt disse Ord, før han opdager, at Gina er blevet ligbleg og er en Afmagt nær... Bestyrtet faar han hende bragt til Sæde i en St

Paakl.

Pers. Rekv:

Men hun tager sig med en Viljeanspændelse sammen og siger med et mat Smil, at hun er all right igen.... Hans Ansigt klarer op.. Han bøjer sig ned over hende og griber blidt hendes Haand.

156 168. Nærb. af de to.

Paakl.

Pers. Rekv:

Han siger: Nu kender De den Plot, der klatrer ved mit Navn,- og nu kan jeg stille Dem det Spørgsmaal, der længe har ligget mig paa Læben.... Vil De blive min Hustru?... Det giver et Choc i Gina,- hun lukker Øjnene,- og Victor tror sig sikker paa hendes Svar og vil drage hende til sig..... Men med Taarer i Øjnene gør hun sig fri og siger med en Hovedrysten:- Nej!...Nej!... Jeg kan ikke blive Deres!... Det koster hende en forfærdelig Overvindelse at faa sagt det, og Victor faar en Fornemmelse af, at det ikke er fordi han er hende ligegyldig, hun afviser ham,- og denne Omstændighed giver ham Mod... Han siger indtrængende:+ Der er dog een Ting, De skal vide, Gina.... Da jeg mistede Far', troede jeg, at Lykken aldrig vilde komme til mig mere.... Men mister jeg nu ogsaa Dem, ved jeg, at Livet aldrig vil faa noget Værd for mig længere!.... Gina staar et Øjeblik ubesluttsom,- saa ser hun op paa Victor, og da hun i hans Blik læser en Verden af Æmhed og Kærlighed, bliver hendes Modstand brudt.... Med en pludselig Bevægelse slaar hun sine Arme om hans Hals, og giver sig hen i hans Kys og Kærtegn.... Med et lykkestaalende Smil, lægger han sin Arm om hendes Liv.

157 ~~156~~. Arbejdsværelset.

41. 36

Paakl.

Pers. Rekv:

Men Gina siger med et træt Smil: Du maa ikke blive ked af det, men jeg tror næsten hellere, jeg vil hjem.... Det hele er kommen saa overraskende for mig, - og jeg føler mig lidt træt!... Victor fører kysser hende ømt deltagende og fører hende ud af Stuen.

158 ~~170~~. Jeannes Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Jeanne er ved at gøre sig fin - men pludselig kommer Skruplerne op i hende igen: Er det nu ikke galt, det hun gør?... Men hun er ung og livslysten... og ikke saa lidt forelsket, saa hendes Betænkning bliver ikke af lang Varrighed. Muntert nynnende giver hun sig til at fuldføre sin Paaklædning....

159 ~~171~~. Foran Klinikken.

Paakl.

Pers. Rekv:

Victor og Gina kommer gaaende ømt omslyngede. De standser foran Laagen for at tage Afsked - Lidt tilbage paa Villavejen kommer en Bil kørende, - den standser foran Nabovillaen.

160 ~~172~~. Ved Bilen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Pietro træder ud - spejder hen mod Klinikken, og ser:

161 ~~173~~. Foran Laagen.

Paakl.

Pers. Rekv:

De Nyforlovede kysser hinanden og har svært ved at faa sagt det sidste Farvel.

162 ~~174~~. Ved Bilen.

~~42~~. 37

Paakl.

Pers. Rekv:

Pedro er meget overrasket - grunder et Øjeblik og smiler saa underfundigt...

163 ~~175~~. Foran Laagen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Victor tager endelig Afsked og gaar. Gina bliver staaende ved Laagen og vinker til ham... Da han er forvundet,- vil hun gaa ind ad Laagen,- men i det samme kommer Pedro til fra den anden Side og griber hende haardt i Armen..... Gina bliver dødbleg, da hun genkender ham, og maa støtte sig til Laagen for ikke at falde.- Pedro siger med et spodsk Smil:- Og De har nok faaet Dem en Kæreste!... Var han stolt af Dem, da han hørte om alt det gode, De har gjort hans Fader!.... Den unge Pige farer sammen ved hans kyniske Bemærkning, ser paa ham med et halvt forskrækket og halvt bønfoldende Blik,- uden at sige noget løber hun op mod Klinikken.... Pedro ser efter hende med et triumferende Smil: Hun har altsaa ikke røbet sin Hemmelighed!....

164 ~~176~~. Klinikkens Hall.

Paakl.

Pers. Rekv:

Jeanne kommer fra sit Værelse og standser foran Spejlet i Hall'en og giver sig et kritisk Eftersyn.... Gina stormer ind og skynder sig ind til sig selv uden at opdage Veninden, som overrasket stirrer efter hende saa xkk skynder hun sig ud.

165 ~~177~~. Uden for Klinikken.

Paakl.

Pers. Rekv:

Pedro tager mod Jeanne og hjælper hende ind i Bilen, de kører.

166 ~~178.~~ I Bilen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Pedro drister sig til at lægge sin Arm om Livet paa Jeanne, -
og da hun ikke gør nogen Modstand, drager han hende ind til sig
og kysser hende stormende... Og hun besvarer villigt hans Kys...

167 ~~179.~~ Ginas Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Nærb. af Gina, der stirrer frem for sig med et smertefyldt
Blik. Hun er bange for, hvad Fremtiden bærer i sit Skød....

168 ~~180.~~ Salon hos Pedro.

Paakl.

Pers. Rekv:

Et Selskab af et absolut demimondaint Ydre er samlet, og der
drikkes stærkt.....Pedro kommer ind med Jeanne, præsenterer sin
unge Veninde, som straks vækker Beundring hos Herrerne.....
Pedro fylder to Champagneglas, og rækker Jeanne det ene... Hun
ryster ængsteligt paa Hovedet og siger: Ikke saa meget! - Husk,
jeg har Nattevagten fra Kl. 12!.... Men Pedro kysser hende leende
og faar hende til at drikke...

169 ~~181.~~ Ginas Værelse - 179.

Paakl.

Pers. Rekv:

Nærb. af Gina, hvis Ansigt stadig er præget af Fortvivlelse...
Hun griber et Penneskraft - men kaster det streks fra sig og
siger:- Nej, han maa aldrig faa Sandheden at vide!... Jeg kan
jo ikke taale at miste ham!.... og hun folder sine Hænder i Bøn,

beder om at maatte faa Lov til at nyde min Lykke... (Billedet
toner bort) 44 39

170-182. Først den næste Morgen vendte Jeanne hjem.....

Foran Opsangen til Klinikken.

Paakl.

Pers. Rekv:

Jeanne kommer langsomt gaende.... Hun ser forvaget, træt og fortvivlet ud... Det varer lidt, før hun brister sig til at gaa ind.

171-183. Klinikkens Hall.

Paakl.

Pers. Rekv:

Oversygeplejersken kommer netop ned ad Trappen fra første Sal, da Jeanne kommer ind. Den værdige Dame! mæler "den unge Pige med et foragteligt Blik og siger skarpt: De har forsømt Deres Pligt, og bragt Skam over Dem selv og Deres Stand!... Vi har ingen Brug for Dem mere!... Gina, der er kommen til, hører de haarde Ord og forsøger efter bedste Evne at trøste Veninden, der altongivende er sunken sammen i en Stol.

172-184. Nærb. af de to Veninder.

Paakl.

Pers. Rekv:

Gina spørger stille: Hvem er han?.... Jeanne tager uden at sige et Ord et Fotografi frem af sin Haandtaske. Gina kaster et Blik paa det. Det er et Billede af Pedro!..... Denne Ordagelse fylder hende baade med Harm og Forfærdelse og hun er alt for overrasket til at kunne sige noget.- Jeanne, der har siddet og grundet, siger pludselig beslutsom:.. Jeg har kun eet Sted at tage hen nu!... Og hun griber Telefonen, der staar paa Bordet

lige foran hende. Gina søger angst at fæ hende til at lade være at realisere den Tanke, hun har faaet... Men Jeanne vil intet høre.....

193-185. Hall'en.

Paakl.

Pers. Rekv:

Gina gaar saa bedrovet bort, - medens Jeanne giver sig til at telefonere.

194-186. Sovværelse hos Pedro.

Paakl.

Pers. Rekv:

Pedro ligger endnu og sover, da Telefonen, der staar paa Sengebordet, ringer.....Han tager den gabende, - bliver saa interesseret og siger efter et Øjeblik Tøven: Er Du blevet smidt paa Porten?.... Kom saa til mig!.....

195-187. Hall'en. Nærb. af Jeanne,

Paakl.

Pers. Rekv:

der kommer med et Par Bemærkninger og lægger saa Telefonrøret.. Hun stirrer frem for sig med et trist, altorgivende Smil....
(Billedet toner bort)

IV. Akt.

196-188. Nygifte.

Spisestue.

Paakl.

Pers. Rekv:

Victor og Gina sidder ved Desserten. De er meget forelskede i

48. 41

hinanden og meget lykkelige. Den unge Kone "fodrer" sin Mand med Vindruer, som hun først presser mod sine Læber.- Hun ringer saa paa Pigen og giver hende en Ordre,- og straks efter gaar Mand og Hustru med hinanden om Livet ind i

177 ~~187~~. Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv:

med Kaffen paa en Bakke... Victor og Gina sætter sig værdige i hver sin magelige Stol, og Kaffeantretningen bliver sat paa en Taburet, mellem dem. Næppe er Pigen forsvunden ud af Døren, før Gina "flyver" hen til sin Mands Stol,- sætter sig paa dens Kant og retter den Elskedes Kaffe an.-

178 ~~188~~. Nærb. af de to.

Paakl.

Pers. Rekv:

Victor faar Ild paa en Cigar og Gina paa en Cigaret, hvis fine Røg hun overgivent puster ind i Ansigtet paa sin Mand.- Han straffer hende ved at kysse hende saa voldsomt, at hun er ved at tabe Vejret.

179 ~~189~~. Foran Døren.

Paakl.

Pers. Rekv:

Pigen kommer med et Brev i Haanden, standser lyttende foran Døren og skærer forstaaende en Grimasse - Saa banker hun stærkt paa.

180 ~~192~~. Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Gina flygter forvirret over i sin egen Stol og har næppe faaet
 paataget sig en værdig Min, før Pigen kommer ind og rækker
 hende Brevet. Gina betragter ^{det} med bange Miner, - men tager
 da endelig Mod til sig og bryder det.

181 ~~183.~~ Narb. af Gina,

Paakl.

Pers. Rekv:

der læser Brevet, det er fra Pedro, det lyder:

Mæget ærede Frue!

Da jeg tænker mig, at De ikke længere vil stille Dem saa
 afvisende overfor mig som tidligere, beder jeg Dem for
 Deres egen Skyld møde mig ved Monumentet, Nationalparken
 Kl. 2. vor fælles Veninde Jeanne, er begyndt at trætte mig,
 saa jeg trænger til nye Eventyr.

Deres beundrende

Pedro S.

Gina er en Afmægt nær, - men med en Viljeansbændelse faar hun
 taget sig sammen.

182 ~~184.~~ Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hun rejser sig, og da hun ser, at hendes Mand spørgende betrag-
 ter hende, siger hun med paataget Ligegyldighed: Bare en tos-
 set Regning! - Saa drikker hun hurtigt sin Kaffe ud, - kysser let
 Victor paa Panden og skynder sig ud. - Han ser overrasket og
 lidt urolig efter hende.

183 ~~185.~~ Kabinet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Gina kommer ind, - læser endnu en Gang det skæbnesvangre Brev igennem og synker saa fortvivlet sammen.

184-196. Pedros Soveværelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Pedros staar foran Spejlet og underkaster sin Paaklædning et kritisk Eftersyn. Særdels tilfreds med sig selv og sit Udseende, gaar han muntert nynnende ind i

185-197 Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hvor Jeanne sidder og læser i en Bog. Hendes Ansigt bærer Præg af Skuffelser og Sorger. Uden at værdige hende et Blik, vil Pedro gaa gennem Stuen, - men hun springer op og stiller sig i Vejen for ham, griber ham om Armen og siger: "Gaar Du? ... Natten har Du tilbragt ude, og nu lader Du mig igen ene! ... Jeg holder ikke dette Liv ud mere! ... Pedro slynger hende til Side og hvæser: Saa kan Du jo gaa! ... Og han gaar roligt ud i Entreen. Den ulykkelige Kvinde synker hulkende sammen.

186-198. Kabinettet - som 195.

Paakl.

Pers. Rekv:

Gina river langsomt Pedros Brev i Smaastumper. - Hun har taget sin Beslutning men er klar over, at den maaske vil medføre, at hendes Lykkeslot styrter i Grus.... Og ved Tanker derom blændes hendes Øjne af Taarer. (Billedet toner bort)

187-199. Foran Monumentet i Nationalparken.

Paakl.

Pers. Rekv:

49. 44

Pedro gaar utaalmodig og venter..... Hans Ansigt er haardt og hængerrigt... Han nikker beslutsomt og gaar saa hurtigt bort..

188-200. Salon.

Paakl.

Pers. Rekv:

I Forgrunden sidder Gina og broderer, og lidt længere tilbage i Stuen sidder Victor og læser.... Urolig og nervøs ser den unge Frue hen mod Kaminuret.

189-201. Kaminuret,

Paakl.

Pers. Rekv:

der viser 2120.

190-202. Salon.

Paakl.

Pers. Rekv:

Ginas Uro stiger, men da hun ser, at hendes Mand lægger sin Bog fra sig og rejser sig, betvinger hun sin Bevægelse... Victor gaar hen til hende,- bøjer sig ned over hende og kysser hende ømt til Farvel.... Givende efter for en pludselig Indskydelse, slynger hun sine Arme om hans Hals og hvisker:... Victor..... jeg kunde ikke miste Dig for alt i Verden!.... Blidt og beroligende lader han sin Haand glide hen over hendes Haar og med sin Arm om hendes Liv, gaar han ud af Stuen.

191-203. Foran Villaen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Pedro gaar og iagttager Villaen, og da han ser Gina og Victor komme ud paa Trappen og tage Afsked med hinanden, gaar han til Side, saa han er skjult for dem.- Victor gaar ud af Laagen,

vinker til Gina, der er blevet staaende øverst paa Trappen, og forsvinder saa... Saa snart Gina er gaaet ind, skynder Pedro sig op.

192 ~~204.~~ Paa Trappen

Paakl.

Pers. Rekv:

og ringer paa.

193 ~~205.~~ Hall'en.

Paakl.

Pers. Rekv:

Gina staar foran et Spejlog glatter sit Haar - Hun lytter og lukker op.

194 ~~206.~~ Ved Yderdøren.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hun er ved at segne om, da hun ser, hvem det er, der staar der udenfor... Pedro hilser paa hende med et kynisk Smil og erklærer roligt, at han maa tale med hende. Halvt som i Søvne lader hun ham træde ind i

195 ~~207.~~ Hall'en

Paakl.

Pers. Rekv:

og betyder ham saa, at de kan gaa ind i

196 ~~208.~~ Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Efter et Øjeblikks Tavshed siger Pedro: Jeg kan se paa Dem, at De stadig har beholdt Deres Hemmelighed for Dem selv!.....

Men hvorfor lod De saa mig vente forguvnes?... Gina svarer ikke straks... Hun ved hverken ud eller ind,- og ude af sig selv af Fortvivlelse kaster hun sig paa Knae foran Slynglen og beder ham om at skaane hende.

197-209. En Villavej.

Paakl.

Pers. Rekv:

Victor drejer om et Hjørne,- en nedhængende Gren slaar Hatten af Hovedet paa ham, saa den triller ned i Fløret paa Gangstien - Victor betragter den snavsede Hat med et melankolsk Smil og beslutter at gaa hjem igen.

198-210. Salonen. Nærb. af Gina og Pedro.

Paakl.

Pers. Rekv:

Pedro bøjer sig ned over Gina, vil drøge hende op til sig og siger med sit mest vindende Smil: De skal ikke være bange for mig!.... Jeg vil jo ikke gøre Dem noget ondt!... Ivertimod - Jeg har Grund til at være Dem taknemlig for, at Deres Angivelse i sin Tid gjorde en hurtig Ende paa Undersøgelsen!.... Gina ser paa ham med angstfulde Øjne og unddrager sig hans Tilnærmelser.

199-211. Foran Yderdøren.

Paakl.

Pers. Rekv:

Victor lukker sig ind i

200-212. Hall'en,

Paakl.

Pers. Rekv:

hænger sin Hat fra sig og tager en anden... Han grander et Øje=

blik,- saa gaar han smilende hen til

201 ~~213.~~ Døren til Salonen,

Paakl.

Pers. Rekv:

som han vil til at aabne, da han idet samme hører Stemmer derinde fra. Han lytter overrasket.

202 ~~214.~~ I Salonen. Nærb. af Pedro og Gina.

Paakl.

Pers. Rekv:

Gina vægger sig stadig mod Pedros Tilnærmelser, og han siger derfor skarpt: Nu kan De vælge... mig... eller Deres Mand feur at vide, at det var Dem, der forraadte hans Fæder for ussel Vindings Skyld!.... Gina skjuler fortvivlet sit Ansigt bag sine Hænder.

203 ~~215.~~ Udenfor Døren som 213.

Paakl.

Pers. Rekv:

Victors Ansigt er som forstenet.- Han aander tungt, tager en Beslutning og gaar ind i

204 ~~216.~~ Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Pedro bliver straks forskrækket - men betvinger saa sin Uro og bliver trodsigt staaende - Gina, der i sin Mand's Ansigt læser at han nu kender hendes Hemmelighed, synger altorgivende sammen. Victor vender sig bydende mod Pedro: Forsvind!... og da den unge Mand lader til at betænke sig, gaar han truende hen mod ham. Arrig over den Vending, Sagen har taget, lusker Pedro saa hen mod Døren.- Victor følger efter ham,- ud gennem

205 ~~217~~. Hall'en

Paakl.

Pers. Re v:

og uden at sige et Ord lukker han Slynglen ud, og gaar tilbage

206 ~~218~~. til Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Han gaar hen til Gina, lægger sin Haand paa hendes Skulder og spørger hest: Det er altsaa sandt, at Du....?... Hun nikker dumpt, og rokker uroligt frem og tilbage i Stolen men siger intet... Victor stirrer frem for sig i Smerte - og siger saa haardt: Saa kan Du vist forstaa, at alt er forbi inellem os!.. Havde jeg i sin Tid faaet Sandheden at vide af din egen Mund, havde jeg maaske kunnet tilgive Dig,- men nu!... nu kan jeg ikke!.. Og han vender sig fra hende for at skjule sin Bevægelse... Gina rejser sig langsomt... Hendes Ansigt er hvilt og ubevægeligt.. Hun har ingen Taarer at græde,- og som en Søvnngænger glider hun ud af Stuen.... Victor bliver staaende ubevægelig....

207 ~~219~~. Ginas Soveværelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Gina kommer, sætter sig paa Sengen vrider sine Hænder i dump Fortvivlelse.... Hun gennemgaar i Erindringen, hvad der er passeret,- og pludselig faar hendes Ansigt et ansændt Udtryk.

208 ~~220~~. Hun mindes Pedros Ord: Jeg har Grund til at være taknemlig for, at Deres Angivelse..... og hun forstaaer, at Pedro maa sidde inde med en vis Viden om Sagen....

Ginas Ansigt.

Paakl.

Pers. Re v:

-54. 49

Hendes Hjerne arbejder med det Problem, der bær sig,- og hurtigt fatter hun en Beslutning....

209-221. og hun beslutter at komme i Forbindelse med sin tidligere Veninde.....

Soveværelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hun gaar hen til Sengbordet, paa hvilket Telefonen staar,- blader febrilsk i Telefonbogen og finder saa det Navn, hun søger... Hun ringer op....

210-222. Salon hos Pedro.

Paakl.

Pers. Rekv:

Jeanne, der ligger - hulkende - paa Divanen, rejser sig og gaar hen til Telefonen.... Hendes Ansigt klarer op, da hun hører, hvem det er, hun taler med...

211-223. Nærb. af Gina.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hun forklarer ophidsset Veninden, hvordan Sagerne staar og slutter med at sige: Men Du maa kun hjælpe mig, hvis Du intet mere har tilovers for Pedro!.... Har Du ikke det, lad os saa mødes i " den lille Kafè" om et Kvarter!.....

212-224. Nærb. af Jeanne,

Paakl.

Pers. Rekv:

der nikker samtykkende og efter en sidste Bemærkning lægger Røret.... Hun bider Læberne sammen og et bittert Smil spiller om hendes Mund:- Nej - hun har sandelig ikke længere noget til-

overs for Pedro.....

55. 50

213 225. Ginas Sovevareelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Gina har travlt med at pakke. Hendes Blik lyser af Energi og Beslutsomhed... Hun har sat sig et Maal, som hun vil naa, - lige meget hvad det vil koste!.... Hun tager en elegant Selskabskjole frem og lægger den efter et Øjeblik's Betankning ned i sin Kuffert... Saa samler hun sine Penge og Smykker.

214 226. Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Victor gaar op og ned ad Gulvet i dump Fortvivlelse.... Han ved ikke, hvad han skal.... Hans Blik søger fra Maleriet af Faderen til Ginas Portræt, og han lader sig træt synke ned i en Stol.... Modstridende Følelser kæmper om Magten i hans Sind.

215 227. Hall'en.

Paakl.

Pers. Rekv:

Gina kommer hurtigt ned ad Trappen med sin Kuffert i Haanden... Hun standser et Øjeblik, - betragter med Taarer i Øjnene de kendte og kære Omgivelser - og skynder sig saa ud... Døren falder til efter hende....

216 228. Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Victor farer lyttende op, - forstaar at hans Hustru nu er gaaet

og staar et Øjeblik som bedøvet.

53. 51

V Akt.

217 ~~229.~~ Stilfærdig Kafe.

Paakl.

Pers. Rekv:

Jeanne sidder og venter paa Veninden, der straks efter kommer.-
De to haardt prøvede unge Kvinder hilser kærligt paa hinanden,
bestiller en Kop Kaffe og sætter sig saa til at tale sammen.

218 ~~230.~~ Nærb. af de to.

Paakl.

Pers. Rekv:

Gina begynder at fortælle - Jeanne lytter dybt interesseret ti

219 ~~231.~~ Ginas Soveværelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Victor kommer ind, faar Vished for, at hans Hustru virkelig
er gledet ud af hans Tilværelse - og giver sig hen i sin Sorg
og Smerte..

220 ~~232.~~ Kafeen. Nærb. af Veninderne - som 230.

Paakl.

Pers. Rekv:

De taler fortroligt sammen. Gina har fortalt Jeanne sin Plan,
og hun billiger den fuldt ud.- Gina siger:- Du sørger altsaa
for, at han er i "Astoria" ved 11 Tiden i Aften!... Jeanne nik=
ker - og de aftaler saa de nærmere Enkeltheder.

221-233. Arbejdssal i Tugthuset.

Paakl.

Pers. Rekv:

I Forgrunden sidder Meldou beskæftiget med noget Kurvefletningsarbejde.- Hans Hænder ryster, og Kræfterne svigter ham.- Men i det samme kommer en Opsynsmand til og beder ham i en barsk Tone passe Arbejdet... Nedbrudt og fortvivlet anstrænger den gamle Mand sig for at gøre det - Billedet toner bort.

222-234. Kampen for Livslykken.

Hotelværelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Gina er ivrigt optaget af at forvandle sig til en ung besnærende Dame. - Hun sminker og pudrer sig og gør sin Selskabskjole endnu mere udringet i Halsen.- Hun ser sig i Spejl t,- væmmes ved sig selv og den Komedie, hun skal spille,- men tager sig dog sammen, svøber sin Kaabe om sig og gaar.

223-235. Kafe "Astoria".

Paakl.

Pers. Rekv:

Ved et Bord i Forgrunden sidder Pedro og Jeanne. Han har daarligt nok et Blik tilovers for hende men konverterer ivrigt en udmajet Dame, der sidder ved et Sidebord. - Jeanne ser paa ham med et foragteligt og hadefuldt Blik - og spejder saa ivrigt hen mod Indgangen til Lokalet.

224-236. Ved Indgangen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Gina kommer frem i Døren, betragter med et Blik af Modbydelig-

hed det Letsindighedens Forum, hun er traadt ind i.... Det er kun ved Anspenelse af hele sin Sjælsstyrke, at hun kan faa sig selv til at gaa ned i Lokalet...

225 ~~237~~. Kafeen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hun gaar langsomt ned gennem Kafeen og vækker berettiget Opmærksomhed. Forskellige Levemand forsøger at fange hende - men hun smiler underfundigt til dem, gør sig leende fri for deres Tilnærmelser og gaar hen mod Forgrunden.... Jeanne, der har faaet Øje paa hende, gør med godt fremhyklet Overraskelse opmærksom paa sin Opdagelse,- og Pedro vil ikke tro sine egne Øjne, da han ser den stolte og utilnærmelige Kvinde her.... Hun sætter sig roligt ved et Bord - og tænder sig en Cigaret.

226 ~~238~~. Nærb. af Pedro og Jeanne.

Paakl.

Pers. Rekv:

Pedros Nysgerrighed tager Overmagt over ham og han bøjer sig hen mod Jeanne og hvisker: Faa at vide, hvad hun vil her!... Jeanne vil ikke lyde Ordre,- men da Pedro rasende kniber hende i Armen, rejser hun sig endelig...

227 ~~239~~. Kafeen

Paakl.

Pers. Rekv:

..... og gaar med mut og sur Mine hen til Ginas Bord.... De to Veninder hilser tilsyneladende overrasket paa hinanden, og Pedro betragter dem spændt.

228 ~~240~~. Nærb. af de to Kvinder.

Paakl.

Pers. Rekv:

De taler et Øjeblik hviskande med hinanden.- saa trykker Jeanne dulgt Venindens Haand, rejser sig....

229 ~~241.~~ Kafeen,

Paakl.

Pers. Rekv:

og gaar tilbage til Pedro... En ældre, typisk Levemand, der allerede i nogen Tid har iagttaget Gina, gaar hen til hende og faar Lov til at tage Pla's ved hendes Bord...

230 ~~242.~~ Nærb. af Pedro og Jeanne.

Paakl.

Pers. Rekv:

Han udsperger hende ivrigt, og hun svarer ham med en ligegyldig Skuldertrækning. Hendes Mand har smidt hende ud!.....Penge til Mad og Nattelogi har hun ikke,... saa.... Pedro nikker forstaaende, et triumferende Smil spiller om hans Mund og han ser hen mod Ginas Bord.

231 ~~243.~~ Ved Ginas Bord.

Paakl.

Pers. Rekv:

Der er kommen Champagne paa Bordet, og Gina og hendes Kavalèr hilser paa hinanden - Levemanden er stærkt betaget af den skønne Kvinde og presser gradigt sine Læber med hendes Haand.- Uden at fortrække en Mine lader hun ham gøre det.-

232 ~~244.~~ Ved Pedros Bord.

Paakl.

Pers. Rekv:

Pedro nikker smilende og tømmer sit Glas. En Bekendt af ham, kommer hen og giver sig i Snak med ham.- Jeanne hilser

mut,- og Pedro siger med et spydigt Smil: Det er smaat med Damens Humør for Tiden!... Jeg tror, hun trænger til Forandring! Har Du ikke Lyst til at tage Dig lidt af hende?.... Men Jeannes Blik er saa foragtligt og vredesfunklerde, at Vennen med et forskrækket Smil trækker sig tilbage.- Jeanne rejser sig og siger bittert til Pedro: - Siden Du saa gerne vil være af med mig,- skal Du ogsaa komme det!... og knæjsende forlader hun ham.- Pedro smiler tilfreds:- det passer ham udmærket!.....

233 ~~245.~~ Kafeen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Jeanne gaar hen mod Ugangen og kommer forbi Ginas Bord.

234 ~~246.~~ Ved Ginas Bord.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hun giver et betydningsfuldt Nik til Gina, som forstaaende besvarer det med en svag Hovedbøjning....

235 ~~247.~~ Kafeen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Og Jeanne skynder sig saa ud.- Pedro betragter stadig opmærksom Gina, og hvad hun foretager sig.

236 ~~248.~~ Ved Ginas Bord.

Paakl.

Pers. Rekv:

Ginas Kavalier bliver stadig mere og mere nærgaaende, og den unge Kvinde har svært ved at skjule sin Vømmelse - Herren bøjer sig ned over hende og hviskerx hende med et underfundigt Smil noget i Øret, der faar Gina til at gyse og rødme - men hun betvinger

et. 56
sig og nikker med et forjættende Smil...

237-249. Kafeen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Saa rejser Levemanden sig og tilkalder Tjeneren, og medens han
gør op med denne, - gaar Gina hen mod Udgangen. - Pedro rejser sig,
fatter en Beslutning og gaar hurtigt efter den unge Kvinde..

238-250. Ved Udgangsdøren.

Paakl.

Pers. Rekv:

Gina kommer - ser sig forsigtigt tilbage - lader til at være
tilfreds med at se, at Pedro følger efter hende - og gaar saa

239-251. i Vestibulen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Pedro kommer straks efter og ser, at den han søger, er gaaet
hen foran et Spejl for at rette noget ved sin Paaklødning...
Pedro gaar hurtigt hen

240-252. Foran Spejlet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hun farer sammen, straks da hun ser ham, - men saa smiler hun
og gengælder hans Haandtryk - Pedro bøjer sig hen mod hende og
siger: Her er ikke Tid til mange Ord!... Men vil De ikke fore=
trække mit Selskab frem for... den andens?..... De ved jo, at
jeg længe har elsket Dem!... Gina lader, som hun er lidt for=
arget, - men da han gør endnu et Overtalelsesforsøg, trækker hun
med et halvt ligegyldig Mine paa Skulderen....

241-253. Vestibulen.Paakl.Pers. Rekv:

Pedro betyder hende, at hun skal skynde sig ud,- griber sit Overtøj og skynder sig efter hende.- Levemanden kommer lige tidsnok til at se dem forsvinde og farer harmfnysende efter dem.

242-254. Foran Hotellet.Paakl.Pers. Rekv:

Pedro putter Gina ind i en Bil, springer selv ind - og Bilen kører... Levemanden kommer styrtende og gerauder i Raseri, da han forstaar, at han er blevet taget ved Næsen.

243-255. I Bilen.Paakl.Pers. Rekv:

Gina anstrænger sig for foreløbig at holde sin Tilbeder paa Afstand. Hun siger smilende : $\frac{1}{2}$ Det er helt morsomt at se Dem,- nu da jeg har kastet alle Broer af og ikke behøver at være bange for Dem mere!... Hun lader ham kysse sin Haand,- men da han vil tage hende ind til sig, siger hun med paataget Forargelse: Ikke nu!... Og han anser det for heldigst at væbne sig med lidt Taalmodighed... Han føler sig jo sikker paa Sejren....

244-256. Pedros Salon.Paakl.Pers. Rekv:

Lysset bliver tændt,- og Jeanne (det er hende, der er kommen ind) ser sig om med et bittert Smil,- slukker saa igen og gaar hen mod Døren til Soveværelset.

244 ~~255~~ a. Victors Sovevarelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Victor kommer ind, tager sin Jakke af og vil til at binde sit Slips op, - men saa ser han sig om i Værelset, der - nu da han har mistet Gina - forekommer ham saa trist og tomt, - og han beslutter sig til at trække i Hjemmefrakken igen og sætter sig til at læse i en Bog.

245 ~~257~~ Tranpeafsats.

Paakl.

Pers. Rekv:

Pedro og Gina kommer op ad Trarpen i munter Passiar, - men da han vender sig fra hende for at lukke Døren op, kommer der et usigeligt træt og trist Udtryk i hendes Øjne... Det overstiger hendes Kræfter, synes hun, at spille Komedien til Ende. Men hun tager sig sammen. Pedro aabner Døren for sin Ledsagerske og følger efter hende ind.

246 ~~258~~ Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv:

De to ind. Han hjælper hende af med hendes Overtøj og gaar ud med det. - Da Gina er blevet alene, kommer Angsten og Nervøsitetten over hende, - men til hendes Lettelse ser hun, at Portierererne, der dækker Soveværelsesdøren, bevæger sig... Hun gaar hen til Døren....

247 ~~259~~ Foran Portierererne.

Paakl.

Pers. Rekv:

64. 69

En Haand kommer til Syne mellem Portieren, og Gina trykker den varmt.- Saa lytter hun forskrækket og gaar saa hurtigt bort fra Døren.

248. 260. Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Pedro kommer ind med Frugt og Champagneanretning, som han stiller fra sig paa et lavt Bord. Han sætter sig i den ene Stol og vil drage Gina ned paa sit Skød,- men med et "strengt" Smil viser hun ham, hvordan de skal sidde: Han i den ene Stol,.. Hun i den anden,- og Pedro maa bøje sig for hendes Ønske.

249. 261. Nærb. af de to.

Paakl.

Pers. Rekv:

Pedro skænker Champagne og hilser paa sin Gæst.- Saa siger han med et drillende Smil: Hvad tror De Deres Mand vilde sige, hvis han vidste....?.. Et Blik paa Ginas Ansigt faar ham til at tie. Hendes Ansigt bliver som forstenet,- hun sætter haardt Glasset fra sig og siger: Min Mand!... Nævn ikke ham!.. Jeg hader ham og kunde jeg bringe ham derhen, hvor jeg bragte hans Fader, gjorde jeg det!.... Pedro bliver helt overrasket over hendes Udbrud men smiler saa tilfreds..... Gina bøjer sig frem imod ham,- knytter truende sine Hænder og siger med stirrende Øjne, som ser lige ud i Rummet: Vidste jeg blot med Sikkerhed, at hans Fader var uskyldig!... Saa vilde jeg dog have den Tilfredsstillelse at have gjort noget rigtigt ondt - til Gengæld for det Onde, han har gjort mig!.... Pedro siger ikke noget - men fylder i Glassene. Gina griber automatisk sit Glas - tager om det med hele Haanden - fører det til sine Læber.

250-202. Ved Siden af Stolen.Paakl.Pers. Rekv:

Hun lader Glassets Indhold, som hun ikke har rørt, løbe ud over Tæppet.

251-203. Nærbillede som 201.Paakl.Pers. Rekv:

Se sætter hun Glasset og lader til at være helt optaget af sine egne Tanker... Pedro iagttager hende, bøjer sig hen mod hende og siger med et underfundigt Smil:- Trøst Dem.... Han er virkelig uskyldig! ... Der kommer et Glimt i Ginas Øjne,- men hun tvinger sig til at være rolig og svarer med en Skuldertrækning: Ja, det siger De..... og det siger min Mand,- men hvordan faar jeg Vished for det?.... og med en pludselig Bevægelse rejser hun sig - gaar hen til Pedro bøjer sig ned over ham med skinnende Øjne:- Skaf mig denne Vished,- og De kan bede mig om alt... alt!.... Pedro stirrer betaget paa hende og vil drage hende ned til sig,- men Gina påtager sig en Mine, som en Fornærmet Skolepige - og giver sig til at gaa op og ned ad Gulvet!.

252-204. Salonen.Paakl.Pers. Rekv:

Pedro stirrer efter hende med et glødende Blik,- og i et Spring er han henne hos hende og tager hende i sine Arme.

253-205. Nærb. af Gina og Pedro.Paakl.Pers. Rekv:

Han vil kysse hendes Læber, men hun gør en Bevægelse saa Kysset

træffer hendes blottede Skulder.... Hendes Ansigt er præget af et Udtryk af Væmmelse og Foragt, men det ser han ikke... Med en Kraftanstrengelse gør hun sig fri og siger med en højst fornærmet Mine: - Lad mig være, hører De!.... Som om jeg ikke godt kan mærke, at De ikke har den mindste Tillid til mig!... Og hun gør sig fri for hans Arme...

254 266. Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hun gaar fra ham og lader sig falde ned i en Stol... Han stirrer paa hende med funklende Øjne- og kaster sig paa Knae foran hendes Stol....

255 267. Nærb. af de to.

Paakl.

Pers. Rekv:

Han griber hendes Hænder og overdøner dem med hede Kys... "Gina,- jeg kender ingen Kvinde, som Dig.... Du gør mig gal!.. Jeg elsker Dig!, hører Du.. elsker Dig!.... og han griber om hende..... Hun nærmer sit Ansigt mod hans og siger blidt: Og saa tør De ikke skænke mig Deres Fortrolighed..... Mig, den forladte..., den af Samfundet udstødte!... Jeg skulde maaske sladre af Skole..! og hun ler højt ved Tanken.... Pedro ser paa hende...ser paa hende som fortryllet og nikker saa langsomt: "Og naar jeg nu fortæller Dem alt,- saa faar jeg min Løn?..... spørger han hæst.... Hun nikker med et forjættende Smil,- og med Hovedet i hendes Skød giver han sig saa til at fortælle... Hun lytter med bankende Hjerte til.. (Billedet toner bort)

256 268. Det var den Dag, der blev min Onkels sidste...

Jeg vilde have nogle Penge hos ham...Han tjente Formuer i Spil....

Frem toner:

Baron Lanthols Hotelværelse som 40.

Paakl.

Pers. Rekv:

Pedro vil have Penge af Onklen - men faar det ikke... Brevet fra Weldau kommer,- og Pedro faar ogsaa Lejlighed til at læse det.. Billedet toner bort....

~~257-258~~ 259. Lidt efter hørte jeg, at Weldau kom...(Frem toner)

Paakl.

Pers. Rekv:

Nærb. ved en Dør.

Pedro lytter,- bøjer sig ned mod Nøglehullet.

~~258-270~~ 258. Nøglehulsbillede af Lanthols Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Slutningen af den Scene, hvor Weldau lader Revolveren falde gaar..

~~271~~ 259. Ved Døren..

Paakl.

Pers. Rekv:

Pedro rejser sig, grunder og fatter saa en Beslutning...(toner bor.

~~272~~ 260. Jeg skulde og maatte have Penge... Onkel var rig, og jeg hans Arving,- saa jeg besluttede at benytte mig af den gunstige Lejlighed..... (Frem toner)

Lanthols Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Pedro sniger sig ind fra sit Værelse - uden at Onklen hører ham... Han bukker sig ned og tager Revolveren op.....

~~273~~ 261. Nærb. af Pedro,

der hæver Revolveren... (Billedet toner bort).....

262. Jeg smuttede ned ad en Bagtrappe og skyndte mig ud igen ad Hotellets Hovedindgang... (Frem toner)

Hotellets Vestibule.

Paakl.

Pedro kommer ind, ser Weldon flygte og skynder sig op ad Trappen. Billedet toner over i.

263. Dagligstue i Hotel.

Hotelfolkene konstaterer= at Baronen, af hvem man kun ser meget lidt, er død.. Pedro kommer ind, faar at vide, hvad der er sket og er dybt grebet... Han sender en af de Tilstedeværende efter Politi og bøjer sig saa ned over Onklen.

264. Pedros Salon. Nærb. som 255.

Pedro slutter med at sige: Hvad der videre skete, ved De.

265. Hotelværelse som 263.

Politiet kommer til og begynder Undersøgelsen. Pedro finder mellem Onklens Korrespondance, der ligger og flyder paa Skrivebordet, Weldons Brev og gør Politiet opmærksom paa det.. Portieren fortæller, hvad han ved, en af Betjentene finder under Divanen Weldons Revolver og Assistenten siger saa roligt:

Der er ingen Tvivl om, at denne Carl Weldon er Morderen, og nu har vi blot at sikre os hans Person. Han sender et

Par Betjente afsted.

288. Pedros Salon.

Og nu kender De altsaa Sandheden!.. Og saa kan jeg høve min Belønning!..Og han vil med et af Lidenskab fordrejet Ansigt slutte hende i sine Arme, men hun gør sig med en Kraftanstrængelse fri og springer op. Nu lægger hun ikke længere Skjul paa sin Væmmelse og Foragt. Pedro stirrer forbløffet paa hende...

267. Salonen.

Hun stryger sig henover sine Arme som vilde hun udslette Sporene af hans Berøring, og da han nærmer sig hende, strækker hun bydende Armen frem og siger:—Rør mig ikke, usle Slynge!.. Nu har jeg faaet Deres Tilstaaelse, og jeg skal vide at benytte den!.. Pedros Øjne er ved at springe ud af deres Huler. Men saa slaar han en haanlig Latter op: Hvad vil De benytte?... De har jo ingen Vidner!..Og desuden har jeg Dem i min Magt

her!...Og han nærmer sig truende Gina. I det samme kommer Jeanne frem i Døren til Soveværelset.

268. I Døren.

Paakl.

Pers. Rekv:

89.64

Jeanne siger:- Jeg har hørt alt,- jeg har ikke til Hensigt at skaane Dig.....

269-270. Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Jeannes Tilstedeværelse kommer helt bag paa Pedro, og inden han kommer sig af sin Forskrækkelse, har Gina betydet Veninden, at hun skal skynde sig ud.... Jeanne stormer ud, inden Pedro kan forhindre det, men inden ~~hendes~~ Gina har bragt sig selv i Sikkerhed, er Pedro kommen til Besindelse og ude af sig selv af Raseri kaster han sig over hende... Han tvinger hende hen til Skrivebordet.....

270-271. Ved Skrivebordet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Medens han med sin ene Haand holder Ginas Hænder fast bag hendes Ryg, famler han med den anden ned mod en af Skrivebords-skufferne.....

271-280. Nærb. af Skrivebordsskuffen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Han faar famlende aabnet Skuffen,- finder en Revolver frem....

272-281. Ved Skrivebordet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Gina opdager hans Manøvre, faar gjort sin ene Haand fri og griber ham om den Haand i hvilken, han har Revolveren.....

273-282. Foren en Kiosk.Paakl.Pers. Rekv:

En Betjent staar í Nærheden af Kiosken... Jeanne kommer løbende,- sætter ham hurtigt ind i Situationen,- Betjenten skyn= der sig bort... Jeanne stormer ind.

274-283. I Kiosken.Paakl.Pers. Rekv:

hvor hun feбриkisk giver sig til at lede i Telefonbogen..

275-284. Pedros Værelse.. Ved Skrivebordet.Paakl.Pers. Rekv:

Ganske kort Billede af den rasende Kamp mellem Gina og Pedro.- Fortvivlelsen giver den unge Kvinde Kæmpekræfter,- og det lyk= kes hende foreløbig at hindre ham i at bruge Revolveren.

276-285. I Kiosken. Nærb. af Jeanne,Paakl.Pers. Rekv:

der har fundet, hvad hun søger ringer hurtigt op.

277-286. Victors Soveværelse.Paakl.Pers. Rekv:

Victor sidder og læser, da Telefonen ringer.- Han griber den og lytter til den Meddelelse, han faar.

278-287. I Kiosken. Nærb. af Jeanne,Paakl.Pers. Rekv:

der med faa Ord fortæller ham, hvad der er sket og giver ham en Besked.....

Paakl.

Pers. Rekv:

Victor kommer med en Bemærkning, smider Røret og styrter op-
hidset ud...

~~280-289.~~ Pedros Værelse. Ved Skrivebordet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Pedro har faaet Haanden fri - hæver ude af sig selv af Angst og
Ophidselse - Revolveren, - men i det samme klynger Gina sig til
hans Arm og tynger denne og Revolveren ned....

~~281-290.~~ Nærb. af Revolveren paa Baggrunden af Pedros hvide Skjortebryst

Paakl.

Pers. Rekv:

Gina forsøger at vriste Revolveren ud af hans Haand, - da Skud=
det gaar af.....

~~282-291.~~ Pedros Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Pedro segner om, og Gina stirrer forfærdet og angst ned mod ham...
I det samme styrter 2-3 Betjente ind - faar med et Par Ord at
vide, hvadeder er foregaaet - og lægger saa varsomt den Saarede
op paa Divanen.....

~~283-292.~~ Foran Ejendommen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Jeanne gaar angst og venter, aander lettet op, da en Bil kom=
mer kørende. Victor springer ud af Vognen, endnu inden denne
er standset, - Jeanne griber ham i Armen og trækker ham med ind
i Ejendommen.....

~~284-293.~~ Pedros Værelse.

Paakl.

Paakl.

Pers. Rekv:

Paa Divanen i Forgrunden ligger Pedro bevidstløs. Han slaar Øjnene op ser sig forvildet om... En af Betjentene bøjer sig ned over ham og siger indtrængende: Let hellere Deres Samvittighed, inden det bliver forsent!.... Og Sagen er jo klar, saa De vinder intet ved at tie!.... Pedro svarer ikke straks.... Jeanne og Victor kommer ind og bliver staaende lidt tilbage.... Alle de andre har bøjet sig ned over Pedro, - der stønnende: Ja, det var altsaa mig, der gjorde det af med min Onkel!.... Gina hæver sine taarevædede Øjne mod Himlen:- det lykkedes hende altsaa at bringe Sandheden for en Dag.... Saa faar hun Øje paa sin Mand, - er ved at vakle, men da hun ser, at han gaar nærmere hen mod hende, - slaar hun hurtigt Blikket ned og gaar mod Døren med sænket Hoved.... Han stirrer et Øjeblik efter hende, saa skynder han sig ud i

~~285~~ 284. Den stilfulde Entré.

Paakl.

Pers. Rekv:

Gina skal netop til at gaa ud af Yderdøren, da Victor kommer fra Salønen... "Gina"! - udbryder han, og hun farer sammen og bliver staaende. I et Nu er han henne hos hende....

~~286~~ 285. Nærb. af de to.

Paakl.

Pers. Rekv:

Han slutter hende i sine Arme, og siger ømt: "Tilgiv mig mine onde Ord!... Jeg har ikke haft et lykkeligt Øjeblik, siden Du gik fra mig!.... og jeg ved jo, hvad jeg kan takke Dig, stærke og modige lille Kvinde for!.... og han tvinger hendes Ansigt op

